Universitäts- und Landesbibliothek Bonn

Mēmrā d- īt bēh menjānā da-ktābē kaldājē `ēdtānājē w-nukrājē

‘Abdīšō‘ Bar-Berīkā

Romae, 1653

urn:nbn:de:hbz:5:1-1022

~~Bibl. Goussen~~ 413

Goussen 413

LB XVI 270. 633

Si quæ autem aliæ leuioris momenti occurrent mendæ, eas pro ſua humanitate benignus corriget Lector.

		lege
192	ܒܢܝܢ	ܒܢ̈ܝܢ
192	ܗܘܐ	ܗ̇ܘܳܐ
198	ܐܣܛܘܟܣܐ	ܐܣܛܘܟܣ̈ܐ
216	ſuadit	ſuo
221 & 238	Ierudad	Ieſudad
225	cæcionem	cæciorem
227	Abnaditalebo	Abnabitalebo
231	Muſcis	Muſicis
234 & 2.	ב litera	litera ܦ̄ܘܪ
234	Barshaulos	Barphaulos
235	compellendas	complendas
236	Hac	Hae
257	Oratione	Oratore
240	المعتبر	المعتبر عليه
242	ܘܐܚܪܢ	ܘܐܚܪܢܐ
252	latitudinē	latitudine

Si

AMICE LECTOR.

Dum opus ſub prælo erat, in grauem, diuturnumque incidimus morbum, hinc nonnullæ exciderunt noſtro correctori typographicæ mendæ, quas hic ſub vnum aſpectum tibi corrigendas damus.

Pag. 23	Chriſoſtimi	leg. Chryſoſtomi
34	ܣܘܟܐ	ܣܘܟܠܐ
40	ܐܣܟܡܐ	ܐܣܟܡܠܐ
78	ܡܐܡܠ̈ܐ	ܡܐܡܪ̈ܐ
40	ܒܙܡܢ	ܒܙܒܙܡܢ
104	ܬ̈ܟܣܝܐ	ܘܬ̈ܟܣܝܠܐ
112	ܚܟܡܐ	ܒܙܚܟܡܐ

ܚܟܟܡ

Suſai Sciuſciania 105
Simeon Barachia 107
Synodi Occidentalium 117
Statuta Imperatorum Gręcorum 117
Synodi Orientalium 117
Salomon Chalatia 121

T

Titianus 15
Theodorus Commentator 25
Theodolus diſcipulus Theodori 33
Theodorus Cyri 35
Titus 37
Theophilus Perſa 37
Thomas Edeſſenus 55
Theodorus Archiepiſcopus Maru 65
Timotheus 71
Turis Monachus 73
Theodorus Barchuni 95
Traditio Seniorum Hebræorum 5

Paulus Niſibenſis 57
Paulinus 77
Publius 95

S

Symmachus 17
Socrates 37
Sixtus 41
Simeon Barſabohe 43
Sergius *Raſhinius* 56
Simeon *Giarmachita* 75
Surin *Commentator* 75
Sergius 77
Salita *Epiſcopus Riſainę* 83
Sciahduſet Tirhan 85
Simeon Taibuta 87
Sciubha Lmoran 89
Salomon Epiſcopus Hadatæ 99
Simeon Bartabohe 101
Simeon Curdlahnia 105

Michael 65
Michęas doctor 77
Maris Perſa 79
Mariab 87
Meſſias Zacha 101
Maratchen Monachus 101
Moyſes Carachia 155

N

Neſtorius 31
Nilus Monachus 41
Narſi 45
Nantanaël 103
Nouum Teſtamentum 7. 9. 11. 13. 15

P

Philotheus 35
Palladius 41
Pharuba 55

Iacobus Edeſſenus 107
Ioannes Eſtunoio 111
Ioannes Barchamis 111
Ioannes Barcaldun 113
Ioannes Hermes 115
Iudicia Imperatorum Græcorum 117
Ieſuiab Barmalcun 121
Ioannes Zubbi 121
Ioſephus Scriba 7

L

Liber Traditionum Seniorum 5
Libri Anonymi 119

M

Macarius Abbas 39
Marcus 39
Macarius 41
Miles 43
Maruta Epiſcopus 51
Maraba 51

Ioannes Bethraban 49
Ioſeph videns 59
Ioannes Dalita 61
Iſaac Niniuita 63
Ieſuiab Gadlita 63
Ieſuiab Arzunita 63
Ieſuiab Hadibita 65
Ioſue Barnun 73
Iacobus Cletia 79
Ioannes Azrac Hirtenſis 87
Ioannes Dilumita 87
Ieſuphana Cataria 87
Interpres Turcarum 89
Ioannes Barfrangoie 89
Ieſus Buchat 93
Ieſus Dnabliabbeſra 95
Ioannes Giarmachita 97
Ieſudad Diladructa 99
Ioannes Niniuita 99
Iazidad Abbas 105
Ioannes Barabgore 109

Hananieſu 65
Hananieſu Haghira. 69
Hananieſu Catholicus 71
Honain filius Iſaaci Medici 73
Hebedieſu Barbahriz 81
Habib Monachus 85
Hebedmeſſia Hirtenſis 95
Hebedieſu Baracre 97
Hananieſu Epiſcopus Hirtenſis 111
Hiſtoriæ pluſquam ducentę 118
Hebedieſu Auctor 121

I

Ignatius 17
Ioannes Chryſoſtomus 23
Ireneus Tyrius 35
Ioannes 39
Iſaias Abbas 41
Ioannes Apameenſis 41
Iacobus diſcipulus 41
Iabahui 43

G

Gregorius Nyſſenus 21
Gregorius Magnus 21
Gabriel 67
Georgius Catholicus 69
Gabriel Aria 69
Gabriel Cataria 79
Gregorius Monachus 91
Gabriel Baſrenſis 97
Georgius Naſraia 101
Gregorius Suſaſtra 107
Gabriel Epiſcopus Dasbuchuſt 115

H

Hipolitus Epiſcopus, & Martyr, pag. 17
Hieronymus 41
Hanana Hadiaboia 53
Hibas 55

Daniel Barmariam	109
Dauid Bethraban	111

E

EVſebius Cęſarienſis	17
Eſtratea	29
Eutherius	37
Epiphanius	39
Euſebius Hemſenſis	39
Euagrius	41
Ephrem Magnus	43
Elias Metropolita Maru	67
Ephrem Hilamita	73
Eliſęus Commentator	75
Enos Pairuz Sabor	101
Eliſęus Barſalita	105
Elias Danbar	111
Elias Barcnus	113
Elias Barſciania	113
Emanuel Doctor	115
Elias Tertius	119

Cyprianus Niſibenſis 63
Caſcaria Abbas 71
Cyrus 77
Candius 99
Cyriacus 101
Conſtitutiones Simeonis, & Ieſu Buchat Metropolitanorum Perſidis. pag. 117

D

Dionyſius philoſophus cęleſtis 13
Damaſus Epiſcopus Romanus pag. 17
Diodorus Tarſenſis 23
Diſcipuli Maraba 55
Dodieſu 59
Daniel Tobonita 81
Denha 83
Dodieſu 99
Daniel Reſaina 103
Damnis 105

INDEX.

B

Baſilius Magnus 19
Baſilius 33
Barſoma 47
Babai Magnus 57
Barhadbciaba Harabita 75
Barſoma Charcha 81
Babai Perſa 85
Babai Niſibenſis 85
Babai Doctor 89
Bud Peridiota 103
Barſahac 105
Barſohde Carcaia 107
Barduksſin 109
Barbahlul 111
Bchieſu Camulia 115

C

Clemens 15
Cyrus Ionius 35
Cumi 55

Abrahamus Bethraban	47
Aphrahet ſapiens Perſarum	55
Abbas filius Brichſebioneh	71
Abrahamus Mahuzita	79
Abrahamus Metropolita Baſſoræ	83
Ahub Catarita	83
Abrahamus Natpharia	91
Akebſcema	91
Ahuemeh	91
Abrahamus Bardaſcenaded	93
Abrahamus Barliphe	95
Alexander	95
Andræas	97
Abrahamus Bethale	97
Abunuh	99
Abrahamus Barkadadhe	103
Abrahamus Catina	105
Abrabamus Saba	105
Ara	107
Abzud Scholiaſtes	113
Anonymi libri	119.

INDEX
LATINVS SCRIPTORVM
In hoc Opere contentorum.

* * *

A

AMMONIVS 15
Africanus Epiſcopus Emaus 15
Athanaſius Magnus. pag. 19
Aquilinius 33
Arniaſtathæus 37
Ammonius 41

INDEX.

37 ܬܐܘܦܝܠܘܣ ܦܪܣܝܐ
54 ܬܠܡܝܕܐ ܕܡܪܢ ܐܕܐ
54 ܬܐܘܡܟܐ ܐܘܪܗܝܐ
64 ܬܐܘܕܘܪܐ ܡܦܫܩܢܐ ܕܡܚܪܘ
94 ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܒܪܟܘܢܝ
118 ܬܥܟܡܠܐ ܡܠܐܢ ܡܢܝ ܡܠܐܟ̈ܝ

LAVS DEO.

ܫ

ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܨܒ̈ܥܐ 42

ܫܡܥܘܢ ܐܣܛܘܢܝܐ 74

ܫܠܝܛܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪܝܫ ܥܝܢܐ 82

ܫܗܕܘܣܬ ܕܛܝܪܗܢ 84

ܫܡܥܘܢ ܕܛܝܒܘܬܐ 86

ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܢ ܕܣܠܘܟ 88

ܫܠܝܡܘܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܒܨܪܐ 98

ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܛܒ̈ܚܐ 100

ܫܡܥܘܢ ܩܘܪܕܠܚܝܐ 104

ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܩܝܐ 106

ܫܠܝܡܘܢ ܦܠܛܝܐ 120

ܬ

ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܡܦܫܩܢܐ 24

ܬܐܘܕܘܠܘܣ 32

ܬܐܘܕܘܪܝܛܘܣ ܕܩܘܪܘܣ 34

ܬܐܘܦܝܠܘܣ

ܕܥܡܢܘܐܝܠ ܡܕܒܪܢܐ 114
ܕܒܝܫܘܥ ܕܝܘܕܢܐ 120

ܦ

ܦܝܠܬܐܘܣ 34
ܦܓܡܣ 40
ܦܪܘܒܐ 54
ܦܘܠܘܣ ܕܢܡܚܒܝ 56
ܦܘܠܘܒܐ 76
ܦܘܦܠܘܣ 94

ܩ

ܩܠܝܡܝܣ 14
ܩܘܙܐ ܡܘܢܒܐ 34
ܩܘܦܪܝܢܘܣ ܕܢܡܚܒܝ 62
ܩܘܙܐ 76
ܩܘܙܡܘܣ 100

INDEX

ܣܘܡܟܘܣ 16
ܣܘܩܪܛܝܣ 36
ܣܪܓܝܣ ܪܫܥܝܢܝܐ 56
ܣܘܪܝܢ ܡܦܫܩܢܐ 73
ܣܪܓܝܣ 76
ܣܘܣܢ ܚܘܫܒܢܐ 101
ܫܠܝܡܘܢ ܕܡܚܪ̈ܬܐ 116
ܫܠܝܡܘܢ ܕܡܝ̈ܫܢܐ 116
ܫܪܐ ܕܡܣܒܪܢܘܬܐ ܡܩ̈ܒܠܐ 4

* * *

ܬܐܘܡܐ 2 40
ܬܐܘܕܘܣ 64
ܬܐܘܕܘܣ ܦܛܪܝܪܟܐ 80
ܬܐܘܡܐ ܫܠܝܚܐ 90
ܬܐܕܘܪ ܡܦܣܘܣܛܝܐ 94
ܬܐܘܕܘܣ ܒܪ ܓܪ̈ܝܐ 96

ܫܘܠܡܐ

INDEX.

ܡܪܘܬܐ 38
ܡܪܝ ܐܒܐ ܪܒܐ 50
ܡܪܣܐ 40
ܡܥܢܐ 42
ܡܝܟܐܝܠ 64
ܡܝܟܐ ܡܠܦܢܐ 76
ܡܐܪܝ ܦܪܣܝܐ 78
ܡܪܝ ܫܘܒܚ 86
[illegible] 88
ܡܫܝܚܐ ܪܒܐ 100
ܡܘܫܐ [illegible] 114

ܢ

ܢܣܛܘܪܝܣ 30
[illegible] 40
ܢܬܢܐܝܠ 102

ܣ

ܣܘܣܘܣܝܣ

INDEX.

ܝܘܣܝܦܘܣ ܡܟܬܒܢܐ 6
ܝܘܚܢܢ ܗܪܡܝܣ 114
ܝܥܩܘܒ ܒܪܡܠܟܘܢ 120
ܝܘܚܢܢ ܕܐܘܒܟܟ 120

ܟ

ܟܬ̈ܒܐ ܕܫܒܝܬܐ 14. 12. 10. 8. 6.
ܟܘܣܛܘܣ 40
ܟܘܡܝ 54
ܟܘܪܣܝܐ 70
ܟܠܒܝ 98
ܟܬܒܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ 118
ܟܬܒܐ ܕܟܠܠܐ ܫܒܘܬܐ 118

ܡ

ܡܫܠܡܢܘܐ ܡܫ̈ܝܚܐ 4
ܡܩܪܝܣ ܐܒܐ 38
ܡܪܘܬܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܡܛܪܘܦ 50
ܡܪܩܘܣ

INDEX

ܩܘܠܐ ܒܪܠܗܝ 72
ܡܕܡܘܟ ܡܓܢܝܐ 78
ܡܘܫܚܢ ܐܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ 86
ܡܘܫܚܢ ܕܡܠܘܟܐ 86
ܡܘܫܚܢܐ ܡܓܢܝܐ 86
ܡܘܫܚܢ ܒܪܘܟܝܢܐ 88
ܩܘܠܐ ܒܥܘܬܐ 92
ܩܘܠܐ ܕܠܚ 94
ܡܘܫܚܢ ܒܪܘܟܝܐ 96
ܡܘܫܚܢ ܕܡܠܟܐ ܕܪܘܡܐ 98
ܡܘܫܚܢ ܕܠܟܘܐ 98
ܡܐܡܪܐ 104
ܡܕܡܘܟ ܐܘܪܗܝܐ 106
ܡܘܫܚܢ ܒܪ ܐܠܗܐ 108
ܡܘܫܚܢ ܐܦܘܠܝܐ 110
ܡܘܫܚܢ ܒܪܫܠܡܘܫ 110

ܡܘܫܠܡܘܫ

INDEX.

ܛ

ܛܝܡܬܐܘܣ 14
ܛܝܛܘܣ 34
ܛܝܡܬܐܘܣ 70

ܝ

ܝܘܐܢܝܣ ܟܪܘܣܘܣܛܘܡܘܣ 22
ܝܘܚܢܢ 38
ܝܘܚܢܢ ܐܦܝܣܩܦܐ 40
ܝܥܩܘܒܣ ܐܠܦܣܩܐ 40
ܝܘܒ ܐܣܘܡܝ 42
ܝܘܚܢܢ ܕܒܝܬܪܢ 48
ܝܘܣܦ ܚܙܝܐ 58
ܝܘܚܢܢ ܕܕܠܝܬܐ 60
ܝܥܩܘܒ ܣܪܘܓܝܐ 62
ܝܥܩܘܒ ܐܘܪܗܝܐ 62
ܝܥܩܘܒ ܢܨܝܒܝܢܝܐ 64

ܝܥܩܘܒ

INDEX.

10: ܕܝܠܗܬܐ ܕܪܫ ܒܫܒܐ

104 ܕܡܢܝܢܫ

108 ܕܝܠܗܬܐ ܒܪܡܢܪܡܢ

110 ܕܗܘ ܕܒܫܬ ܦܢܝ

116 ܕܫ̈ܢܐ ܕܡ̈ܢܝܢܐ ܡ̈ܘܠܕܐ

ܗ

54 ܗܝܟܠܐ

ܘ

38 ܐܘܟܝܣ

108 ܙܢ ܙܘܦܝܢܐ

ܚ

52 ܚܢܢܐ ܚܕܡܟܝܢܐ

68 ܚܢܢܘܬܐ ܚܪܝܢܐ

72 ܚܘܠܡܢ ܒܪ ܐܡܐ ܐܚܬܐ ܐܡܫܩ

84 ܚܕܟ ܚܡܢܘܬܐ

110 ܚܢܢܝܘܬܐ ܐܦܘܡܦܐ ܕܚܢܐ

ܓܒܪܐܝܠ ܕܒܪܐ 96
ܓܘܪܓܝܣ ܒܗܪܝܐ 100
ܓܪܝܓܘܪ ܕܢܘܣܐ 103
ܓܒܪܐܝܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܕܡܒܘܒܣܬ 114

ܕ

ܕܝܬܝܩܝ ܥܬܝܩܬܐ 2. 4.
ܕܝܬܝܩܝ ܚܕܬܐ 6. 8. 10. 12. 14.
ܕܝܘܢܘܣܝܘܣ ܦܝܠܣܘܦܐ ܩܕܝܫܐ
14
ܕܡܣܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ 16
ܕܝܘܕܘܪܘܣ ܕܛܪܣܘܣ 22
ܕܕܝܫܘܥ 58
ܕܢܝܐܝܠ ܕܛܘܒܢܝܬܐ 80
ܕܢܚܐ 82
ܕܕܝܫܘܥ 98

INDEX.

ܒܥܝ ܫܦܝܪܐ ܕܡܟܝܟܐ 88
ܒܗܘ ܦܪܨܘܦܐ 102
ܒܪܚܘܡ 104
ܒܪܫ̈ܘܕܐ ܒܪܟܝܢܐ 105
ܒܪܘܫܠܡ 108
ܒܪܕܡܟܟܐ 108
ܒܪܟܘܠܐ 110
ܒܘܡܫܘܚ ܟܠܗܘܟܠ 114

ܓ

ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܢܘܣܐ 20
ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܬܐܘܠܘܓܘ 10
ܓܒܪܐܝܠ 66
ܓܘܪܓܝܣ ܣܗܕܐ 68
ܓܒܪܐܝܠ ܐܦ 68
ܓܒܪܐܝܠ ܡܒܣܪܢܐ 78
ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܕܢܙܝܢܙܐ 90

ܐܒܪܗܡ ܫܒܐ 104
ܐܒܐ ܕܐܠܒܪ 110
ܐܒܘܢ ܐܫܘܒܚܐ 112
ܐܒܐ ܒܪܒܘܫ 112
ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ 112
ܐܒܐ ܒܪܫܝܬܐ 112
ܐܒܐ ܐܒܗܬܐ 118

ܒ

ܒܫܠܡܗ 32
ܒܪܘܫܐ 46
ܒܟܝ ܙܒܠܐ 56
ܒܪ ܒܪܘܢ ܟܡܠܘ 70
ܒܪ ܡܒܟܫܒܐ ܗܪܒܐ 74
ܒܪܘܫܐ ܕܒܪܐ 80
ܒܟܝ ܦܪܫܐ 84
ܒܟܝ ܒܪܕܢܫ̈ܐ 84

ܒܟܝ

INDEX

ܐܘܣܒܝܣ ܕܩܣܪܝܐ 62
ܐܠܝܐ ܡܝܛܪ̈ ܕܡܪܘ 66
ܐܦܪܝܡ ܕܥܝܠܡ 72
ܐܒܪܗܡ ܕܡܪܢ [illegible] 78
ܐܠܝܫܥ ܡܦܫܩܢܐ 74
ܐܒܪܗܡ ܡܝܛܪ̈ ܕܒܨܪܐ 82
ܐܝܣܚܩ ܩܛܪܝܐ 82
ܐܒܪܗܡ ܢܦܬܪܝܐ 90
ܐܩܩܝ ܕܐܡܕ 90
ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܕܫܢܕܕ 92
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ 94
ܐܒܘܠܘܣ 98
ܐܬܘܢ ܡܫܡܫܢܐ 100
ܐܚܘܒ ܕܩܛܪܘܐ [illegible] 100
ܐܒܪܗܡ ܒܪ [illegible] 102
ܐܠܝܫܥ ܒܪ ܩܘܙܒܝܐ 104

ܐܒܪܗܡ

ܐܣܛܪܓܠܐ 28
ܐܘܘܒ ܕܢ 32
ܐܢܕܪܐܘܣ ܪܘܡܝܐ 34
ܐܪܝܣܛܐܘܣ 36
ܐܘܐܪܝܣ 36
ܐܦܝܦܢܝܣ 38
ܐܘܣܒܝܣ ܩܣܪܝܐ 38
ܐܘܓܪܝܣ 40
ܐܒܐ ܐܫܥܝܐ 40
ܐܡܦܝܠܘܟܝܣ 40
ܐܘܣ 42
ܐܦܪܝܡ ܪܒܐ ܕܐܬܩܪܝ ܢܒܝܐ
ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ 42
ܐܒܪܗܡ ܕܒܝܬ ܪܒܢ 45
ܐܦܪܗܛ ܚܟܝܡܐ ܕܦܪ̈ܣܝܐ 54

INDEX
CHALDAICUS
SCRIPTORUM
In hoc Opere contentorum.

ܐ

ܐܪܘܒܝܣ 14
ܐܦܪܘܢܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܟܡܐܘܣ 14
ܐܦܘܠܘܛܝܢܘܣ ܣܗܕܐ ܘܐܦܣܩܘܦܐ 16
ܐܠܓܝܢܘܣ 16
ܐܘܣܒܝܣ ܕܩܣܪܝܐ 16
ܐܬܐܢܐܣܝܘܣ ܪܒܐ ܪܝܫܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ 18

INDEX
CHALDAICVS
[illegible]ORVM

[illegible]

[illegible]

mores. In omnes ferè linguas translatus eſt. Extat eius exemplar Arabicum in Bibliotheca Eminentiſſimi Cardinalis Mazarini, elegantiſſime deſcriptum.

Pag. 107 *Et contra Bardaiſanem alium inſcriptum de Scarabæis.* Bardaiſanitas comparat Scarabæis, quia vt iſti ſtercus volutant, & ſtercore aluntur, ita illi ſuarum volutant opinionum abſurditates, ac tamquam luculenti ſues in ſuorum vitiorum iacent ſordibus. Atq; hæc modò pro inſtituti noſtri ratione ſufficiant ad omnipotentis Dei laudem, & gloriã, ac Catholicæ Religionis amplitudinem, ornamentum, & Decus.

FINIS.

rebit ſtella interdiu relucens, videbiturq; in medio eius imago puellę virginis. Vos autem filij mei ante omnes gentes percipietis illius ortum. Cùm ergo videbitis ſtellam, pergite quò vos diriget, & adorate natum illum, & offerte ei munera veſtra, ipſe enim eſt verbum conſtituens cœlum.

Pag. 103. *Interpretatus etiam eſt ex Indico idiomate librum Calaileg, & Damnag.* Liber iſte tribuitur Iſamo quinto Indorum regi, de quo ſic Iſmael Sciahinſciah in Hiſt. gentiũ.

يسام وهو الذى وضع كتاب
كليله ودمنه

Iſamas, & eſt ille, qui compoſuit Librũ *Clilab, & Damnab.* Idem affirmat alibi, librum hunc Arabici iuris factum fuiſſe trecentis ante Alexandrũ Macedonem annis. Eſt autem Apologus in quo humani inſtituuntur

القرابين اليه واخبرهم ان في اخر
الزمان بكرا تحبل بجنين من غير
ان يمسها بشر وعند ولادته يظهر
كوكب يضي بالنهار ويرى في وسطه
صورة صبيه عذري وانتم يا اولادي
قبل كل الامم تحسون بظهوره فاذا
شاهدتم الكوكب امضوا حيث
يهديكم واسجدوا لذلك المولود وقربوا
قرابينكم فهو الكلمة مقيمه السماء

Ideſt: *Hoc tempore Magiam docebat Zoroaſter, cuius originem alij ad Adrichani regionem, alij ad Aſſyriam referunt. Dicitur autem eum fuiſſe ex diſcipulis Elię prophetæ, & Perſis indicaſſe ortum Chriſti Domini, atq. præcepiſſe ipſis deferre ad illum munera, & annunciaſſe, fore, ut in noviſſimo tempore virgo concipiet infantem ſine contactu viri; & illa pariente apparebit*

rebit

vocem perſicam eſſe rati ſunt, ex eo hallucinantur; quia apud Perſas ſectæ dogmata promulgauit ille primò, quæ illinc in alias transfusa ſunt orbis partes, & vna cum illis ſectæ nomen. Sed & hodierni Perſæ hoc vocabulum Arabicum eſſe putant, quia eius radicem, & originem in ſua lingua non comperiunt. Cum autem poſteri aſtrorum ſcientijs abuſi ſint, vocabulum malè audiſſe cœpit. Ferunt, Zoroaſtrum Perſis Chriſti Domini natiuitatem prænunciaſſe, de quo ſic laudatus Gregor. Barhebræus l. mox cit: in Cābyſe

وفي هذا الزمان كان زرادشت يعلّم المجوسية واصله من بلاد اذربيجان وقيل من بلاد أثور وقيل انه من تلامذة اليا النبي وهو عرّف الفرس ظهور السيد المسيح وامرهم بحمل القرابين

culiaribus addicta dogmatibus, & perſuaſionibus mancipata. Nuncupati autem ſunt hoc nomine, ܡܓܘܫܐ *Mguſce*, ſiue vti Chaldæi efferunt *Maguſce*, ex Syriaca, ſiue Chaldaica radice ܓܫ *Goſc*, ideſt, *attrectauit, palpauit, inueſtigauit*, cùm huius ſectæ ſapientes ſciētiarum omnium, ac præſertim Aſtronomiæ ſeduli extiterint inueſtigatores. Ex Syriaca lingua deductam fuiſſe hanc denominationem, ex eo planè perſuaderi videtur, quòd ex multorum ſententia (vt lib. 5. Chronicorum in Cambyſe ſcribit Gregorius Barhebræus) ſectæ huius auctor زرادشت nempe Zoroaſter natione fuerit Aſſyrius. Qui autem *alię duæ conditiones , hinc factum eſt, vt rarò reperiatur Confeſſio inter Cophtitas. Quidam autem ex eorum Patriarchis interdixerunt plebi eius vſum ob defectũ concurſus illarũ triũ conditionũ, ſine quibus non bene peragitur. Et quemadmodũ etiam non omnes egent medicina corporali, ita nec ſpirituali. Et quemadmodũ non omnes, qui ea (corporali medicina) indigent ſemper in omni morbo, ita nec ſpirituali:* Hæc tã clara, & plana ſũt, vt explicatione nõ egeãt.

Pag. 79. *Contra Magos Niſibenſes,* quemadmodũ, & ſupra pag. 49. *nec nõ aduerſus Magos,* & infrà nõ ſemel. Nomine Magorum haud intelligendi hic veniunt illi, qui vulgò ex Latinorum loquendi vſu malefici habentur, & magi dicuntur, neque etiam pro ſapientibus Perſarum ſolum ſunt accipiendi, vt quidam arbitrantur: ſed pro ſecta quadam pe-

وكما انه ليس كل أنسان يحتاج
الى الطب الجسداني فكذلك الروحاني
وكما ان ليس كل المحتاجين اليه
يحتاجون اليه مضطرا في كل مرض
فكذلك الروحاني

Ideſt: *At verò Confeſſio eſt medicina ſpiritualis, cuius comparatio ad Animam eſt vt comparatio medicinę corporalis ad corpus. Quemadmodum autem corporalis* (medicina) *non peragitur niſi per medicum probũ peritũ, alioquin melius eſſet, eiuſmodi relinquere curationem, quæ ſit ab imperito, & improbo; nec non, vt ægrotus amplectatur, & vtatur quicquid ipſi præscribitur; deinde vt medicina ſit poſſibilis ex parte temporis, loci, & potentię, aliàs nihil prodeſt; ita ſpiritualis. Cum ergò raro reperiatur probitas in perito, quemadmodum, &*

alię

cumciſione pluribus diſeruit , hæc ſubdit de confeſſione

واما الاعتراف فهو طب روحانى
نسبته الى الروح نسبة الطب
الجسدانى الى الجسد وكما ان الجسدانى
لا يتم الا بطبيب خبير والا
كان ترك الطبيب خيرا منه من
جاهل او شرير ثم بقبول المريض
واستعماله ما يوصف له ثم بامكان
المداواة من جهة الزمان والمكان
والامكان والا فلا فايده فكذلك
الروحانى : ولما صار وجود الخير
بالخبير نادرا وكذلك القسمان الاخران
صار الاعتراف فى القبط لا
يوجد الا نادرا ومنع بعض بطاركتهم
منه الجمهور لعدم اجتماع الشروط
الثلثة التى لا يتم جيدا الا بها

nunquam reuerſus, vbi Iacobitarũ libros nec vidit fortaſſis, nec legit.

Apud Cophtitas id ſacramentum inter ſeptem ſemper numeratum eſt, eiuſque viguit vſus vſq. ad tempora eorum Patriarchæ nuncupati

يونس ابو المجد بن ابى غالب

Ioannes Albulmagedus filius Abigalebi, qui Alexandrinam ſedem apud eos occupauit anno ab incarnatione Domini 1207. Is quippe confeſſionem amouit, & circumciſionem plurimùm commendauit. Sed an propterea negent, id eſſe ſacramentũ? an penitus abolitum velint? nequaquàm, audiamus ergo totum ex c. 51 Conſtitutionum Eccleſiæ Cophtitarum Collectionis ابن العسال Abnelhaſſali, qui nec etiam decreti cauſam reticet, vbi poſtquam de circumrurſus tua conuerſatione potitus fuero.

Ego ſanè nunquam ſine magna admiratione legi id, quod de confeſſione Iacobitarum ſcribit doctiſſimus vir fel. mem. Gabriel Sionita c.14. Appendicis ad Geographiam Nubienſem hiſce verbis, *Ad hæc confeſſionem nullam admittunt, ſed eorum multi in Eccleſiæ parietibus factis foraminibus peccata ſua confitentur, alij verò Deo ſoli, qui cordium ſcrutator eſt, confitendum aiunt.* Equidem ego exiſtimo, eum falſo aliquo rumore deceptum fuiſſe, ac toto cęlo à veritate diſceſſiſſe, niſi nomine Iacobitarum intellexerit, mures, hirundines, aut paſſeres, quos ea Eccleſiarum foramina frequentare non ſemel vidi, at non confitentes. Siquidem Sionita nouennis in Europam aduectus eſt, poſteà in patriam

ܐܢ ܬܘܒ ܐܚܙܝܟܝ ܪܫܝ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܠܐ ܬܠܐ ܐܢܐ
ܘܡܢ ܬܘܕܝܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܐ
ܫܠܐ ܐܢܐ
ܪ̈ܐܙܝ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܟܗܢܐ ܠܟܝ
ܓܠܐ ܐܢܐ
ܚܘܣܝ ܡܣܟܢܐ ܕܒܠܥܕܝܟܝ
ܗܐ ܐܒܕ ܐܢܐ.

Si rurſus te videro, caput ex terra non extollam,
Et ab gratiarum actione nunquam ceſſabo,
Secreta mea omnia tamquam ſacerdoti tibi reuelabo,
Miſerere mei igitur, quoniam ſine te pereo.

Quaſi dicat, quemadmodum confitentes ſacerdoti noſtra arcana, & ſecreta aperimus, ita ego faciam, ſi rur-

c. 22: ſuæ Eccleſiæ Conſtitutionum

فصل فى معلم الاعتراف

ſect. de magiſtro Confeſſionis, ſeu Confeſſario, quæ ſic incipit.

يجوز ان يكون الاعتراف على كاهن او على غير كاهن ممن يكون اهلا لذلك: الجواب: لا يجوز الاعتراف لعلمانى بل يعترف لمن له جنسية فى الكهنوت

Ideſt: *Licet ne, confeſſionem fieri ſacerdoti, an non ſacerdoti, digno tamen, qui hoc perfungatur? Reſponſio. Non licet confeſſionem fieri non ſacerdoti, ſed illi, qui eſt in gradu ſacerdotali* Huc reſpicit Gregorij Barhebræi id Epigramma ad quendam Amicorum.

quæ non poteſt in omnibus proſperari, vt conueniant ad Domũ medicinę Chriſtianæ, & medicis ſpiritualibus ſuas ęgritudines oſtẽdant, itaut propitiationibus, ſeu abſolutionibus, & canonibus pœnitẽtiæ ſanitatẽ ſpiritus adipiſcãtur, & ad cœnam Dominicã cum puritate accedant, iuxta verbum magni Doctoris. Medicinam autem pænitentię dedit Dominus noſter medicis peritis, qui ſunt ſacerdotes Eccleſię. Quem ergo percuſſerit diabolus ægritudinibus iniquitatis, is veniat, oſtendatq; vulnera ſua diſcipulis Medici ſapientis, & ipſi curabunt illum medicina ſpirituali. Hęc autem verè perficiuntur, ſi fide, & non mundialiter fiant; quicquid enim ex fide non eſt, peccatum eſt, itaut quidam ob auaritiam mercaturam, ac negotiationem, & vſuram fecerint rem hanc magnam.

Iacobitæ hoc idem vltrò fatentur

? cf. ms. B. Nat. 195 ?

cap.

procliue eſt, ac facilè in peccatum propenſum, & ęgritudinibus animę vix non tentatur. Quamobrem data eſt iuſtitia ſanans, vt gratis illud curet: Si dimittetis peccata alicui, dimittentur, dixit quidem Dominus, non eſt enim opus medicus ſanis, ſed male ſe habentibus. Et: non veni vocare iuſtos, ſed peccatores ad pœnitentiam. Tres dico ſimilitudines, filij ſcilicet Prodigi, centum ouium, & duorum debitorum vnius creditoris. Ad augendam autem ſpem peccatoribus, aperiendamq; ianuam pœnitentię, quę aſcendere facit ad Cœlum, & beatitudinem ſupernam attribuit, has affero parabolas. Demonſtratio autem eſt Simon poſt abnegationem, Paulus poſt perſecutionem, Peccatrix, Publicanus, & Latro. Quapropter conſentaneum eſt fidelibus, quoties criminibus laborant iuxtà imbecillitatem naturæ humanæ,

ܢܬܩܪܒܘܢ܀ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܠܦܢܐ
ܪܫܐ: ܫܒܝܥܝܐ ܕܐܡܥܘܬܐ ܫܘܒܩ ܗܘܐ
ܗܟܢ ܠܡܫܩ̈ܠܘܬܐ ܡܢܘ̈ܬܐ ܕܐܫܬܡܥܘܢ
ܒܪ̈ܢܫܐ ܕܟ ܝܬܐ ܘܐܡܝܢܐ ܘܡܬܡܣܝܪܘܢ
ܫܒܝܠܐ ܕܚ̈ܛܗܐ ܘܢܦܠܠ ܢܬܬܐ ܦܢܝܐ
ܡܟܝ̈ܠܘ ܠܠܡ̈ܫܝܚܘܢ ܕܐܫܬܟܚܐ
ܡܫܡܥܐ ܘܗܘܢ ܦܠܫܡܢ ܠܗ
ܒܫܡܥܐ ܦܘܫܥܐ. ܘܠܒܢ ܕܐܡܢ
ܒܦܘܪܐ ܡܫܠܚܘ̈ܬܐ ܠܒܘܫܡܥܘܬܐ.
ܘܠܘ ܫܠܡܐ ܠܡ ܦܢܘܫܠܒܢ̈ܐ. ܠܠ
[illegible] ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܗܘܫܡܥܘܬܐ
[illegible] ܗܘ. ܐܡܥܠܐ ܕܐܠܩ̈ܫܢ
ܡܠܠ ܡܚܥܘܬܐ ܐܠܬܘ̈ܦܬܐ ܘܡܚܘܦܥܐ
ܒܡܢܘܗ ܕܒܥܘܬܐ ܚܘܒܐ ܦܚ̈ܠܬܐ

Ideſt: *Caput ſeptimum de remiſſione peccatorum, ac de pœnitentia. Genus quidem humanum ad errandum pro-*

ܠܡܫ̈ܝܚܐ ܘܫܒܝܙܐ ܟܢ̈ܫܐ
ܘܡܒܣܡܝܢ ܐܦܟܝܢܐ ܕܐܢܫܘܬܐ
ܡܫܘܚܬ ܠܫܡܫܐ ܘܩܫܫܬܗ
ܬܘܟܠܢܘܬܐ ܕܟܠܐ ܐܡܗܠܐ.
ܘܐܣܘܬܐ ܫܡܫܘܝ ܒܬܪ ܕܦܘܪܩܗ.
ܘܦܘܠܘܣ ܒܬܪ ܪܘܦܣܗ. ܒܬܪ
ܣܗܕܬܐ ܘܡܟܣܢܐ ܘܢܩܝܢܐ. ܘܣܒܠܢܐ
ܗܘܐ ܐܘܕܝ ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܡܫܝܚ
ܕܫ̈ܒܘܩܘܬܐ ܦܢܬܩܝܢ ܐܝܟ
ܡܫܟܠܘ ܕܟܡܢܐ ܐܣܘܬܐ ܗܝ
ܕܠܐ ܡܫܬܒܩܝܢ ܚܛܗ̈ܝܢ ܒܟܠܗ.
ܕܟܗ̈ܢܬ ܐܣܘܬܐ ܡܫܡܫܢܬܐ
ܢܬܘܒܘܢ ܘܠܩܘܒܠܐ ܘܩܕܝ̈ܫܐ
ܕܐܚܛܝܘܢ ܠܒܘܢ. ܐܝܟܢܐ
ܕܟ̈ܗܢܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܐܝܟܘܬܐ
ܡܘܟܟܐ ܕܪܘܚ ܠܬܐ ܒܪܝܬܐ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܩܪܒܬܐ ܒܪܘܚܐ

ܠܬܘܕܝܬܐ

quod totum huc referre non pigebit

ܡܦܠܘܢ ܕܡܥܡܕܐ ܠܐ ܡܘܗܒܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܐܢܟܘܬܗ܆ ܠܒܫܐ
ܠܫܢܐ ܐܢܫܐ ܡܬܓܡܐ ܗܘ.
ܘܕܟܠܡܕܡ ܕܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ.
ܘܟܘܪܗܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܠܐܠܗܘܬܐ
ܡܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ
ܕܢܚܬ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܐܝ ܠܡܫܝܚܘܗܝ
ܒܗ ܡܫܝܚܘܬܐ ܠܐܢܫ ܕܡܫܝܚܘܗܝ
ܕܢܚܘܬ ܐܦ ܥܠ ܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܡܥܡܕܢܐ
ܐܢܫܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܐܠܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܒܗ ܒܗ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ. ܘܠܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܢܫܐ ܐܠܐ ܒܡܫܝܚܐ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܐܡܪ ܐܦ
ܗܘ ܕܒܪܐ ܐܢܫܐ. ܗܘܘ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܝܢ܆ ܗܘܘ ܕܐܡܪܝܢ ܡܫܝܚܝܐ
ܐܝܟ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܘܬܐ.

ܘܡܫܝܚܐ

ܪ̈ܡܙܝܢ ܟܬܒ̈ܐ ܐܠܗܝ̈ܐ. ܩܕܡܝܐ
ܟܗܢܘܬܐ ܗܝ ܕܗܝ ܡܫܡܠܝܢܝܬܐ ܕܟܠ
ܐܪ̈ܙܝܢ. ܕܬܪܝܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ. ܕܬܠܬܐ ܡܫܚܐ ܡܫܝܚܘ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܐܪܒܥܐ ܗܘ ܩܘܪܒܢܐ
ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܕܚܡܫܐ ܚܘܣܝܐ ܕܚܘܣܝܐ

Ideſt: *Sacramenta Eccleſiaſtica ſeptem ſunt iuxtà mentem Diuinarum Scripturarum. Primum eſt ſacerdotium; quod perficit omnia ſacramenta. Secundum ſanctus Baptiſmus. Tertium Chriſma vnctionis. Quartum ſacrificium corporis, & ſanguinis Chriſti. Quintum Indulgentia, ſeu propitiatio, & remiſſio peccatorum &c.* De hoc verò ſacramento peculiare inſtituit caput, Et eſt eiuſdem Tractatus ſeptimum, primò deſignat ſacramentum Confeſſionis in tota ſua latitudinē, deindè vel preces, quæ pro delinquentibus funduntur, vel admiſſionē pœnitentium, vel formulam abſolutionis ſacramentalis, vel ſuffragia fidelium viuentium pro defunctorum animabus, ac eiuſmodi. Hæc omnia cùm obuia ſint, ac non tanti momenti, miſſa facimus, at de ſacramento confeſſionis pauca notanda nobis ſunt ex Neſtorianorum, & Iacobitarum placitis, quia hos ſacramẽtum hoc nequaquàm aliis accenſere, quidam ſcribunt. Ex Neſtorianis vnus nunc ſufficiat noſter Auctor Hebedieſu, qui Tract. 4. libri Margaritarum c. 1. enumerans Eccleſiæ Sacramenta, quinto loco ponit hoc ſacramentū. verba ipſa ſūt

ܐܪܙܐ ܕܬܝܒܘܬܐ ܚܘܣܝܐ ܐܘ ܐܣܝܐ
ܘܚܛܗ

rim loci vnde ſic dicatur plane nimis ignari & pag. 181. *vbinam hæc Rhea, ego me neſcire fateor:*

Pag. 61. *cum expoſitione Dionyſij* Is, vt Ioannes Darenſis, libros D. Dionyſij Areopagitæ de Hierarchia cæleſti, & Eccleſiaſtica commentarijs illuſtrauit.

Pag. 63. *Iſaac Niniuita.* Præter libros hic recenſitos multos alios edidit, Theologicos, & Philoſophicos, quorum catalogus non eſt ad manus.

Pag. 65. *Nec nō ordinē Codicis circuli.* Hoc nomine intelligendum venit Kalendarium feſtorum per anni circulum.

Ibidem *de Indulgentia.* Syriaca vox ܚܘܣܝܐ, quæ ſignificat *indulgentiā, propitiationem, & remiſſionem.* Secundùm receptiorem vſum

primo

verò رها *Rahá*, & عرفا *Horpha.*

Ab ſcriptoribus orientalibus Helenæ matris magni Conſtantini fit patria, & Abagari Toparchi regia. Vide Gregorium Barhebræum in Tiberio, vbi etiam refert Epiſtolam Abagari ad Chriſtum Dominum, & Epiſtolam Domini ad Abagarum. Vide Iſmaelem Sciahinſciah in Almottechi ſub anno Hæg. 331. Mahometum Benſciahnam in eodem, item Georgiũ Almacinum, & alios. Hæc autem notata ſint in gratiam Ioannis Seldeni, qui ad interſerenda commẽtarijs de originibus Eccleſię Alexandrinæ pag, 179. ingenuè ait: *ſub initium vides, celebratiſſimam illam* Helenam *Conſtantini magni matrem nuncupari* الرهاوية *pro quo ſubſtituimus nos* Rheauienſis, *ſoni Arabici veſtigia prementes, ſed in-*

terim

Ibidem. *Maraba magnus interpretatus eſt, & expoſuit totum Vetus Teſtamentum ex idoimate Græco in idioma hoc Syriacum.* Ante hunc Marabam aliam quoq. antiquiorem ex Septuaginta extitiſſe verſionem abundè teſtantur D. Iacobi Niſibenſis, & D. Ephrem Syri Commentaria. Aliam habent præter has Syri verſionem antiquiſſimam ex Hebræo immediatè conuerſam, atque ideò ſimplicem vocant, de qua vide quæ ſuprà attulimus ex Gregorio, & Ieſudad. Tametſi aliquando occurrunt Codices pro ſcribarum ſtudio, aut commodis ex vtràque verſione contexti & interpolati.

Pag. 55. *Thomas Edeſſenus.* Edeſſa Ciuitas Meſopotamiæ Syris dicitur ܐܪܟ *Oroch*, ܐܕܣܐ *Edeſſa*, & ܐܘܪܗܝ *Vrhoi*, Arabibus

vero

Ezram fuiſſe auctores; quia ſi ille fuit, nequaquam omiſſa fuiſſent in vtroq; Exemplari; ſi iſte, nequaquã Chronologus id reticuiſſet. Adhuc hoc idem euincitur ex eodem Chronici Auctore, qui vbicumq; occurrit vox aliqua ambiguæ lectionis; illi Arabum puncta appingit, & hoc quidem ideò, quia nulla puncta habent Samaritani. Et hæc pro inſtituti ratione nunc ſufficiant:

Pag. 51. *Idem tranſtulit Canones Patrum trecentorum octodecim* &c. Is poſt D. Iacobum Niſibenſem, qui eidem Concilio interfuit, ſuam Syris nouam tradidit Canonum, & Conſtitutionum verſionem vnà cũ Actis, & Hiſtoria, quæ omnia hactenus Syris, Arabibus, alijſq; Nationibus Orientalibus integra extant, vt aliàs in Præfatione eiuſdem Concilij, & Epitome diximus.

ximè neceſſarium erat, ſi vllus eo tempore punctorum erat vſus, vt promiſcuum illud ex Hebræis, Chaldæis, alijſq gentibus vulgus facile ſacros Codices legere potuiſſet. Nec probabile exiſtimandum eſt, Interpretem, quiſquis ille fuit, puncta, ſi vlla fuiſſent, tam in verſione, quã Autographo omiſſiſſe. Ad hæc Samaritani Chronici Auctor, quod eſt Bibliothecæ Eminentiſſimi Cardinalis Mazarini, omnia ac ſingula enumerat, quę in Sacro Codice ab Ezra vel mutata ſunt, vel addita, vel dempta, ac inter cætera de illo ſummoperè conqueritur, quòd antiquos, & ab ipſo Moyſe conditos characteres in hos, quos habemus nunc, & quadratos vocamus, permutauit, de punctis verò nec verbũ quidem facit. Ex quibus colligere eſt, punctorum nequè Moyſen, neq;

quiorem eſſe probatur, illud vnum eſt, quòd omnes aliæ linguæ ſuos Characteres, & literas, à dextera ſiniſtram verſus, vel vice verſa ſcribunt, Syriaca verò ſola ſuas ducit lineas pectus versùs, quem difficillimum ſcribendi modum aliæ correxerunt, illa autem antiquum, ac rudem retinuit. Patet igitur ex dictis, neque plura, neq; vnum fuiſſe ab initio punctum apud Syros, *cuius ope, omni ſemper lectionis ambiguitati obuiam itum fuit*, vt inanibus verbis effutit Bootius.

Tertium demùm argumentum ſuppeditant nobis Samaritani, & Samaritanorum exemplar vtrumque, nempè Hebræum, & purum Samaritanum, quod idem ac Chaldaicum eſſe, ſuprà indicauimus. In horum quippe neutro vllum punctorum conſpicitur veſtigium; tamen id maxiimplicata ſit difficultatibus iam ſerò ſapiunt aliorum exemplo. Quandoquidem literæ illæ modò conſonantium, modò vocalium defungentes munere, nõ paruum faceſſunt illis negotium; adeoque maiorem, melioremque vitæ partem circà lectionem, & puerilia exercitia inſumunt. Ex quo colligere eſt, antiquos nulla habuiſſe puncta. Etenim id à natura comparatum eſt, & arte, vt res primò inuentæ rudes quodamodo adumbrentur, dein paulatim excultæ vſu, & experimentis ſuas adipiſcantur perfectiones. Hinc poſteriores linguæ, vt Græca, & Latina, eiuſmodi imperfectionibus, & difficultatibus haud obnoxiæ ſunt; quia ipſorum Auctores id animaduertentes tanto incommodo proſpexerunt. Sanè ex infinitis argumentis, quibus Syriacam linguam Hebraica anti-

quioqui hactenus priſcis inſiſtentes inſtitutis ſub nomine Mandaitarum, Chaldæorum, Sabaitarum, & Chriſtianorum Sancti Ioannis Baptiſtę circa ſinum Perſicum degunt, libri, & ſcripturæ, qui ſine vllo punctorum genere leguntur, vel ſpectent illa ad vocales, vel ad interpungendi rationem, vel ad quemcumq. alium vſum. Libri, quos tamquam antiquiſſimos oſtentant, sũt Liber Adam, & Liber Aſtrologiæ, qua tantoperè gloriati ſunt olim Chaldæi. Etſi tamen nulla agnoſcãt iſti puncta, quatuor vocalibus ſuas efferunt dictiones, eaſque totidem exprimunt literis, nempe ࡀࡏࡅࡉ A, E, V, I, quod referẽdum eſt ad ea, quæ ſuperiùs diximus reſpondentes ad auctoritatem allatam ex D. Hieronymo, & alijs. At quantis res hæc mon ipſe, vel quiſpiam alius eius iuſſu ſacros interpretatus eſt libros, certè nonniſi omnibus numeris abſolutos illos dediſſet Hiramo amico deprecanti, ac tales quales à ſuis auctoribus profectos; ſed in hiſce punctorum vocalium, nec vola, nec veſtigium ante D. Ephrem tempora conſpectũ eſſe memoratur, nec vlla extat apud ſcriptores mentio. Idem diſſerẽdum eſt de alijs tam Veteris, quàm Noui Teſtamenti partibus in Syriacam linguam ab ipſis Apoſtolis conuerſis. Quis enim facilè ſibi perſuadet, Apoſtolos Chriſtianis tunc tyronibus, & in lege minimè verſatis puncta ſubtraxiſſe, aut Salomonem tradidiſſe Hiramo literas Syriacas ſine punctis vocalibus, ſi vlla extitiſſent?

Alterum exhibent nobis argumentum antiquorum Chaldæorum, Tyri amico traditis, ita legitur apud laudatum Ieſudad citato opere.

ܘܐܢܫܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܐܝܟܢܐ
ܩܕܝܡ ܡܘܫܐ ܦܪܫ ܐܬܘ̈ܬܐ
ܥܒܪ̈ܝܬܐ ܕܒܗܘܢ ܣܡ ܢܡܘܣܐ.
ܗܟܢܐ ܐܦ ܫܠܝܡܘܢ ܦܪܫ ܐܬ̈ܘܬܐ
ܕܣܦ̈ܪܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܘܝܗܒ ܠܥܡ̈ܡܐ
ܕܐܬܝܩܪ ܡܢܗܘܢ ܘܩܕܡܝܬ ܕܣܘܪܝܝܐ
ܕܝܗܒ ܠܚܝܪܡ ܕܨܘܪ

Ideſt, *Quidam autem aiunt, quòd quemadmodum Moyſes excogitauit olim literas Hebraicas, queis legem poſuit, ita Salomon excogitauit Characteres aliarum ſcripturarū, quos tradidit populis, a quibus affectus eſt honoribus; & primùm quidem Syriacę linguę,* (characteres) *quos dedit* Hiram *Tyri.*

Ex narratis ſic arguo: Si Salo-

الى السرياني بعد ظهور المخلص
بزمان طويل

Ideſt: Hæc autem *Septuaginta verſio illa eſt, quæ pro authentica habetur à noſtris doctoribus, & quæ Græcorũ, altarumque Chriſtianarum nationum teritur manibus, Syris exceptis.; ac prſertim Orientalibus, quorum verſio, quæ ſimplex vocatur, concors eſt textui Iudęorum. Occidentales autem vtramq. habent verſionem, ſimplicem videlicet, quæ verſa eſt ex* Hebręo *in Syriacum idioma poſt aduẽtum Chriſti domini tempore Adęi Apoſtoli; vel, vti fertur, ante illum tempore Salomonis filij Dauid, &* Hiram *Domini Tyri: atq. Septuaginta, quæ verſa eſt ex* Græco *in Syriacum longo tempore poſt aduentum Saluatoris.* De Characteribus autem Syriacis a Salomone inuentis, & Hiramo regi *ſacerdotum, quos miſerat rex Aſſyrius in Samaritanum idioma conuerſi ſint.* Samaritanũ autę idioma idem eſt ac Chaldaicũ. ſimile quid ſcribit Gregorius Barhebræus lib. 6 Chronicorũ in Ptolomæo Philaladelpho agens de ſeptuaginta ſeniorum verſione.

وهذا النقل السبعينى هو المعتمد عليه
عند علماينا وهو الذى بايدى
الروم وباقى فرق النصارى خلا السريان
خصوصا المشارقه فان نسختهم
المسماة بسيطه تطابق نسخة اليهود
واما المغاربه فلهم النقلان البسيط
المنقول من العبرانى الى السريانى
بعد مجي السيد المسيح فى زمان
اداى السليح. وقيل قبله فى زمان
سليمان بن داود وحيرم صاحب
صور والسبعينى المنقول من اليونانى

الى

ܐܟܚܕ ܘܕܚܕܬܬܐ ܒܙܒܢܗ ܕܐܒܓܪ
ܡܠܟ ܐܘܪܗܝ ܒܝܨܝܦܘܬܐ ܕܐܕܝ
ܘܫܪܟܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܐܦܢ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܐܚܪܢܐܝܬ ܐܡܪܝܢ ܗܢܘ
ܕܡܢ ܚܕ ܟܗܢܐ. ܕܐܬܫܕܪ
ܐܣܝܐ ܕܫܕܪ ܡܠܟܐ ܐܬܘܪܝܐ
ܐܬܦܫܩܘ ܠܫܡܪܝܢ.

Ideſt: *Ad Syriacum autem idioma translatę ſunt Scripturæ iuxta aliquos hoc modo. Pentateuchus Ioſue, Iudices, Ruth, Samuel, Dauid, Prouerbia, Eccleſiaſtes, Canticum Canticorum, & Iob tempore Solomonis Hiramo rege Tyri eius amico deprecante. Reliqui verò libri veteris ſimul, ac noui Teſtamenti tempore Abagari regis Edeſſæ ſollicitudine Adęi* (Thadæi) *& reliquorum Apoſtolorum quamquã alij aliter dicant, nempe quod ab vno*

ſacer-

quæ vt plurimum refragantur Aduerſarijs, ita noſtræ valdè ſuffragantur ſententiæ. Primum, Salomon multorum Syrorum teſtimonio non ſolùm ſacrorum Librorum habetur interpres exorante Hiramo amico, verùm etiam Characterum auctor, De ſacrarũ Scripturarũ Translatione ita Ieſudad Epiſcopus Hadtēſis in Elucidatione locorum difficiliũ, & vocũ obſcuriorũ Geneſeos poſtquã de Græcis verſionibus loquutus eſt.

ܒܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܐܬܦܫܩܘ ܟܬ̈ܒܐ
ܐܝܟ ܐܢ̈ܫܝܢ ܗܟܝܠ. ܐܘܪܝܬܐ ܟܠܗ
ܘܝܫܘܥ ܒܪܢܘܢ ܘܫܦ̈ܛܐ. ܘܪܥܘܬ
ܘܫܡܘܐܝܠ. ܘܕܘܝܕ: ܘܩܘܗܠܬ
ܘܡܬ̈ܠܐ ܘܫܝܪܬ ܫܝܪ̈ܝܢ ܘܐܝܘܒ
ܒܝܘܡ̈ܝ ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܒܥܘܬܐ
ܕܚܝܪܡ ܪܚܡܗ ܡܠܟܐ ܕܨܘܪ.
ܘܟܬܒܐ ܕܝܢ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ ܕܟܬܘܒܬܐ
ܐܫܟܚ:

vt vocales legebantur olim apud Phœnices, atque Syros. Nam litera ܐܠܦ Aleph expreſſit per literam vocalem Ἄλφα, ܝܘܕ *Iudh* per Ιοτα, ܘܐܘ *vau* per Ὑψιλὸν, antiquitùs enim vocalis hæc exprimebatur per vocalem V. Latinorum, vt Cicero in Oratione notat, vnde proferebant *Purrhum* pro *Pyrrhum*, *Eruges*, pro *Phryges*, & eiuſmodi; Et noſtri Syri eandem vocalem ad primam originem reducentes in vocibus a Græcis mutuatis ſubſtituunt ܘܐܘ leguntque ܩܘܪܝܐܠܝܣܘܢ *Kurieeleeiſon*, ܣܘܢܛܐܟܣܝܣ *ſuntaxis*, & id genus alia.

Tria adhuc ad hoc probandum non Leuia occurrunt argumenta, quæ

ܘܙܩܦܐ ܡܢ ܬܠܬ ܐܬܘ̈ܬܐ ܩܠ̈ܢܝܬܐ
ܐܬܝ̈ܠܕܝ: ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܐܠܦ ܘܘܐܘ
ܘܝܘܕ. ܗܠܝܢ ܗܟܝܠ ܬܠܬ ܐܬܘ̈ܬܐ
ܕܡܬܩܪ̈ܝܢ ܩܠ̈ܢܝܬܐ ܝܗ̈ܒܢ
ܙܘܥܐ ܘܩܠܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ

Ideſt; H*ac ipſæ motiones*, *Aperitionis* (nempe A, *& eleuationis* (nempe O) *à tribus literis vocalibus proceſſerut*, *quę ſunt Aleph, & Vau, & Iudh. Quæ itaq. tres literę, quæ vocantur vocales, tribuunt motū & ſonum omnibus literis Syriacæ linguæ*. Liquet igitur ex iſtis D.Hieronymum, & antiquos alios Scriptores nomine vocalium intellexiſſe non apices, aut notas, ſed literas illas, de quibus mox diximus.

Profectò ſi Cadmi Agenonis filij Hiſtoriæ vlla adhibenda eſt fides, dubio omni procul tres illæ literæ.

ܡܫܬܡܗܝܢ ܕܝܢ ܘܠܗܝܢ ܡܢ̈ܩܫܢܝܬܐ
ܠܫܘܠܡܐ ܝܗܒܝ ܕܡܠ̈ܬܗܘܢ

Ideſt: *vocales autem* (literæ) *vocãtur, quia illę ex ſe dictiones abſoluunt, nec ſuis indigẽt ſociabus ad cõpellendas pulſationes ſuarum dictionũ ſeu vnaquæque illarum ex ſe ſuã perficit ſyllabam.* De conſonantibus autem ita ſubdit.

ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܡܫ̈ܬܘܬܦܢ ܕܠܐ ܡܠܐ
ܠܐ ܕܠܐ ܡܢܩ̈ܫܢ ܒܠܚܘܕܝܗܝܢ
ܠܡܫܡܠܝܘ ܩ̈ܠܐ ܐܝܟ
ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܩ̈ܠܝܬܐ

*Illæ autem nuncupantur conſonantes, quia ſolæ non poſſunt perfic*e*re voces ſicut vocales*. Ioannes Barzuhbi non modò vocales appellat eas tres literas, ſed illas omnibus literis tribuere motum aſſerit p. 2. de vocalibus.

ܗ̈ܠܝܢ ܘܗܠܝܢ ܦܘܫܐ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܡܛܠ
ܘܕܢܦܫܐ

mirum in nomine בבל *Babel*, & hoc quidem ideo dixit, quia iuxta Chaldaicum, ſiuè Syriacum idioma ponitur inter ל & ſecunda ב litera ܝܘܕ ſic ܒܒܝܠ quaſi dicas *Babil*. His quoq. vocalibus alias duas adiungebat id. D. Hieronymus, nimirum, ה, & ע.

Syrorum quoq. antiquiſſimi ſuas literas in conſonantes, & vocales partiebantur, ita Dauid Barphaulos de literis vocalibus in ſua Grámatica

ܡܠܝ̈ܠܬܐ ܕܝܢ ܡܫܬܘ̈ܕܥܢ ܡܗܠܠ
ܩ̈ܠܐ ܘܡܠܘܢܝܢ ܡܫܘܡܝܢ ܪ̈ܘܚܢ
ܡܫ̈ܬܡܥܢ ܘܠܐ ܫܦ̈ܝܪܢ: ܡܫ̈ܬܡܠܝܢ
ܠܫ̈ܡܗܐܝܢ ܒܥܘ ܡܕܡܐ ܕܢܦ̈ܩܬܐ
ܘܩ̈ܠܐ ܕܡܠܘܢܝܢ. ܐܠܐ ܚܕܐ ܚܕܐ
ܡܕܘܡܝܢ

hæc æquè vetuſta eſſe affirmabit, ac res. & nomina? Igitur ab antiquitate rerum, rerumq. nominum non valet illatio ad antiquitatem ſignorum; nomina enim propriè rebus impoſita ſunt, impropriè verò, & abuſiuè; ac per metonymiam ſignis deinceps accommodata.

Præterea nomine vocalium antiqui ſcriptores intellexerunt literas quaſdam, quæ aliquantulum ad ſonum vocalium accedunt, & ſunt apud Hebræos ‘אוי quarum mentio occurrit paſſim apud D. Hieronymum, & Iudæi vocant eas *matres lectionis*. Hinc mox laudatus Diu. Hieronymus in Comment. Ieremiæ cap, 25. ait: *vocales literæ inter* ב, *&* כ. *&* ל, *iuxta idioma linguæ hebrææ in hoc nomine non ponuntur*, ni-

mirum

ſcripſerunt vocalibus ad earum ſignificandam vel productionem, vel breuitatem; nihilominus ſanæ mentis nemo affirmabit, aut Aſtrologorum, figuras, aut Muſicorum notas, aut poëtarum apices paris antiquitatis eſſe, ac res, & rerum nomina. Euidentiſſimè id probatur ex Arabicæ, linguæ imperfectionibus, de quibus fusè agit Elias Niſibenſis ſeſſ. 6. ſuarum diſputationum. Nulla ſunt Arabibus puncta, aut ſigna, vel notæ, ad multos animi exprimendos motus πάθȣς, ſeu affectiones, res tamen, atq. rerum nomina & ſunt, ac ſemper fuerunt; nam oratio alia nuncupatur ab illis enunciatiua, alia admiratiua, alia imperatiua, alia deprecatiua & id genus. Mutuentur nunc pūncta hæc a Syris, vel alia excogitent, & ſuæ adhibeant linguę: quinam iſt-

hæc

ܦܬܚܐ, & Arabibus الفَتْح *apertio*, quia in ea efferenda, vt ait Honain Beniſaac, in ſua Grammatica.

ܦܬܚܝܢ ܠܬܚܬܝܗ ܕܦܘܡܢ
ܡܪܟܢܐܝܬ ܠܘܬ ܠܦܢܝܬ ܬܚܬܝܬ

Aperimus os imum mediocriter verſus partem inferiorem.

Haud aliter profectò in hoc factum eſſe puto a Syris, Hebræis, & Arabibus in appingendis vocalibus, quā ab Aſtrologis in excogitandis illis notis, & figuris ad ſuos Planetas, aliaſque res compendij gratia deſignandas, aut a Muſcis ad ſuas modulationes varias denotandas, aut a Græcis in excogitandis accentibus illis ad ſuos tonos rectè efferendos. Poetices quoq; tractatores ad conſulendū diſcentium ingenijs, & commodo apices quoſdam effinxerunt, & infuiſſe, & extitiſſe, & ab ipſa natura cum ſermone hominibus imbibitàs; nemo, niſi affatim barbarus, vt nec a bruto diſtinguatur, inficias ibit; imò dum negat, fatetur, cùm nulla vox humana articulata ſine illis proferri poſsit, quinimò nec ſuum efferre valet Pſittacus χαῖρε. At verò notas, & figuras, apiceſq; vocalium inde inferre, nullum nos cogit argumentum. Verum enim verò quemadmodum ad efferendas articulatas voces, exprimendaſq; neceſſariæ erant ſemper vocales, ità ad earum ſonum diſcipulos docendum nomina neceſſariò illis imponenda erant. Nomina autē illa non vt conſonantibus impoſita ex ſono, ſed ex vario oris, linguæ, & labiorum motu, & modulatione. Hinc vocalis

A dicitur Hebræis פתח Syris, ܦܬܚܐ

modi autem vocalium notulæ, & figuræ nuncupātur الاعراب *al Arabo* quaſi dicas *Arabiztaiones*, ſeù Arabum *inuentiones*, ac legendi *morem*, & ritum. Hoc autem, quia Perſæ, Turcæ, alijque exteri populi, qui Mahometanam impietatem amplexati ſunt, Alchoranum, alioſq; eius perfidiæ libros facilius illarum notarum adminiculo legere cœperunt.

Neq; ſuffragatur antiquitatis punctorũ propugnatoribus, quòd apud Hæbreos, Syros, Arabeſue vocalium occurrat mentio aliquando multò antè eorum, qui inuentores eſſe creduntur tempora; quia aliud eſt loqui de vocalibus, & vocalium nominibus, nempe de re, reiq; nomine; aliud de vocalium ſignis, figuris, notis, & ipſis apicibus. Vocales enim, earumq; ſonos ſemper cum dhamma ſic رَسُولُهُ hunc reddebat ſenſum: *vtique Deus alienus eſt ab infidelibus & Apoſtolus eius*; ideſt tam Deus, quam eius Apoſtolus alienus eſt, & odio habet infideles. At iuxta eorum lectionem, qui vocem illam legebant cum kaſra ſic رَسُولِهِ, hunc fundebat ſenſum: *Vtique Deus alienus eſt ab infidelibus, & Apoſtolo ſuo* nempe odio habet infideles, & Apoſtolum ſuum Mahometum. Huius poſtremæ lectionis patroni vt genuinam tutebantur ex vi, & influxu particulæ من *men*, ideſt *ab*; quæ influere ſolet in omnes ſequentes dictiones copulatas. Impugnatores id refellebant ex abſurditate ſenſus. Quicquid ſit, ingentes vbiq; hæc legendi varietas excitauerat tumultus, ac turbas. Eiuſmodi ſunt vti videre eſt ex ſupra allatis. Ex quo tanta lectionũ varietas ad poſteros promanauit; quantã in omnium gẽtiũ exẽplaribus videmus; nam hic legebat cũ his punctis, iſte cum illis, & iuxtà hãc legẽdi varietatẽ varij gignebãtur ſenſus, vt egregiè demonſtrat Cappellus, & ipſa euidẽtia cõuincit. Idẽ accidit etiã Mahometanis antè inuẽta ab Ali Abnaditalebo pũcta vocalia; tanta enim legentiũ erat diſſenſio, vt niſi Othmani coërcita fuiſſet auctoritate, & determinata lectio punctis, quæ Ali excogitauerat iam de Alcorano actũ eſſet. Inter cęteros Alcorani locos, qui varios fũdebãt ſenſus, iuxta varios legẽdi modos, hic vnus notatur ab Auctoribus,

ان الله برى من المشركين ورسوله

qui iuxta eorum lectionem, qui poſtremæ dictionis radicalem legebãt tio de illis apud Iudæos occurreret. Prætereà eiuſmodi probatio, & demonſtratio non Cappello neganti incumbit, ſed tibi boanti, & aienti, vt ex Dialecticæ tyronibus diſcere facilè potes. Sed caue, id facias Booti, ne ferulà excipiaris, & exploderis ſibilis. Nemo enim in ſcholis ita arguens viſus eſt: *Syri habent duos punctandi modos, vel habuerunt, ad obuiam eundum ambiguitatibus, ergo & Iudęi.* Si hoc enim valeret, & hoc valeret aliud, *Arabes non habuerunt puncta, ergo nec Iudęi.* Nec minus hoc aliud. *Aſinus rudit, ergo & Boſ.* vel, *Equus non eſt homo ergo Bootius non eſt homo.* Demum ipſi Syri te mẽdacij & temeritatis, arguũt, cũ doceãt, Hebræos, vt Syros nullahabuiſſe olim vocalia pũcta ad rectè legẽdum; ideoq. illa excogitaſſe, & cõſonãtibus appoſuiſſe coacti, ctationi minimè ſtandum eſſe, niſi vbi commodum fundit ſenſum. Igitur non abſque vlla probatione hoc affirmauit, etenim id ſatis euidenter probauit in *Arcano punctationis*; herbam tunc porrexiſti; vti patet ex binis tuis Epiſtolis ſuprà allatis, nunc concedis; & adhuc exigis probationem? Strabonem te eſſe, ac peruerſis prædicũ oculis; omnes te prædicant, & talẽ ego te noui, at cæcionẽ talpa te præbes, dũ aſſeris. *reſtaret tamen ipſi adhuc probandũ; quod duo illi modi, Syris vſitati, ad oſtendendam, & conſeruandam verã, certamq; ambigui cuiuſq; vocabuli in ſacro textu punctationem, nequaquã apud hebreos vt apud Syros in vſu fuerint*. O mentecaptum Bootium! ſi fuerunt vnquam; adhuc eſſent, & viderentur, nec probatione egerẽt; vel ſaltem, ſi hactenus non extarent, aliqua men *quandiù non fecerit, iuſtiſſimam habebimus cauſam taxandi nimiam, ac temerariam eiuſdem audaciam, affirmandi tam fidenter, abſque vlla probatione, vt alias res permultas, ac maximi ponderis, quas hactenus agminatim recenſuimus, tum hoc quoque de punctatione codicum noſtrorum. quod nimirum authoritas eius merè humana ſit, qua proinde neminem vlterius obſtringat, quàm quatenus ſenſus commoditate ſeipſam tueri poteſt.*

Benè quidem ! concedis Cappello, recentiores Maſorethas primos excogitaſſe punctationem, quam nunc vtimur, Quo autem conceſſo, quid inde ſequitur, quàm textus Hæbraici authoritatem, punctationem hanc quod attinet, eſſe merè humanam ? Sed hæc conſequentiam eſt pro ſententia Cappelli, qui ex illa præmiſſa infert: huic ergo pun-

ctatamquam nouus, in nouo orbe circulator proteſtanticos teterrimos putores pro ſuauiſſimis venditat Syriacis vnguentis.

Iam ad concluſionem, cui tot fallacias, tot mendacia, tot commenta, totq́; parologyſmos ſubſtruxit, veniamus. *Etiamſi igitur*; inquit, *concederemus Cappello, recentiores illos Maſorethas inuexiſſe primos in textum Biblicum illam punctationem, qua nunc vtimur, atque adeo totam illam punctationem ab ipſis fuiſſe excogitatam, & non modò in Biblijs, ſed neque in vllis alijs libris, aut ſcriptis fuiſſe anteà vſurpatam; reſtaret tamen ipſi adhuc probandum; quod duo illi modi, Syris vſitati, ad oſtendendam atq; conſeruandam veram certamq. ambigui cuiuſque vocabuli in ſacro Textu punctationem, nequaquam apud Hebręos, vt apud Syros in vſu fuerint: quod*

quan-

Theophilus; & ſi figuræ id abundè explerent munus, haud editi eſſent tot Commentarij, & elucidationes ambiguarum vocum, & ſi certa cõſtaret punctuandi ratio, vt Bootius effutit, horum Commentariorum, Auctores nequaquàm diſcordes inter ſe, ac diſſentientes eſſent de ratione, & modo legendi, & interpretandi ſingulas voces. Hinc delirare planè Bootius videtur, cum ſcribit: *Aſt illi, qui inter illos* (Syros) *verè docti ſunt probè norunt ambiguorum omnium in textu Syriaco vocabulorum punctationem certam eſſe, ac determinatam, talemq. ſemper fuiſſe, etiam antequam vteruis de punctatorijs apparatibus, quibus hodiè vtuntur, apud eos innotuiſſet.* Delirat, inquam, quia Soli tenebras in meridie affundere conatur, & puluerem inijcere videntium oculis, ac *reum ſecretorum ab ipſo dictus.*

O benè inuentum! ò benè de Syrorum ſacris literis meritum Bootium! hactenus ignorabamus, vel Gregorium Barhebræum, vel Ioſephum Barmalcun, vel Ieſudad Epiſcopum Hadtenſem, vel Paulum Niſibenſem, vel Babai magnum, & multos alios ejuſmodi edidiſſe commentarios, ſiue elucidationes de dictionibus obſcurioribus ſacræ ſcripturæ: At quid indè infertur, niſi Syriacam punctationem in vocibus ambiguis non eſſe certam, atq; determinatam, etiam poſt inuenta puncta, neq; figuras vocalium, nedum Bootianum admirabile punctum illud, quod tot ſolum obit munera, & officia? Certè ſi ſatis punctum illud eſſet, nequaquam illa alia duo inuexiſſet D. Ephrem, & ſi duo illa ſufficerent, figuras non excogitaſset *attribuere , gignere , producere &c.* Vnde , quæſo , habentur iſtæ ſignificationes variæ , niſi ex ſenſùs commoditate ?

Sed ſiſtamus parumper , quia nodum hunc Gordium ſoluiſſe ſibi videtur Bootius ex Syrorum commẽtarijs , & præſertim auctoritate *Aazar Rodſe* cuiuſdam Gregorij , quamobrem audiamus illum : *Neq; hoc ,* inquit , *contenti Syri , ſeparatos prætere a habuerunt ſemper commentarios , in quibus magna curâ cuiuſq; vocis ambiguę veram punctationem , non per pũctula iam , aliaſue notulas , ſed integris vocaliũ (vel , vt Hieronymus in Hebraicis vocales appellare ſolet , accentuum) appellationibus comprehenſam èxhiberent . Luculentum eius rei documentum præbet ſuccinctus ille cuiuſdam Gregorij in tota Biblia Commentarius Aazar Rodſe , ſeu horreum*

Experientia rerum magiſtra eſt, ac lydius lapis. Proponamus vocem hanc ܒܪܟ punctandam, quam ſi punctas, ܒܪܶܟ ſignificat, *cecidit*, *adorauit*, ſi ܒܰܪܶܟ *genuflexit*, ſi ܒܰܪܶܟ *benedixit*, ſi ܒܪܟ *creauit te*, vel *filius tuus*, ſi ܒܰܪܳܟ *deſertum tuum*, vel *pars tua exterior*, & eiuſmodi alia. Horum punctatio nonnè pendet penitùs ex ſenſus commoditate? Dicat Bootius; loquatur. Simile quid apud Latinos occurrit, ex. gr. verbum: *fero*, habet plures ſignificationes, ſignificat enim *gerere*, *opinari*, *ſperare*, *conſtituere*, *tradere*, *exhibere*, *pati*, *tollerare*, *proferre*, *requirere*, *velle*, *iubere*, *reportare*, *afferre*, *celebrare*, *laudare*, *obtinere*, *dicere*.

Sed videamus quid porrò profert Bootius. *Cappello quidem, inquit, nulla hic apparebit difficultas; & abſque vlla hęſitatione non modò concedet totum hoc de arbitraria, ſecundùm ſenſus commoditatem, punctatione, quarumcunque in Syriaco textu vocũ, ſuapte natura ambiguarum; ſed vltrò ètiã, ſi rectè ipſum noui, id affirmabit, atq; ex ijs, quę iã nunc dixi, id liquidò promanare, vel deierare paratus erit*

Cur Cappello, aut cuiquam linguarum Orientalium, vel mediocriter perito apparere debet hic vel minima difficultas? Certè, ſi non affirmauerit ille, ego tibi Booti, tuiſque ſimilibus conſtantiſſimè affirmabo, vocum quarumcunque in textu Syriaco, ſuapte naturà ambiguarum, punctationem arbitrariam eſſe ſecundùm ſenſus commoditatem. Negas, aio.

Expeſtamenti Syriaca editione, quàm in toto Pariſinorum Bibliorum ſeptilinguium corpore. Hoc tamen feliciter illi ſucceſſit, quia incendiarium illum Heroſtratum Valerianũ de Flauignij haud nacta eſt, qui nominis immortalitatem inde ſibi cõparare niſus eſt. An etiam, vt ad rem noſtram redeamus, Pſalmorũ liber typis cuſus in ipſo monte Libano ab Illuſtriſſimo viro illo Sergio Riſio Archiepiſcopo Damaſceno, multis ante Sionitæ editionem annis, imò antè natum Sionitam, ſuis careat vocalibus? An plures alij libri Romæ cuſi nõ ſint eiuſmodi vocalibus inſtructi? Ego ſanè habeo penès me aliquos libros ante trecentos, & quadringẽtos annos exaratos, & vtroq; punctorũ apparatu inſtructos. Multo plures paſſim occurrunt in Bibliothecis.

ipſe Maſius, a quo ea, quę de illo puncto ſuadit, deſumpſit Bootius, contrarium non ſcripſit in ſua Grāmatica, dum dicit: *Et proptereà neq; etiam alterutris niſi in ſacrorum librorum ſcripturę vllis fere vocalium figuris vtuntur?* Quod quidem ideo aſſerit, quìa in Textu, quem habebat, puncta, & figuras vocales adeſſe videbat, abeſſe verò in alijs. Nec putandum eſt, Maſium tantum fuiſſe, vt proprio marte omnia puncta illa nouo Inſtrumento adſtruxerit, & appinxerit; verùm pro certo tenendum eſt, eum ſequutum fuiſſe, quem præ manibus habebat, Textum, cui eas addidit vocales, quæ alicubi deſiderabantur. Hinc autem factum eſt, vt infinitis propemodũ ſcateat mendis editio illa Syriaca, vt temerarium non eſſet aſſerere, plus eſſe mendarum in illa ſola noui Te-

ſta·

dit moras, porrige animoſè nobis herbam, nos verò viciſſim tibi fœnum, & ſic inità pace, cantabimus per amicè ſimul illud Ouid. 2, faſt.

Sub iuga Bos veniat, ſub terras ſemen aratas,
Pax Cererem nutrit; pacis alumna Ceres.

Porrò grauiſſimè erras, Booti amice, dum aſſeris, vnicum hominem Gabrielem Sionitam proprio marte, & conſilio apparatum hunc vocalium primum inuexiſſe, ac ante illum omnibus omnino Syris inſuetum fuiſſe, ac in nullo vnquam codice conſpectum. An totum nouum Inſtrumentum ſuis adornatum vocalibus an. 1555. Viennæ editum conſpici non poteſt? An idem in Biblijs Antuerpianis editum ab Andrea Maſio cum ſuis vocalibus non prodijt? & cur non conſpicitur? An *ſuo ipſius iudicio, ſicuti ex literis, quarum exemplaria mihi miſiſti, haud obſcurè colligere videor, quamquàm palam manus dare, ac herbam porrigere noluerit.*

Nunc in biuio hæret Bootius, retractare quæ olim conceſſerat, eum pudet. Criticam Cappelli, quæ omnes malè habet Proteſtantes, atq; Hebraizantes, adeoq. non modò in cunabulis eam opprimere ſunt conati, ſed vel in ipſo vtero materno, ac dum informis embryo eſſet, cum reliquo non aggredi agmine, nefas putauit. Quid ergo agendum iam eſt, Booti? ſequendum ne Buxtorfij exemplum, qui palam manus dare, & herbam porrigere noluit? Nequaquam a probo viro ita veritas deludenda eſt; Macte igitur animo, vanum depone pudorem, quid verba quæris? dum ais, negas? veritas o-

quippe demptus mihi, & inde error, quem ex magni Buxſtorfii Tiberiade imbiberam de punctorum cum literis coęuitate, & metus ob quem potiſſimũ amplexus eum fueram, fore vt alioqui omnia in textu Hebraico *incertitudine, & ambiguitate referentur, cùm tamen tu in iſtis libris contrarium feceris planiſſimè, alteramq; ac veriorem ſententiam certiſſimis argumentis adſtruxeris.* Alterius Epiſtolæ hæc ſunt verba: *In punctorum negotio verum eſt, quod & antehac tibi ſcripſi, me lectione tui Arcani deductum fuiſſe a priſtina, penituſq; infixa ſententia de illorum cum literis coęuitate, ac planiſſimè tibi aſſentior, pondere argumentorum a te adductorum conuictus, aliquot poſt Chriſti ſæculis non conſueuiſſe ea adſcribi in Textu ad eum modum, quo hodie videmus, & puto Buxtorſium iàm hic a te ſuperatum*

Arabis poetæ declarat diſtichon.

الم ترى ان السيف يقلّ قدرِه
اذا قيل هذا السيف خير من العصاه

Nonne vides gladij decedere pretio,
Cùm dicitur, hic gladius melior eſt baculo?

Largitur quidem inpræsẽs Bootius quia olim herbam porrexerat Cappello, vt ex binis eius Epiſtolis ad eundem Cappellum Lutetiæ ſcriptis, menſibus Iulio, & Auguſto an. 1645 quas legere eſt in defenſione Criticæ aduerſus Buxſtorfium pag. 646. In harum prima ita de punctatione Hebraica habet: *Librum tuum de pũctis Hebraicis, ſiue Arcanum punctationis reuelatum ab Erpenio editum legi, quod feci cum magna admiratione reconditę eruditionis, qua opus illud vndiq. ſcatet, & cum inſigni fructu,* imprimis quod ſpectat, & conſonantes, ac vocales proinde, & puncta, ſi ab eodem profecta probentur auctore? At ſi par ratio vtriuſque eſt, certè par auctoritas erit. Largitur inpræſens Bootius, hodiernam punctationem Hebraicam a Maſorethis poſt talmudicis demũ adhibitam fuiſſe, ſed inſanà, ac bouina liberalitate; dein certitudinem eiuſmodi pũctationis ex Syriaca ſtatuere nititur. Miſer Bootius! ſua proijcit arma Hebraica, Syriaca arripit, quæ cùm minus tractare ſciat, ſe ipſum conficit, & iugulat. Solidis, vt procerto credo, deſtitutus argumentis, & causa deſperata ſuſceptæ defendendæ prouinciæ, ſatius habuit, hoc præſtare eiusmodi armorum genere, quàm turpiter deſerere prorſus. Verùm quantum vel deſperatæ cauſæ decedit, hoc

Arabis

Nugæ perpetuæ, ineptiæ cõmenta. Vndè, ſodes, habet Bootius, Biblia Pariſina prima eſſe in Mundo, quæ vniuerſo punctorum apparatu inſtructa ſunt? niſi fortè intelligat, ea eſſe prima, quæ typis eo modo edita ſunt. Verùm hoc ad præſentem controuerſiam nihil facit, nec ad quæſtionem, ex qua ſuam parat cõcluſionem; cùm plura apud Orientales exemplaria tam in vno compacta corpore, quam ſeparatim, & ſeiunctim ſuis adornata punctis, & vocalibus conſpiciantur paſſim, vt mox inferius conſtabit. Quæ prætereà arguendi methodus eſt a textu Syriaco ad Authographum, ſcilicet Hebraicum; cùm ille merè auctoritatis humanæ ſit, niſi Eccleſiæ acceſſerit approbatio, tam quoad ipſam verſionem, quam quoad punctationem; iſte verò non item, literas

Hebræo punctationis apparatus à Maſſorethis poſt talmudicis demum adhibitus fuit (vt id in pręſens largiamur ita ſę habere) legitimè inferri poteſt, non teneri nos ea punctatione, vtpotè authoritatis merè humanæ, proindeq; licere eam relinquere, vbicunq: ſenſus commoditas id ſuaſerit; eadem ratione concludendum erit, arbitrariam eſſe quarumcunq: vocum in Biblijs Syriacis punctationem, cùm, & punctatione vtraq; qua hodie vtuntur Syri ante ſecula aliquot, ac diu poſt confectam Bibliorum translationem, penitus corruerint; & ille vniuerſę punctationis apparatus, quem in Biblijs Pariſinis videmus, non modò non primæuus ſit, aut antiquius, ac in nullo vnquam codice conſpectus, donec in editionem Pariſinam vnicus homo, Gabriel Sionita, ipſius curator proprio Marte ac conſilio, illum inuexit.

rij, & Odoardi Pockokij, ſi tamen vtrumq; vidit. An autem ab vno, aut altero Exemplari liceat ad omnia argumentis proſequi, ſolis luſcis, & ſtrabonibus concedimus. Ego ſanè pluſquam triginta Exemplaria Hebraica vidi nullis notata punctis vocalibus, ergone a paritate, imò multo potiori iure mihi inferre licebit, Iudæos nec poſt inuenta puncta ijs vſos fuiſſe ad ſua Biblia punctanda? Qui hic tam putidus, tamq. ineptus arguendi modus? ſed mox ipſe viderit, pergat iam innumerabiles effutire nugas.

Et Biblia, inquit, *Syriaca, quæ in ingenti illo Bibliorum ſeptilinguium corpore, intra hos paucos annos hic Pariſiis impreſſo, conſpiciuntur, prima ſunt in Mundo, quę vniuerſo punctorum apparatu ſic conſtructa fuerunt. Nam ſi ex eo, quod hodiernę in Codice*

He-

ſticho illũ excipere, & ſuam contexere excuſationem poteſt magiſter,

علىّ نحت القوافى من معادنها
وما علىّ اذ لم تفهم البقر

Meum eſt, appoſitè componere verſus,
At nihil ad me, ſi non intelligit Bos.

Porrò ad reliqua. pergat ergo Bootius. *Et ne poſt inuentam quidem iſtarum punctationum alterutram, ijs ad punctanda ſua Biblia vſi ſunt Syri.*

O benè pronunciatum! cui ergo vſui excogitarunt Syri non vnum, ſed duplicem punctandi modum, etiam præter illud punctum Bootij tam mirabilia præſtans? Quibus tam confidentem aſſertionem probat argumentis, & auctoritatibus Bootius? An hæc habet a Bibliorum codicibus, quos vidit? benè quidem. Sed quot ei vidiſſe accidit? vnum ſanè, aut alterum, nimirum Iacobi Vſe-

Chaldęos geminatum penultimæ ſubijcitur. 4. Aliquando ſuperpoſitum aliquando ſubſcriptum voces, & dictiones ſimiles diſtinguit. 5. ſub literis ܝܘܕ *Iudh* & ܘܐܘ *vau* collocatum ſignum eſt illarum productionis, quemadmodum ſupraſcriptum eſt nota ipſarum breuitatis. Et hæc ſunt genera, & officia omnium punctorum, quæ apud Syros occurrunt, inter quæ, vt luculentiſſimè patet, nullum eſt reperiri punctum, niſi noua lingua, & puncta cudantur, quod omnium vocalium, vel aliquarum suppleat vices, vt boat Bootius. Res exemplis, & teſtimonijs probanda eſt, non boatu. Equidem exiſtimo, aliter a ſuo magiſtro doctum fuiſſe Bootium, ſed eum non benè intellexiſſe tam in hoc, quàm in alijs, vndè eo Poetæ Arabis diſticho de poſita vocales conſtituunt. 7. dicitur punctum canonis, cuius varia ſunt officia apud Grammaticos. 1. inſeruit ad tempora, & modos diſtinguendos, hinc præterito, futuro, imperatiuo; & infinitiuo ſubijcitur, præſenti verò ſuperponitur, exceptis ijs verbis, quorum penultima eſt ܝܘܕ *Iudh* vocali ʺ, *I.* notata, 2. perſonas verborum diſcriminat, ex quo primæ literæ perſonę primæ ſingularis ſuperponitur ad illam diſcriminandam à ſecunda, eiuſdem numeri, quæ ijſdem pingitur characteribus. 3. ad genus ſimul, & perſonas deſignandas adhibetur; hinc tertiæ perſonæ ſing. fœ. gen. vltimæ literæ, quæ ſemper eſt L. T. quieſcens, vtrinq. adſcribitur apud Maronitas, & Iacobitas, apud Neſtorianos verò, Syroſq. alios, &

Cahl-

ܕܦܘܚܡܐ *comparationis*, & eſt punctum, quod modò ſimplex, modò duplex adhibitum varios animi exprimit affectus, iuxta variam interpungendi rationem, quæ apud probatos ſcriptores triginta variatur modis. Secunda claſſis eſt duorum punctorum, quæ pluralem numerũ à ſingulari diſtinguunt. 3. eſt vnum punctum, quod ſupra collocatum indicium eſt aſperitatis literarũ, infra verò lenitatis. 4. eſt punctum, quod pronomen affixum tertiæ perſonæ fem. gen. tam In nominibus, quàm in verbis, & aduerbijs diſtinguit ab affixo eiuſdem perſonæ maſc. generis. 5. quietem indicat, nempè literam, cui eſt adſcriptum, non eſſe mouendam, nec vocali afficiẽdam, 6. ſunt duo illa puncta, quæ modò ſupra, modo infra, modò hinc inde

& ܪܝܫ *Riſc* conſtituit. De hoc ita Ioſeph Barmalcun in Rete punct. c.7

ܓ̈ܢܣܝܐ ܢܘ̈ܩܙܐ ܬܪܝܢ ܐܢܘܢ ܘܒܬܪ̈ܬܝܢ
ܐܬ̈ܘܢ ܒܕܠܬ ܡܢ ܬܚܬ ܘܒܪܝܫ
ܡܢ ܠܥܠ ܕܥ ܚܒܝܒܢ. ܓܢܣܝܐ
ܗܘ ܗܘ ܕܡܢ ܠܐ ܦܪܫ ܡܢ
ܡܠܬܐ. ܕܦܪܫ ܙܒܢ
ܡܬܬܘܣܦ ܒܥ̈ܠܠ ܐܘ ܡܬܡܣܟ

Ideſt: *Generica* (puncta) *duo ſunt, (et) in duabus literis, in litera D. ex parte inferiori, & in litera R. ex parte ſuperiori, ſcias dilecte noſter. Genericum autem illud est, quod nunquam abeſt a dictione; quòd verò abeſt, aliquando additur quaſdam ob cauſas, aliquando ſubintelligitur.* De generico quid ſit, planè liquet.

Aduentitium autem in plures partitur claſſes; alıud enim dicitur

ܕܦܘܫܩܐ

iuſq; generis, vel notæ, in quo punctum iſtud non occurrat; ſi non vbiq; quod nullis accidit quãcumcunque accuratiſsimis; ſaltem pluribus in locis. Quod quidem non argumentis probandum eſt; ſed ſola cõdicum inſpectione, qui plurimi in celebrioribus Bibliothecis occurrũt, ſi tamen toruis illis oculis, ac peruerſis id diſpicere poteſt Bootius.

At nec ita caſtigatus dimittẽdus eſt adhuc Bootius, ſed refellendus quoq. ex punctorum *Syrorum* enumeratione, & ſingulorum officio; inde enim conſtabit, an ſit eiuſmodi punctum inter ea, nec ne. Sciendum igitur eſt; Syrorum puncta duplicis eſſe generis; vnum literis coæuum, quod genericum, & eſſentiale dicitur; aliud verò additum, ſeu aduentitium. Genericum illud eſt, quod literas ܕܠܬ *dolat*, ſerentiũ ſupplere queat vices. Aliquando etiam omnes quinque vocales in vnica voce conſpiciuntur, vt in hac ܡܶܠܰܟܽܘܢܺܝܬܳܐ *reginula*, & punctum vnicum eſt, & infra collocatum. Qua ergo ratione, aut fundamento effutit Bootius. *Iſtius ope omni ſemper, lectionis ambiguitati obuiam itum fuiſſe* apud Syros? & quomodo *abundè explet quidcunque ad neceſſarium vſum ab vlla alia punctatione expectari poteſt*?

Tandem totam profundit Bootius ſuæ ignorantiæ, ſeu iactantiæ ſentinam, cùm concludit, punctum iſtud non reperiri in omnibus codicibus, nec in pleriſque, ſed ſolùm in optimis quibuſq; & accuratiſsimis. At ſciat commentorum Architector, quòd nullus reperiri ſit ſacrarum Literarum codex, aut liber cuiuſq:

benè ſcribendi ratione, & commoditate, vti legere eſt pſal. 1, ex punctatione laudati mox Gabrielis Sionitæ in hiſce dictionibus ܥܘ̈ܠܐ *iniqui*, ܗܠܟ *ambulauit* ܚܛܝ̈ܐ *peccatores*, & id genus infinita. At nũquam exhibebit nobis Bootius vel vnicum exemplum in quo duæ concurrant vocales in eadem conſonante.

Ad hæc ſunt dictiones quædam quinque, vel ſex conſtantes ſyllabis vti ܡܬܛܥܝܢܘܬܐ *aberratio* ܡܫܬܥܒܕܢܘܬܐ *ſubiectio*, tamen illud punctum vnicum ſemper reperire eſt in vnica dictione, qui ergo fieri poteſt, vt vnum punctum ſemel ſubſcriptum, aut ſuperpoſitum quinque, & ſex vocalium difcta vocalia, vel figuras appingunt; quod ſanè nunquam præſtarent, ſi punctum illud vocalis fungeretur officio, & pro vocali ab illis haberetur; ea enim ratione eadem conſonans duabus affecta eſſet vocalibus, quod perridiculum eſt, & Syris, ac gentibus alijs monſtrum inauditum. Percurratur totum Bibliorũ ſeptilinguiũ opus Pariſijs a Clariſſimo viro, & immortalitate digniſſimo Guidone Michaele Le Iay editum, & à doctiſſimo Gabriele Sionita punctis vocalibus adornatum, videbitq; Bootius nos vera prædicare, ſi tamen ſtrabo ille rectè videre vnquam queat. Etenim poſterioribus inuentis vocalium figuris; nequaquam pũctoru in vocalium vſus ſublatus eſt, ſed indifferenter modò iſtis, modò illis vtuntur ſcriptores etiam in vna eademq́; dictione pro laudatus Auctor indicato capite.

ܚܕ ܢܘܩܙܐ ܐܘ ܠܥܠ ܐܘ ܠܬܚܬ ܐܘ ܬܪ̈ܝܢ
ܠܬܚܬ ܡܬܬܣܝܡܝܢ. ܠܥܠ ܐܝܟ
ܐܡ̇ܪ܆ ܩܪ̇ܐ ܐܬ̇ܐ ܥܒ̇ܕ ܦܬ̇ܚ.
ܠܬܚܬ ܐܝܟ ܐܡܪ̣ܬ ܐܣܬܡܟ ܙܪܩ
ܩܪ̣ܐ ܐܬ̣ܐ ܥܒ̣ܕ ܦܬ̣ܚ. ܬܪ̈ܝܢ
ܕܝܢ ܕܡܝܢ ܠܬܚܬ ܐܝܟ ܐܡܪ̈ܬ
ܐܣܬܡܟ̈ܬ ܥܒ̈ܕܬ

Vnum punctum aut ſupra, aut infra, aut duo infra ponuntur. Supra, vt dicit vocat, venit, facit, aperit; *infra, vt* dixiſti, accubuit, aſperſit, vocauit, venit, fecit, aperuit; *duo autem infra, vt* dixit illa, accubuit illa, fecit illa.

Huic noſtræ ſententiæ firmiſſimum addit robur alterutra recentior punctatio, quandoquidem conſonantibus hoc puncto notatis accuratiſſimi quiq; ſcriptores, vel pun-

operationis ſingulorum iſtorum. Videlicet, puncta iſta non per ſe motum tribuere conſonantibus, ſed per accidens, vti euidens eſt ex mutatione operationis ſingulorum; nempe punctum illud vel ſupraponatur, vel ſubſcribatur, non influit eodem modo, ſed quomodocunq. collocetur, omnes admittit vocales, vt in allatis exemplis oſtenſum eſt.

Nec reponat nobis Bootius, quòd auctor iſte, non loquatur de puncto, de quo præſens controuerſia eſt, cùm ſermo apud illum ſit de pluribus punctis; ne reponat, inquam, quia de hoc eodem apud illum ſermo eſt, vtitur autem numero plurali, quia punctum illud trifariam partitur, iuxta duplicem ſitum, quem obtinet, nam vel ſuperponitur, vel ſubſcribitur ſimplex, vel duplex, vt hiſce docet verbis uere, & vocalis deſungi munere, vt in his vocibus ܡܰܠܟܐ *Malco* rex ܡܶܠܟܐ *Melco* conſilium, & id genus; reſponſum hoc habebit non a nobis, ſed à Ioſepho Barmalcun in Tract. inſcripto ܡܨܝܕܬܐ ܕܢܘܩܙܐ *Rete punctorum* c. 4. de hac eadẽ materia, de qua nobis cũ Bootio controuerſia, agẽte

ܘܕܠܡܐ ܢܬܚܫܒ ܕܗܘܐ ܐܦ ܗܠܝܢ
ܡܙܝܥܘ ܡܙܝܥܝܢ. ܕܥ ܕܠܘ ܒܢܦܫܗܝ
ܢ ܐܠܐ ܒܟܢܘܫܝܐ ܘܫܠܡܘܬܐ
ܕܟܠܗܝܢ ܥܒܕܝܢ. ܣܗܕܘܬܐ ܕܝܢ ܠܗܕܐ
ܫܘܚܠܦ ܩܢܝܢܐ ܕܡܠܬܐ ܡܬܚܘܐ

Ideſt: *Fortè autem putabitur, quòd iſta* (puncta) *quoq; mouẽdo moueant. Scias, hoc non per ſe, ſed concurſu, & concordia omnium efficere. Teſtimonium autem huic noſtræ ſententiæ facit mutatio* probantia obuia ſunt legenti; vt ܚܸܡ̣ܬܐ *furor*, vbi patet, literam ܡ *mim*, quæ punctum habet ſubſcriptum, quieſcere, nullaq; moueri vocali, dicitur nihilominus à Grãmaticis, vocem illam legendam eſſe cum vocali E, vt diſtinguatur ab hac alia ſimili ܚܡܳܬܐ *ſocrus*. Idem dicendum eſt de voce ܫܸܢ̣ܬܐ *ſomnus* vt diſtinguatur a ܫܰܢ݈ܬܐ *annus*, & ſic de multis alijs arguendum eſt. Et ſanè ſi punctum iſtud vocalis eſſet, legeretut ܚܸܡ̣ܬܐ, & ܫܸܢ̣ܬܐ, quod Syris Perridiculum eſt.

Si verò regeret Bootius, aliquando punctum hoc conſonantem movocatur ab Elia, & alijs, ideſt *nota ſignum*, & a Sciadrerſi ܫܘܘܕܥܐ *ſciudoho*, ideſt, *teſſera*, *ſymbolum*. Signis autem tribuere aliquando nomina rerum, nec nouum, nec inſuetum eſt, nec probatione indiget.

Quoniam prætereà inter officia puncti huius illud præcipuum eſt, vt dictiones ſimiles diſtinguat ab inuicem, aſſerunt Grammatici, voces quaſdam eiuſmodi puncto variè notatas legendas potiùs eſſe cum hac, quâm cum illa vocali, & non quòd punctum illud ſit vocalis. Et profectò ſi eſſet vocalis, vocalis ſemper fungeretur munere, & motum, vt loquuntur Syri, tribueret conſonãti; ſed cùm id non præſtet ſemper, manifeſtiſſimum eſt indicium, illud non eſſe vocalem. Exempla hoc

ܕܡܟܬ *dormiui*, 6. ܐܕܚܠ *timebo*

Exempla eiuſmodi occurrunt infinita non ſolùm in Scripturis ſacris, ſed in obuijs quibuſque libris, nedum accuratiſsimis, quæ hallucinationis, & erroris arguunt eos, qui docent, punctum hoc iuxta varios ſitus varias conſtituere vocales.

Vt autem, vnde orta ſit eiuſmodi hallucinatio, dignoſcatur, animaduertendum eſt; Grammaticos quandoque hoc punctum ſubſcriptum literis ܝܘܕ *Iud* ܘܐܘ *vau*, & ܐܠܦ *Aleph*, appellare I, & V, longum, ſuprapoſitum verò literæ ܘܐܘ *vau*, V, breue; non quod reuera ſit vocalis, ſed quia eſt ſignum, & nota quantitatis, hinc ܝܕܥܐ *Iadho* ver. 5. ܢܕܠܚ *conturbabit*, v. 7. ܐܡܪ *dixit*, & eiuſmodi alia infinita. Idem ſubſcriptum pro, O, non quidem E, vel I, Pſal. 1. v. 1. ܩܡ *ſtetit*, pſ. 3. v. 4, ܥܢܢܝ *reſpondit mihi*, 5. 3. ܡܨܠܐ ܐܢܐ *oro*, 6. 2. ܟܪܝܗ ܐܢܐ *infimus ſum*. Item ſubſcriptum paſſim pro V. pſ. 2. 1. ܣܪܝܩܘܬܐ *vanitas*, 6. ܩܘܡ *ſurge*, 4. 1. ܕܙܕܝܩܘܬܝ *iuſtitia mea*, 5. 1. ܨܘܬ *auſculta*, 5. ܢܩܘܡܘܢ *ſtabunt*, 6 ܫܘܩܪܐ *falſitas*. ſuperpoſitum autem pro I, pſal. 2 6. ܐܩܝܡܬ *conſtitui*, 7. ܝܠܕܬܟ *genui te*, 3. 5. ܐܬܬܥܝܪܬ *euigilaui* Pro E. Pſal. 3. 5. ܫܟܒܬ *cubaui* ܘܕܡܟܬ

In ipſo verò littore obruitur vndis. Hic penicillo delineatur Bootius, qui dum abdita Syrorum linguæ reſerare incredibili iactantia adnititur, in punctulo impingit.

Sed ad trutinam, & ne longius abeamus, conſulendus nobis eſt liber Pſalmorum editionis doctiſſimi viri Gabrielis Sionitæ, quem omnium Syrorum primum facit Bibliorũ punctationis auctorem Bootius, & qui hanc doctrinam in ſuis rudimentis ipſi pſalmorum libro præfixis, tradere videtur. Quòd ergo punctum hoc ſubſcriptum literis legatur paſſim pro A, non autem pro E, vel I, vt vult Bootius, habemus ex pſal. 2, in voce ܪܓܫܘ *tumultuarunt*, ibidem ܪ̈ܢܘ *excogitarunt*; ver. 2. ܐܬܡܠܟܘ *conſultarunt*,

ver.

guitati obuiam itum fuit, non quidem in omnibus Codicibus, nec in pleriſq; ſed tamen in optimis quibuſque, & accuratiſsimis.

Geometrica hæc Bootij demonſtratio eſt, & quidem euidentiſſima; quippe vt punctum principium eſt lineæ: ita & linguæ Syriacæ rectè legendæ, & intelligendæ. Sed mirum eſt, quàm appoſitè quadrat hìc Bootio medico diſtichon illud iactatum olim in alium medicũ Iudæum Aegyptium, nomine Salâmah Benrahmun, qui ad omnes ſcientias docendas ſe ſe accingebat, cùm nec ipſos ſcientiarum terminos, & rudimenta calleret; diſtichon eſt

يشمّر للجّ عن ساقه
ويغمره الموج فى الساحل

Se ſe accingit ad traĳciẽdum Abyſsũ

ctationem apud Syros, vnicum punctum omnium vocalium vice apud eos fungebatur; & literis ſuperpoſitum A, O, & V. ijſdem verò ſubſcriptum, E, & I. denotabat. itaq; vbicunque vox aliqua ambiguæ punctationis in Textu occurrebat, adminiculo iſtius puncti certa ac definita, iſtoq; loco vſurpanda punctatio, deſignabatur: qui ſimpliciſſimus punctandi modus, inde ab antiquioribus temporibus apud ipſos vſitatus, etiamſi mancus ac obſcurus videri queat, Syris tamen abunde explet quidcunq; ad neceſſarium vſum ab vlla alia punctatione expectari poteſt: Adeo quidem, vt poſt introductum apud ipſos geminum illum recentioris punctationis apparatum, accuratiores quiq. ſcribæ eo ferè ſolo vti perrexerint, ac hodieq; vtantur, in ſacra præſertim Scriptura; in qua vbiq; iſtius ope, omni ſemper lectionis ambiguiquia ſecundum nomen apud eos legitur cum vocali A. nempe *Adam*, & non *Odom*, vti apud nos: & ſic apud eos eſſet duplex, A, & nullum O, quod ſalſum eſſe conſtat. At in nominibus punctorum omnes omninò conuenimus. Quartò ipſa ratio inuentionis id planè perſuadet, cùm figuræ illæ inuentæ ſint ad euitandam confuſionem, quæ ex tot punctorum concurſu oriebatur, ſemper enim poſteriores facilitati conſulere, & priorum perficere inuenta ſtudere videmus. Quamobrẽ quis cordatus, & prudens credet, poſt inuentas illas figuras tot punctis puncta addita ſuiſſe a poſterioribus ad confuſionem, & perturbationem magis augendam?

Sed audiamus iterum Bootium de ſuo vnico puncto loquentem: *Ante inuentum*, inquit, *alterutram punctatio-*

niſſe notitiam. Tertiò, ex illarum figurarum appellationibus id conſtat; nam quædam nomina celebriora patrum veteris Teſtamenti ſingulis figuris impoſita ſunt, vt lib. 1. cap. 12. ſcribit doctiſſimus Georgius Amira & par. 1. cap. 10. doctiſſimus item Iſaac Sciadrenſis, & alij, ad conſulendum puerorum memoriæ, quia ſingula illa nomina apud nos incipiunt ab vna illarum vocalium. Atq: ita vocalem A. vocarunt noſtri ܐܒܪܗܡ *Abraham*, quia incipit ab ea vocali, O, appellant ܐܕܡ *Odom*, I ܐܝܣܚܩ, *Iſaac*, E, ܐܫܥܝܐ *Eſaiam*, V, ܐܘܪܝܐ *Vriam*. At hæc nomina non conueniunt omnibus vocalibus Neſtorianorum, & remotiorum Chaldæorum, & Syrorum,

quia

viuebat a Chriſto Domino ſeculo.

Multis etiam id probari poteſt argumentis, ſcilicet puncta vocalia multò antiquiora eſſe figuris illis ad Græcarum ſimilitudinem effictis, quicquid dicat Bootius vel ex Andrea Maſio, vel quocunque alio. Primò, in vetuſtioribus codicibus, & Theophili ætate antiquioribus nec vola, nec veſtigium iſtarum figurarum conſpicitur; at puncta paſſim. Secundò, poſt Theophili tempora harum figurarum vſus viget maximè apud Maronitas, rarò apud Iacobitas, nullus apud Neſtorianos, & remotiores Syros: punctorum verò frequentiſſimè apud iſtos, & non rarò apud illos. Ex quo colligere euidenter eſt, punctorum vſum eſſe vniuerſalem, & antiquiorem, figurarum verò particularem, & recentiorem, nec ad omnium peruevocalium apparatum. Si verò punctum illud literis haud eſt coæuum, eadem redibit difficultas, adeoq; nihil effecit Bootius ſuis paralogyſmis, quia ante hoc punctum inuentum nullum Syris erat adminiculum, quo lectionis ambiguitatibus occurrerēt; quod vnum probandum aſſumpſerat. Itaq; ſuam concluſionem infert ex ſubiecto non ſupponente, quia ſupponit, puncti illius adminiculo difficultatibus, & ambiguitatibus lectionis obuiā itū ſēper fuiſſe, cū tamen ſēper non fuit, & ſi ſemper fuit ſibi contradicit, quia Syris ab initio nullum fuiſſe punctorum apparatū affirmat. Quod autem aſſerit de figurarum vocalium antiquitate, iam ex ſupra allatis exploſum eſt, cùm harum auctor fuit Theophilus Edeſſenus, qui Heg. an. 169. obijt, punctorum verò D. Ephrem, qui tertio firmat nullum fuiſſe Syris ab initio apparatum punctorum; inferiùs verò excuſſà ex lepidiſſimo capite ſyriaca inſigni eruditione docet vnicũ punctum Syros habuiſſe ante alterutrum punctorum illum apparatum, cuius ope omni ſemper lectionis ambiguitati obuiam itum fuit, quia modò ſupra, modò infra poſitum, omnium vocalium ſupplebat vices. Ex quibus ſic arguo: vel punctum iſtud conſonantibus coæuum eſt, vel non; ſi coæuum, vti verba Bootij ſonant, cùm dicat: *iſtius ope, omni ſẽper lectionis ambiguitati obuiam itum fuit*, palam relinquitur, Syros habuiſſe ab initio vocales. Perinde enim eſt, vnum punctum defungi omnium vocalium officio, ac duo puncta, vel plures figuras, & notas. Falſiſsimum eſt igitur affirmare, Syris nullum ab initio fuiſſe punctorum dium ſumendum nobis eſt à Syriaca punctatione, dein ad Hebraicam, quam vt neceſſariam concluſionem inde infert, deſcendendum.

Ad primum itaq; quod attinet, ſic præfatur: *Etenim Syris nullus ab initio punctorum apparatus fuit; & vterque ille, quo hodie vtuntur, tum ille vetuſtior, & operoſior, quo quinque vocales totidem diuerſis characteribus, ad Grecarum vocalium figuram, vt videtur, effictis, deſignant, cùm recentior alter, quo ſolis duobus punctulis, diuerſimodè collocatis, peragitur; intra ſecula haud multa apud eos fuit introductus.*

Pauciſſimis verbis multa admittit Bootius peccata, & quidem enormiſſima. Imprimis enim aut ſibi turpiſſimè contradicit, aut nihil minus probat, quàm quod probare intendit. Quandoquidem modò af-

firmat

mirum non fuerit, ſi iſtud, vt alia quamplurima, eos lateat: nempe punctationem Syriacam eſſe certam, ac determinatam, non quidem indeterminatam, atque arbitrariam ſecundùm ſenſus cõmoditatem. Nos itaque, & veritatis ſtimulus, & Religionis ſtudium, & officij noſtri ratio non modò inuitant, ſed compellunt propemodum, vt impoſtoris reſeramus paralogyſmos, Hæretici refellamus commenta, laceſſentis glorioſi militis retundamus effrænatam audaciam. Me enim toto illo numero, & alibi aggreditur, & expreſſo, & tacito nomine, ſuam locans operam furioſo illi Valeriano de Flauigny, ex cuius impudentiſſimis calumnijs Vulgatã verſionem duabus Apologeticis Epiſtolis vendicare ſum conatus. Quod autem, vt commodius fiat, & ordine exor-

dium

nem ; porrò non pro veritate propugnaturus id præſtitit, ſed Vulgatam verſionem , quam vnus Cappellus ex omnibus Proteſtantibus approbare videtur , & alijs pręfert verſionibus , impugnaturus . Nec ſat habuit Ariſtarchus iſte tot effutire ineptias , verùm elato etiam ſupercilio, quod peruerſis eminet illis oculis peruerſi animi indicibus , ſic de ipſis Syris Syriacæ linguæ in Europa, profeſſoribus effatur . *Neque enim loquor de quibuſuis , nec de plebeijs eiuſmodi viris , quales nonnullos in haſce aliaſque Europę oras delatos noui ; qui Syriacarum , & rerum , & literarum perquam exili cognitione tincti, & in ipſa lingua ſua materna , Arabica putà , vix aliud pręter literarum ductus , & faciliora quædam grammaticę pręcepta callentes ; cùm omnis verę eruditionis in totum rudes ſint ,* Maronita princeps Aſtrologorum, Almohdi Babylonis Chaliphae, vir Syriacæ, Arabicæ, & Græcæ linguæ peritiſſimus, alias excogitauit vocalium figuras ad ſimilitudinem Græcarum effictas, vt huic occurreret difficultati. Is ex viuis deceſſit Hęg. an. 169. teſte Gregorio Barhebræo lib. 9. Chronicorum.

Tamen ante annos ferè duos ex Proteſtantium cœno emerſit nobis Thraſo quidam glorioſus, Batauus ſit, an Anglus, certè neſcio, Arnoldus Bootius nomine, qui in quadam ſua prolixiſsima Epiſtola ad Iacobũ Vſſerium Armachanum *de Textus Hebraici veteris Teſtamenti certitudine, & authentia contra* Ludouici *Cappelli Criticam ſacram*, vbi nu. 48. de Syrorum punctis vocalibus multa, commentus eſt ad ſtatuendam inde lectionis Hebraici Textus certitudinem *nes quaſcunq; ſuis ſcriptas characteribus ſine punctis ſeparatis. At Hebręi, Syri, Perſę, Cuſitę, Elamitę, Madianitę, Phœnices, Elanitę, Arabes, alijq. nobis ignoti, non habent literas, quę ſufficiunt ad expreſſionē dictionū, quę ab ipſis ſcribuntur, nēpè quas ſuis ſcribūt linguis, & ad rectè eas legendas vti ſunt. Quapropter opus ipſis fuit, puncta apponere literis, vt iſtis diſtinguerent motiones, & dictiones ab inuicem. Hinc non poſſunt rectè legere, niſi tamquam diuinantes, aut ex traditione.* Eadem tradit poſt Eliam doctiſſimus Iſaac Sciadrenſis Archiepiſcopus Tripolis Syriæ par. 1, cap. 10. ſuæ Grammaticæ, & alij non pauci. Quoniam verò plura alia ſunt apud Syros puncta varijs defūgentia muneribus, non parua quandoque oriebatur confuſio ex horum cōcurſu, hinc Theophilus Edeſſenus

ܕܡܬ̈ܬܩܢ ܦܬܓܡܐ ܐܘܪܚܐ ܠܗܘܢ ܡܫܬܡܫܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܘܟܬܒܝܢ ܗܘܘ ܒܠܫܢ̈ܝܗܘܢ
ܠܐ ܐܫܬܟܚܘ ܐܝܟ ܕܢܟܬܒܘܢ ܘܠܐ
ܗܕܐ ܐܫܬܟܚܘ ܕܢܟܬܒܘܢ ܒܩ̈ܪܝܐ
ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܠܫܢܗܘܢ ܒܗܘܢ
ܟܬܒܬܐ ܐܬ̈ܟܬܒܐ ܘܠܐܬܘܪ̈ܝܐ
ܡܢ ܣܘܪ̈ܝܝܐ ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ
ܠܡܩܪܐ ܠܡ̈ܠܬܐ ܐܠܐ ܐܝܟ ܕܥܡ ܡܕܥܐ
ܐܘ ܡܢ ܡܫܠܡܢܘܬܐ.

Ideſt: *Oportet, autem ſcire, quòd principium & fundamentũ Grammaticæ, & ſcripturæ ſunt characteres ſcriptibiles, qui & ſcriptiones dicuntur. Sũt autẽ apud Græcos 24. apud Romanos verò, vt perhibet Iacobus Edeſſenus in libro ſuę Grammaticæ, 23. apud Ægyptios 30. apud Armenos 36. apud Indos 53. ſinguli autem iſtorum populorum rectè ſcribunt, & legunt dictio-*

ܦܠܐܛܘܢ. ܘܐܪܝܣܛܘܛܠܝܣ ܐܝܟ ܡܩ̈ܛܠܢܐ
ܕܡܩܘܡܝܢ ܘܐܦܩܘܪ. ܘܙܝܢܘܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ
ܐܝܟ ܕܦܪܡܣܐ ܡܢܗ ܘܗܘ ܐܘܪܝܓܢܐ
ܕܟܠܗܐ ܕܐܬܦܪ ܡܡܬܟܠܠ ܕܡܠܟܘ.
ܕܡܫܡܫܝܢ ܘܐܬܠܐ. ܘܙܝܢܘܢ ܐܝܟ ܕܬܗܐ
ܠܗܘܢ. ܘܙܝܢ ܐܦܪ̈ܟܐ ܐܠܗܘܢ ܘܫܬܐ.
ܘܙܝܢ ܗܪ̈ܝܘܬܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܘܐܬܪ̈ܐܝܢ.
ܘܟܠܗܝܢ ܡܢ ܟܬ̈ܒܐ ܗܠܝܢ
ܐܦܪܝܬ ܦܬܟܝܢ ܘܫܡܥܝܢ ܟܠ
ܟܬ̈ܒܗ ܗܠܠ ܕܫܬܪ̈ܬܝܢ ܠܗܘܢ
ܒܡܬ̈ܒܗܐ ܕܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ ܒܗܝ ܢܘܦܪܐ
ܡܦܬ̈ܟܪܐ. ܒܚܟܝ̈ܡܐ ܕܝܢ ܘܣܘܦ̈ܝܐ
ܘܦܝ̈ܠܣܘܦܐ ܘܟܘܬ̈ܒܐ ܘܡܠ̈ܝܠܐ
ܘܡܕܝ̈ܢܐ ܘܦܘܠ̈ܛܝܩܐ ܘܐܣ̈ܛܪܘܢܐ
ܘܐܘܪ̈ܟܐ ܘܐܣ̈ܝܐ ܕܠܐ ܡܬܡܟܟܝܢ
ܠܢ ܠܟܠܗ ܟܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܫܦ̈ܝܪܝܢ
ܠܡܬܚܡܣܢܘܬܐ ܕܒܬ̈ܟܬܗ ܩ̈ܠܐ

ܕܡܫܬܟܚܝܢ

à ſordibus. Sed de his fuſiùs in Epiſtola noſtra ad clariſſimum virum Bartholdum Nihuſium.

Pag. 45. *Appoſitiones Alphabeti*. Appoſitiones Alphabeti ſunt duo puncta, quæ modò ſupra, modò infra, modò hinc inde appoſita literis, (vnde ܣܝ̈ܡܐ *ſiome* ſeu appoſitiones dicuntur) vocalium ſupplent vices. Quod quidem inuentum fuiſſe D. Ephrem, omnes cum noſtro Authore fatentur Syri. Nam antea legebant vel diuinando, vel ex Maiorum traditione, vti ſcribit Elias Niſibenſis Syrus celeberimus, atque ſatis antiquus ſcriptor initio ſuæ Grammaticæ hiſce verbis:

ܐܙܗ ܓܝܪ ܠܡܥܒܕ ܕܡܘܦܩܢܐ
ܘܫܬܐܣܬܐ ܕܝܢ ܡܡܠܠܐ ܘܟܬܒܐ
ܐܬ̈ܘܬܐ ܡܫܡ̈ܫܢܝܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܗܠܝܢ ܕܐܦ ܡܬܩ̈ܪܝܬܐ ܡܫܡ̈ܫܢ
ܘܐܝܬܝܗܘܢ

delium, ſed & infidelium ipſo naturæ inſtinctu impellente. Iudæis id teſtatiſſimum, & exploratiſſimũ eſt, ac omnibus notum, ideoque noſtra non indiget probatione. Ad ipſos Mahometanos quod attinet, non minus hoc perſuaſum habent, vti eorum oſtendunt preces pro defunctis. Ita enim in tractatu inſcripto كتاب الدقايق *Liber ſubtilitatum* pro illis deprecantur,

اللهم روح ارواحهم ونور قبورهم
وغسلهم بالماء والثلج وبرد حرارتهم
ونقهم من الخطايا كما نقيت
الثوب الابيض من الدنس

Ideſt: *Deus requieſcere fac animas eorum, & illumina ſepulchra eorum, & ablue eos aqua & niue, & refrigera calores eorum, & purga eos à peccatis, ſicuti purgatur alba veſtis*

à ſor-

torum, & macularum. Et paulo infra

ܢܝܫܐ ܓܝܪ ܕܪܥܝܢܐ ܐܠܗܝܐ ܗܢܘ.
ܕܫܘܡܠܝܐ ܟܠܗ ܠܟܝܢܢ ܢܗܘܐ
ܡܢܗܘܢ ܓܝܪ ܡܚܝܕܘ
ܡܕܝܘ ܕܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܢ ܒܝܫܘܬܐ
ܡܬܕܟܝܢ. ܘܡܢܗܘܢ ܐܘܦ ܡܢ
ܒܬܪ ܚܝܐ ܗܠܝܢ ܒܝܕ ܢܘܪܐ ܠܦܘܬ
ܚܫ̈ܐ ܕܡܚ̈ܘܬܗܘܢ ܡܬܐܣܝܢ.

Scopus enim mentis diuinæ is eſt, vt omnis perfectio ſit naturæ noſtrę. Sunt quippe, qui ſtatim in hoc mundo à malitia purgantur, & ſunt etiam, qui poſt hanc vitam per ignem iuxta paſſiones ſuorum vulnerum curantur.

Certiſſimum id eſt, vt de ipſa re agamus de nomine nihil curantes, eò tendunt omnia Defunctorum Officia, eò Liturgiæ, eò Eleemoſynæ, & ſuffregia non ſolum fidelium, *auri remanet ; ita quoq; malitia cùm igne purificante omnia abſumitur , & diſſipatur, neceſſe eſt etiam, vt anima, cui illa adhæſit, vnà in igne ſit, donec ſordes, & malitia prauorum operū, quæ in ea congregata ſunt, illo igne purificētur .* Et poſtquam alia purgandi , & purificandi attulit exempla , ſubdit:

ܗܟܢܐ ܐܦ ܢܦܫܐ ܐܝܢܐ ܕܒܚ̈ܫܐ
ܗܘ̈ܠܢܝܐ ܡܛܘܠܫܬܐ ܒܩܛܝܪܐ
ܕܫܘ̈ܢܩܐ ܡܫܬܪܝܢ ܗܠܝܢ ܡܢܗ̇.
ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܘܠܨܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܡܛܠ
ܡܦܩ ܕܝܢܐ ܐܝܬܝܗ̇، ܐܠܐ
ܡܛܠ ܕܘܟܝܐ ܕܚ̈ܛܗܐ ܘܡܘܬܪܘܬܐ

Ideſt : *Ita etiam ab anima , quæ paſſionibus materialibus eſt inquinata , vi tormentorum iſthæc abraduntur. Hæc autem afflictio non eſt ad damnationem , ſed ad purgationem peccarum,*

ܡܠܝܢ ܠܗ̇ ܕܐܬܕܒܪܐ ܗܘܝ ܡܢ
ܓܡܝܪܐ ܘܡܫܡܠܝܐ. ܕܟܡܐܠܗ ܕܡܢ
ܕܚ̈ܫܐ ܡܫܩܠܐ. ܗܟܝܠ ܐܦ ܒܢܦܫܬܐ
ܒܝ ܒܥܘܪܐ ܡܒܟܢܬ ܥܠ ܐܓܒܢܣ
ܘܡܬܬܒܥ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܒܢܦܫܐ
ܕܠܗ̇ ܐܝܬܝܗ̇ ܒܥܒܪ ܒܢܘܪܐ
ܬܗܘܐ ܒܚܡܕܐ ܕܢܘܚܐ ܘܐܦܐ ܕܕ̈ܗܒܐ
ܡܫܟܚܐ ܕܠܗ ܐܬܒܗܘ
ܒܢܘܪܐ ܗܝ ܠܢܬܕܒܘ

Si leuibus alis prædita eſt anima in ſuo diſceſſu ad illum, qui eam attraxit, in lætitia perfecta erit; ſi verò onus paſſionum geſtat, afflictionem patitur. non quòd odit, aut vlciſcitur Creator, ſed vt ad ſe attrahat purificatam, quemadmodum materiam, quæ commiſta eſt auro, in ignem immittunt, vt purificetur, quæ conſumitur, & diſſipatur, puritas verò

auri

gimus. Ioannes Epiſcopus Darenſis, de quo ſupra in ſecunda nota mentionem fecimus, lib. 4. De Reſurrectione mortuorum cap. 24. loquens de animabus, quæ leuioribus delictis contaminatæ ex hoc Mundo diſcedunt, non alijs vtitur, vocabulis, quàm *purgandi* & *purgationis*. Hæc ſunt ipſa verba, poſtquàm multis diſſeruit de Beatorum, & Damnatorum Animabus.

ܠܐ ܡܟܬ ܐܒܗ̈ܐ ܕܗ ܢܦܫܐ
ܕܡܬܐܟܠܢ ܕܠܘܬܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܦܩܗ
ܒܡܢܘܬܐ ܡܬܡܟܟܬܐ ܗܘܝܢܐ.
ܐܝܟ ܡܡܢܐ ܕܩܝ̈ܣܐ ܘܫܘܚܠܦܐ
ܐܘܟܝܢܐ ܫܟܠܠ. ܠܘ ܕܝܢ ܫܟܝܢܐ ܐܘ
ܕܝܢ ܫܬܡܫ ܚܪܘܫܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܟܘܠܗ
ܢܦܫܗ ܡܕܡܐ ܐܟܝܢܐ ܕܗܘܝܐ
ܕܐܬܟܫܦܬ ܒܕܘܟܝܐ ܕܟܢܘܫܬܐ
ܡܕܝܢ

fieri pro illis, qui ſunt præditi continentia, fide, & iuſtitia. Nam pro maiorum (criminum) *patratoribus, & infidelibus etſi in eleemoſynam erogetur quicquid in hoc Mundo bonorum eſt, nihil illis proderit.*

Si verò curioſiùs de nomine quærat aliquis, ſciat, nomen ܫܝܘܠ *ſciul* apud Syros, & שאול *ſceol* apud Hebræos, ac الهاوية *alhauijato* apud Arabes, commune eſſe tam loco damnatorum, quàm Purgatorio, quemadmodum *Carcer* dicitur de loco, in quo ſunt incluſi, qui ad mortem deſtinantur, quàm de loco, in quo pro leuioribus alij ad tempus detinentur. Nihilominus tamen *purgandi*, & *purgationis* vocabulum in hac ipſa materia apud antiquiſſimos auctores vſitatum legimus

لهم ايضا ذكران السنة بدلهم
ويعطوا من مالهم صدقة لمساكين
واننا نامن ان يفعل ذلك باهل
العفاف والايمان والصلاح فاما من
اجل اصحاب الكبار والكفار فانه
لو صدق عنهم بكلما في الدنيا
من المال لم ينفعهم ذلك شي

Ideſt: *Facito tertia die commemorationem pro ijs, qui obdormierunt, in Pſalmis, & Precibus, quia Chriſtus mortuus eſt, & reſurrexit tertia die. Fiat quoque* (Commemoratio) *pro illis nona die in memoriam viuorum, & defunctorum. Facito etiam pro eis trigeſimum* (diem) *iuxta antiquæ Legis ritum, quoniam filij Iſrael luxerunt ſuper Moyſe triginta diebus. Item fiat pro illis anniuerſarium, & erogetur de illorum bonis Eleemoſyna pauperibus. Et ſane credimus id*

fieri

bus, quàm in Conciliorum proœmialibus cum huiuſmodi titulo.

من اجل الموتى وكيف يعمل لهم
ذكران وصية بولص الرسول ومن الناس
من قال انها وصية يعقوب

De Defunctis, & quomodo facienda pro illis commemoratio eſt, & eſt præceptum Pauli Apoſtoli; ſunt tamen qui dicunt, eſſe præceptum Iacobi. Verba ipſa ſunt apud Melchitas, & Maronitas c. 39. apud Cophtitas cap. 22. apud Iacobitas c. 5. ſect. 1.

اعمل فى اليوم الثالث ذكران الذين
رقدوا بالمزامير والصلوة من اجل ان
المسيح مات وقام للثلاثة ايام ويصير
لهم ايضا تسعة ايام لتذكرة الاحيا
والاموات واعمل لهم الثلاثين مثل
السنة العتيقة لان بنوا اسراييل
حزنوا على موسى ثلاثين يوما ويعمل
لهم

ce Babyloniorum, ipſemet roret ſuper defunctos in foueis triſtibus inferni, & condonet delicta ſeruorum ſuorum, qui obdormierunt ſuper ſpe illius, & heredes cōſtituat eos vitæ nouæ, quæ nō deficit. Idem habetur in Hymno, qui canitur in ipſo Miſſæ Defunctorum exordio, qui eſt eiuſmodi.

ܗܘܦܐ ܕܢܘܪܐ ܘܫܠܗܒܝܬܐ ܒܕܪ
ܡܪܝ ܒܚܢܢܟ ܡܢ ܡܝ̈ܬܐ ܕܗܝܡܢܘ
ܒܟ ܘܕܡܟܘ ܘܐܬܬܢܝܚܘ ܥܠ ܣܒܪܟ

Ideſt: *Impetum ignis, & flammæ diſſipa Domine clementia tua à defunctis, qui in te crediderunt, & obdormierunt, & quieuerunt in ſpe tua.*

Iſthæc autem omnia haud antiquiore carent auctoritate, traditione ſcilicet Apoſtolica, quæ tam in diuerſarum Nationum Orientalium inſerta legitur conſtitutioniratur; quod in D. Ephrem hiſce Officijs non occurrit, ſiue ſpectet id ad purgatorium ignem, ſiue ad remiſſionem delictorum poſt ipſam animæ hinc migrationem. Vtrumq; ex hoc vno hymno, (vt infinitos alios omittam) qui in omnibus defunctorum exequijs occini ſolet, planiſſimè conſtat.

ܛܠܠܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܗܘ ܕܐܫܬܕܪ ܡܢ
ܐܒܐ ܘܪܣܣ ܐܢܘܢ ܠܛܠܝ̈ܐ
ܓܘ ܐܬܘܢܐ ܕܒ̈ܒܠܝܐ ܗܘ ܢܛܐܠܐ
ܠܐ ܕܡܝ̈ܬܐ ܓܘ ܚܝ̈ܐ ܕܡܝ̈ܬܐ
ܕܚܣܘܠܐ ܘܢܚܫܐ ܒܡܘܬ̈ܝܗܘܢ
ܕܒܢ̈ܝܗܘܢ ܕܡܫܡܫܘ ܠܐ ܫܡܥܘ
ܘܢܚܝܠ ܐܢܘܢ ܡܠܠܘ ܘܢܚܝ̈ܐ
ܢ̈ܚܝܐ ܕܠܐ ܫܒܚܘܢ

Ros miſericordiarum, qui à patre miſſus eſt, & aſperſit pueros in fornace

Can. 38. Arabico Concilij Nicæni.

Pag. 45. *Officia defunctorum omnia*. Officia defunctorum conſtant Orationibus, Pſalmis, Hymnis, Precibus, Proœmijs, Lectionibus, Abſolutionibus, & eiuſmodi alijs. Varia ſunt quoque hæc officia iuxta varios ordines, & gradus defunctorum. Alia enim ſunt Epiſcoporum; alia Presbyterorum, alia Diaconorum, & inferiorum ordinum, alia Monachorum, alia Monialium, alia Virorum, alia Mulierum, alia Virginum. Ex quibus omnibus ampliſſima ſeſe offert ſeges, & materia conuincendi peruicacitatis eos, qui Purgatorium inficiantur, ac tamquàm aliquid nuperrimè ab Romana Eccleſia excogitatum inſectantur, & nauſeant. Cùm tamen nihil hac de re ab Romana Eccleſia nunc aſſe-

cf. Euseb. Theophan.
p. 55 traductionis
p. textus Syriaci

runt, vt hiſce refert verbis mox citatus Samaritanus Chronologus.

وامنوا بدوسيس فلما كثروا مالـوا الى
قرية جانب القدس خوفا من السامره

Ideſt: *Et crediderunt in Doſitheum; creſcentes verò numero ſeſe receperunt ad oppidum quoddam ad latus Ieruſalem ob metum Samaritanorum.* Doſitheus autem fugiens ſummi Sacerdotis iram in quendam ſe contulit montem, & in antro deliteſcēs ſiti & fame perijſſe fertur.

Pag. 43. *Conſcripſit Epiſtolam ad Papam Orientis.* De nomine Papæ, eiuſque origine fusè ſcripſimus in reſponſione ad Ioannem Seldenum de Originibus Eccleſiæ Alexandrinæ. Hic nomine, *Papæ Orientis*, intelligit Babylonis Catholicum, ſeu Patriarcham. Dignitatem autem illam collatam ipſi fuiſſe, legimus pulſi in Doſithei abierunt ſententiam omnes, & hæreſim, ſummaq; religione eius venerantur Codicem. Quibus ad Pontificem delatis maxima exardet ira, & furore, ac alios ablegat, qui Leui cum ſocijs neci darent, & Codicem ad ſe afferrent igni conſumendum. At res minimè ex animi ſententia ſucceſſit. Nam omnes fuga elabuntur cum Codice, vno Leui excepto, qui pugnando occubuit. Huius autem recuperatum poſtea induſium, proprio fœdatum ſanguine ſuperſtitioſiſſimè in arcâ quadam cum Exemplare condiderunt ſocij, nec vlli conſpicienda hæc patiebantur, niſi exacto ſepteno dierum ieiunio. Metuentes autem Samaritanorum iram, creſcente numero, ſeſe ad oppidum quoddam non longe à Ieroſolymitana ſitum vrbe recepe-

uaruntque omnes quicquid ſcripſerat ille & mutauerat.

Hæc ſummus Samaritarum reſciens Pontifex miſit Leui nepotem cum alijs decem, qui captum Doſitheum vna cum adulterato Codice ad ſe adducerent. Qui vbi ad mulierem, apud quam in oppidulo quodam hoſpitabatur, peruenerunt, ac de eo ſciſcitati ſunt, reſponſum illis eſt, eum non adeſſe, ſed breui reuerſurum. Illi autem, ne aliquam mulierculæ inijcerent ſuſpicionem, ſe Doſithei amicos, & diſcipulos ſimulant, rogantq; enixè, vt Codicem Legis ab illo emendatum exhiberet delibandum. Libentiſſimè annuit muliercula; at, oportet, inquit, iuxta præſcriptum ab eo mihi mandatum vos in hac piſcina prius lauetis. Quod ſtatim atq; præſtiterunt, vi quadam impulſi ſeruare tenebatur, Dei nomina omnia deleuit & abraſit, ſubſtitutis idolorum nominibus, ac rectè inferet, Textum Hebraicum abſolutè fuiſſe deprauatum & corruptum?

De hac corruptione Textus Samaritani à Doſitheo, quem Arabes دوسيس *Duſis* vocāt, facta, ſic habet Chronici Samaritani Samaritanus Auctor, quod eſt celeberrimæ Bibliothecæ Em. Cardinalis Mazarini.

واخذوا كتب دوسيس ووجدوه قد
غير كثير من التوراة مثل عزرا
واكثر فحفظوا جميعهم ما كتبه وغيرة

Ideſt: *Accipientes autem* (Diſcipuli Doſithei) *Scripuuras Duſis compererunt, eum iam multa commutaſſe ex Lege, ſeu Pentateucho, vt Ezram* (Hūc Samaritani Textus Hebraici reum corruptionis agunt) *atque plus, ſer-*

in ſublimi authoritate ſcriptum legitur; ſed ideo rectè ſcriptum videatur, quia hoc illi placuit. Quò te committis anima miſera! Tu es ergo regula veritatis: quicquid ergo contra te fuerit, non eſt verum?

Notandum adhuc venit, quàm malè, imò peſſimè arguunt illi, qui ex hoc Doſithei peculiari facinore Samaritanum Textum corruptionis inſimulant abſolutè. Non ſic quippe loquitur Eulogius Alexandrinus, quem in Epiſtola ad Arnoldum Boot, ſeu veriùs boantem, bouem, ſcribit Iacobus Vſſerius Armachanus, & ille in ſua inſeruit Epiſtola ad eundem, quam edidit contra Cappelli Criticam Sacram. Quis enim cordatus ſimili vtetur argumento ex regis Manaſſis facto, qui ex Textu Hebraico, quem penes ſe ex Legis præſcripto con-

ſeruare

quit, *norma, & regula eſto, quam in Scripturis ſacris intelligendis ſequaris: Vbicunque Scriptura iubet bona opera facere, tu id ſic intelligas, quod Scriptura prohibeat bona opera facere.*

Vbi id inter vtrumq; intereſſe, videtur; ille literam, hic ſenſum, præcidit, ille corpus, hic ſpiritum iugulat, ille clam, & ſubdolè intrudit, & inſinuat, iſte palam, & impudentiſſimè imperat, clamitat. Quàm benè his quadrant iſthæc D Auguſtini tom. 6. con. Fauſtum lib. 32. cap. 19. *Videtis ergo,* inquit, *id vos agere, vt omnis de medio Scripturarum auferatur authoritas, & cuiq; animus author ſit, quid in vnaquaq; Scriptura probet: ideſt vt non authoritati Scripturarum ſubijciatur ad fidem, ſed ſibi Scripturas ipſe ſubijciat, non vt ideò illi placeat aliquid, quia hoc*

in

cæ arti deditus, ac Simon ille magus eiuſdem perſuaſionis, de quo in actis Apoſtolicis. Samaritanis commentis infinita propemodum alia addidit, vnde & à ſuis hæreticus habitus eſt. Tot tantiſq; ſceleribus haud contentus Samaritanum Legis Textum innumeris penè in locis fœdiſſimis corruptionibus cõtaminauit ad ſua comprobãda commenta. Siquidem non hæc ad Legis accommodauit normam, ſed Legem ad ſuam concinnauit Hereſim. Forſitan verò deſunt & nobis eiuſmodi Doſithei Scripturarum corruptores, & adulteratores, & qui eas ad ſuas digerunt nænias? Vtinam deeſſent: ſed audi Nouatorum Prophetam, & Choriphæum Lutherum, & quam tradit de Scripturis intelligendis in Comment. Pſal. 5. ſequendam. *Hæc tibi*, inquit in illius iurauerant verba. Siquidem Neſtorianus erat Catalogi huiuſce auctor, dum ſcribebat, ideoq; ait *pro patribus noſtris*. Quid autem deliberauit ætate prouectus, vide in præfatione. Inter D. Cyrillum, & hunc Theodoretum notiſſimæ ſunt in Epheſino Concilio ſimultates; hic enim pro Neſtoriano dogmate, ille verò pro Catholica religione pro virili propugnabat. Ex quo ſtatim adiungit: *& diſſolutiones Capitum Cyrilli*. Scias prætereà, S. Cyrilli nomen paſſim vel diminutiuè, vel inuerſum per iniuriam ſcribi ſolere apud Neſtorianos.

Pag. 37. *Teophilus Perſa ſcripſit contra Doſitheum*, Doſitheus iſte genere, & ſecta fuit Samaritanus, homo corruptiſſimis, ac ſceleſtiſſimis moribus, non minus magi-

Hoc itaque mandato Dominico tranſmutatur panis in corpus eius ſanctum, & vinum in ſanguinem eius prætioſum.

Ioſeph Videns Præsbyter in quadam oratione, quam recitabat ante verba conſecrationis, ſic loquitur de mutatione vini in ſanguinem.

ܘܒܫܥܬܐ ܗܕܐ ܕܡܫܬܚܠܦ ܚܡܪܐ
ܘܗܘܐ ܕܡܟ. ܢܪܘܘܢ ܚܘܫ̈ܒܝ
ܒܡܙܓܘܬܗ ܕܚܘܒܟ.

Hac autem hora, qua tranſmutatur vinum, & fit ſanguis tuus, inebrientur cogitationes meæ permixtione tui amoris. Et hæc pro Notarum inſtituto modò ſufficiant. Nam deficient me potius dies, quàm teſtimonia eiuſmodi.

Pag. 35. *Et Apologiam pro patribus noſtris*, nempe Neſtorio, & qui

in

ܕܠܗ ܗ̇ܘ ܕܦܛܡܝܢܐ ܐܬܩܪܝܗܘܢ܂
ܟܣܝܐ ܗܘܝܢ ܠܡܣܬܟܠܐ ܘܡܣܬܒܪܐ
ܐܝܟ ܕܠܐ ܦܛܝܪܝܢ ܘܐܬܩܪܝܗܘܢ
ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܕܐܠܗܐ

Ideſt: *Sacramenta autem vocantur Corpus & Sanguis, quoniam non illud, quod videtur, ſunt. Secundùm ſpeciem enim panis, & vinum ſunt, ſed agnoſcuntur, atque ſunt corpus, & ſanguis Dei.*

Ex Neſtorianis tandem ſeſe offert Hebedieſu auctor noſtri catalogi Tract. 4. libri Margaritarũ, c. 5. de Sacrificio Miſſæ, vbi poſtquã retulit verba Christi ſuper pane, & vino prolata in poſtrema cæna ſubdit.

ܒܗܕܐ ܗܟܝܠ ܦܘܩܕܢܐ ܡܪܢܝܐ
ܩܕܫܝܢ ܟܗܢܐ ܠܟܣܝܐ
ܘܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܗܘܝܢ ܘܡܬܩܪܝܢ

Hoc

1. Commentariorũ ad Liturgiã D. Iacobi hiſce verbis, poſtquã de varijs Sacrificiorũ generibus diſſeruit.

ܡܟܝܠ ܐܡܪܝܢ ܕܠܚܡܐ ܫܡܝܢܝܐ
ܒܫܪܪܐ ܘܒܣܘܥܪܢܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܦܓܪܗ ܕܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܗܘ ܚܕ ܗܘ
ܐܝܬܘܗܝ ܦܓܪܐ ܕܩܢܘܡܗ ܗܘ ܕܢܣܒ
ܡܢ ܡܪܝܡ ܘܗܘܐ ܕܒܚܬܐ ܒܨܠܝܒܐ
ܡܛܠܬܢ

Dicimus itaq; panem hunc cæleſtem in veritate, & effectu eſſe Corpus filij Dei, & illum eundem eſſe corpus perſonæ ipſius, quod aſſumpſit ex Maria, & factum eſt ſacrificiũ in Cruce pro nobis.
Idem ibidem c. 13. cuius titulus eſt.

ܥܠ ܡܢܐ ܡܬܩܪܐ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܐܪ̈ܙܐ

Cur vocãtur corpus, & ſanguis Sacramẽta?

ܘܐܪ̈ܙܐ ܡܬܩܪܝܢ ܦܓܪܐ ܘܕܡܐ ܡܛܠ
ܕܠܗ

mutare panem illum, & temperamentũ vini, & aquæ? Et poſt pauca.

ومن ينكر ايضا ان تكون كلمة الله
نافذة وهي المسيح الذى ناول تلاميذه
الخبز فقال لهم خذوا كلوا هذا
هو جسدى ثم ناولهم كاسا فيها
مزاج خمر وماء فقال لهم اشربوا
منه كلكم هذا هو دمى الذى
يسفك من اجلكم

Quis quoque inficiabitur, Verbum Dei haud eſſe efficax, quod eſt ipſe Chriſtus, qui porrexit Diſcipulis ſuis panem, & dixit eis: accipite, manducate, hoc eſt corpus meum; deinde porrexit eis calicem, in quo erat temperamentũ vini, & aquæ, & dixit illis: bibite ex eo omnes, hic eſt ſanguis meus, qui pro vobis effundetur?

Ex Iacobitis adſtipulatur Dionyſius Barſalibi Epiſcopus Amed cap.

والشراب وتمييز صفوه من ثفيله
وقويت الكبد على طبخ ذلك الصفو
وتمييز لطيفه من غليظه وتغيير
ذلك اللطيف عن حاله الى ان صيّرته
دما حتى نفذ في جميع الجسد. فكيف
لا تقوى روح القدس على تغيير ذلك
الخبز ومزاج الخمر والماء

Ideſt: *Nemo quidem inficiatur, Spiritum Sanctum creatorem eſſe potentiorem operatorem ſtomacho, & hepate in corporibus creatis. Potuit enim ſtomachus concoquere cibum, & potum, nec non purum à fæculento ſecernere; potuit etiam Hepar concoquere purum illud, atque ſecernere ſubtile à craſſo, & ſubtile illud à ſuo ſtatu mutare, donec efficit illud ſanguinem, qui totum permeat corpus. Quomodo ergo non poteſt Spiritus Sanctus* *bus ſuis Sacerdotibus, deſcendit Spiritus Sanctus ſuper oblationem illam, efficitque panem carnem ſua ſanctificatione, & virtute, ac vini, & aquæ temperamentum efficit ſanguinem, itaut nihil remaneat in illo craſſi, aut fæculenti.* Et paulò poſt aſſumit :

ولكن يصير كله لحما ودما مقدسا بروح القدس

Sed fit totum caro, & ſanguis ſanctificatus Spiritu Sancto. Dein hanc conuerſionem conuincit, & demonſtrat à minori ad maius, ſiue à potentijs naturalibus ad potentiam ſupernaturalem aſſerens.

وما ينكر احد ان تكون الروح القدس الخالقه اقوى فعالا من المعده والكبد في الاجساد المخلوقة كلها. فقد قويت المعده على تمشية الطعام

derat .

Ex Melchitis, ſeu Græcis Arabibus adſit nobis modò vnus S. Petrus Epiſcopus Sebaſtes, SS. Baſilij magni, & Gregorij frater, qui par. 1. البرهان *Alborhã*, nempe *demõſtrationis*, de hac trãſubſtãtione ſic habet.

فاذا قام الكاهن مبتهلا قدام
المايدة بالدعاء الذى علم
المسيح للحواريين وامرهم ان يورثوه
لخلفايهم من الكهنه تنزل روح
القدس على ذلك القربان فتصير
الخبز لحما بقدسها وقوتها وتصير
مزاج للخمر والماء دما حتى لا يبقى
فيه شى من ذلك غليظا ثفليا

Ideſt: *Cùm ergo ſtat Sacerdos orans coram menſa, & inuocat inuocatione, quam docuit Chriſtus Apoſtolos, præcepitq; illis, vt eã traderent ſucceſſoribus* *vinum in ſubſtantiam corporis Chriſti, & ſanguinis eius pretioſiſſimi; de cuius quidem diuino latere, poſt illius in Cruce mortem, exiuit nobis aqua & ſanguis, quibus vniuerſum expiauit Mundum. Corpus autem illius puriſſimum eſt illud idem, quod fuit in præſepe, dein in Cruce, poſtea in ſepulchro, demum quod aſcendit in Cælum.* Hæc poſtrema S. Ammonij verba leguntur etiam in Alexandrina Liturgia poſt canonem, ſeu conſecrationem, & ſic cantantur à populo vniuerſo alta voce ad hanc conuerſionem atteſtandam: *Credimus hoc eſſe idem illud corpus, quod in præſepe fuerat olim repoſitum; credimus hoc eſſe idem illud corpus, quod Cruci fuerat affixum, credimus hoc eſſe illud corpus, quod in ſepulchro conditum fuerat; credimus, hoc eſſe idem illud corpus, quod in cælos aſcenderat.*

بيداى اللتان ارفعهما الى العلى الى
الاب ضابط الكل اب ربنا والهنا
ومخلصنا يسوع المسيح واسال صلاحه
أن يرسل نعمة روح قدسه فينقل
الخبز الى جوهر جسد المسيح ودمه
الكريم هذا الذى بعد موته على
الصليب خرج لنا من جنبه الالهي
ماء ودم وبه طهر العالم كله اما
جسده الطاهر هو الذى كان اولا
بالمدود وثانيا على الصليب وثالثا فى
القبر ورابعا صعد الى السماء

Ideſt : *Dixit S. Ammonius Epiſcopus: Quomodo ò Ariane accipiam immundum thus manibus meis, quas eleuo in altum ad Patrem omnipotentem, Patrem Domini noſtri, & Saluatoris Ieſu Christi, & deprecor bonitatem eius, vt mittat gratiam Spiritus ſui Sancti, & tranſmutet panem, & vi-*

اعطانا اياه نفسه تتقدست اسماوه
لغفران الخطايا ولم يتمثل به
بل قال هذا هو جسدى ولم يقل
هذا هو مثل جسدى

Ideſt : *Dedit illud* (Corpus) *nobis ipſemet , ſanctificentur nomina illius, in remiſſionem peccatorum : nec dixit, illud eſſe ſui* (Corporis) *typum, aut figuram , ſed dixit :* Hoc eſt Corpus meum , *& non dixit , hoc eſt typus, vel ſymbolum Corporis mei .*

Ex Cophtitis prodeat modò vnus Ioannes Epiſcopus Aſiutenſis in Actis Martyrum Aegypti, vbi Ammonium Aſnæ Epiſcopum ſic inducit reſpondentem Ariano nomine Diocletiani Aegypti præfecto gentiles cultus ſuadenti.

قال القديس امونيوس الاسقف
كيف يا اريانوس اخذ اللبان النجس

Corpus meum, *quod offertur pro vobis, accipite, & manducate ex illo in remiſſionem peccatorum. Et acceperunt, & manducauerunt carnem ſine hæſitatione. Dein temperauit calicem ex vino, & aqua, & ait illis:* Hic eſt Sanguis meus, *qui pro vobis effudetur, accipite, & bibite ex eo in remiſſionem peccatorum; & biberunt ſanguinem ſine hæſitatione. Præterea demonſtrauit eis dicens: Agnus vtique, quem præcepit Dominus Moyſi, hic eſt typus panis, qui caro iam factus eſt, & eſt corpus meum; ſanguis verò qui effuſus eſt ex eius mactatione, typus eſt huius calicis, qui iam eſt ſanguis, & eſt verè ſanguis meus, qui effundetur pro vobis.* Capite autem ſeptimo de Canone Miſſæ propheticè planè Caluini, Zuinglij, & Symmyſtarum ſic perſtringit Symbola, & figuras:

اعطانا

فاخذوا واكلوا لحم بغير شك :
ثم مزج كاس من خمر وماء وقال
لهم هذا هو دمى الذى يسفك من
اجلكم خذوا واشربوا منه لغفران
الخطايا فشربوا دم بغير شك
ثمّ بين لهم هنالك فقال ان الخروف
الذى امر الرب به موسى هذا هو مثال
الخبز الذى قد صار لحم وهو جسدى
والدم الذى سفك من ذبيحته
فهو مثال هذا الكاس الذى صار
دما وهو دمّى بالحقيقه الذى
يسفك من اجلكم

Ideſt : *Tum aggreſſus eſt , memorare nouum Teſtamentum , & accepit tunc ex illo pane azymo , qui erat ſuper illa menſa, & ſuſtulit illum ſuper manus ſuas , & benedixit illum ; ac præſtantem reddidit , & ait illis :* Hoc eſt

comedere facit ſuos Apoſtolos; bibit ſuum ſanguinem, & propinat eis. Quod quidem miraculum ſuperat intellectus, nec illud comprehendere valent.

Aliud non minus clarum, & illuſtre teſtimonium legimus in libro conſtitutionum Syriacarum Eccleſiæ Maronitarum, quem Arabici iuris fecit Dauid Archiepiſcopus Maronita anno Alexandri 1370. qui eſt Chriſti Dñi 1053. rogantibus Abbate Ioſepho & eius Monachis. Verba ſunt c. 10. de Ieiunio.

ثم ابتدى بذكر الوصية الجديدة واخذ
حينيذ من ذلك الخبز الذى كان
على تلك المايدة الفطير وحمله على
يديه وباركه وفضّله وقال لهم هذا
هو جسدى الذى قرّب من اجلكم
خذوا وكلوا منه لغفران الخطايا:

modo id factu poſſibile eſt? Ad quem dicimus, poſſibile eſt; etenim dextera illa, quæ initio accepit puluerem de terra, & mutauit illum, & fecit illum corpus Adæ; eadem mutauit panem hunc, & fecit illũ Corpus Verbi, quod eſt ex Virgine: & mutauit vinum illud, & fecit illud ſanguinem, qui eſt ex Virgine. Ita quoque intellige hodie de pane, & vino, quos offert Sacerdos. Idem Spiritus Sanctus, qui deſcendit in vterum Virginis, & effecit carnem, quæ ex illa eſt, corpus, & ſanguinem Verbi Dei, deſcendit ſuper Altare, & efficit panem, & vinum ibi poſitos, corpus & ſanguinem Verbi Dei, quos aſſumpſit ex Virgine Maria, per manus Sacerdotis, qui ſacerdotali fungitur munere, & offert. Intellige quoque & conſidera miraculum, quod illo veſpere in Cænaculo operatum eſt. Comedit ex ſuo corpore, &

ܐܦ ܗܘܝܢ ܐܫܬܟܚܠܐ ܡܛܠܐ ܠܡܫܡܥܐ
ܘܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܒ ܦܘܠܐ. ܪܘܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܠܒܫܗ ܠܦܪܨܘܦܗ
ܕܟܝܢܘܬܐ ܘܡܟܝܢܗ ܠܩܢܘܡܐ ܗܘ
ܕܡܢܗ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܕܡܠܬܐ ܐܠܗܐ
ܗܘ ܟܝ ܗܘ ܢܣܒ ܠܐ ܡܕܝܢܚܐ
ܘܢܟܒ ܠܫܡܫܐ ܘܠܫܡܫܐ
ܕܣܝܡ ܦܓܪܗ ܕܘܡܝܗ ܕܡܠܟܬܐ
ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܫܒܩܠܐ ܡܢ ܟܝܢܘܬܐ
ܡܪܝܡ ܟܕ ܐܘ̈ܣܝܐ ܕܟܝܢܐ ܗܘ
ܕܡܛܠܗ ܘܡܬܩܪܒ. ܐܝܟ ܐܫܬܟܚܠܐ
ܠܕܡܘܬܐܐ ܕܟܝܢܗ ܪܡܫܐ ܕܟܝ̈ܢܬܐ
ܐܫܬܟܚܐ: ܐܝܟ ܡܢ ܦܓܪܗ
ܘܦܬܘܟܠ ܠܐܦ̈ܣܢܘܬܗܝ ܒܟܠܗܝܬܐ
ܠܕܡܘ ܘܡܦܫܩܐ ܠܗܘܢ. ܐܘܡܪܐ ܐܝܬܐ
ܕܟܬܪܐ ܠܡܘ̈ܬܐ ܘܠܐ ܦܓܪܝܢ ܠܗ

Ideſt. *At fortè obijcit aliquis: quo-*

modo

benedixit illum, & ſanctificauit illum, & vocauit illum corpus ſuum, ipſe ſit corpus illius, quod ex Virgine eſt? Et dicimus illum eſſe corpus, & ſanguinem, quod eſt ex Virgine. Nota quomodo in corpore agnoſcit ſanguinem. Statimque obijcit nomine aduerſariorum, nempe Mahometanorũ, & Iudæorum, & ita reſpondit.

ܐܠܐ ܒܥܢ ܦܘܫܩ ܐܝܟ ܕܐܡܥܠܐ
ܡܕܡ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܦܪܫܘܢ ܠܓܘܗ
ܕܡܪܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܓܪ ܗܘܠ
ܕܫܩܠ ܡܢ ܩܘܪܝܐ ܒܬܘܠܬܐ
ܡܢ ܐܝܕܐ ܘܫܒܩܬܗ ܘܠܒܫܗ
ܦܓܪܗ ܕܐܝܟ ܗܢ ܫܒܩܬܗ
ܠܓܘܐ ܠܡܫܚܐ ܘܠܒܫܗ ܦܓܪܗ
ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܢ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܘܫܒܩܬܗ ܠܡܫܚܐ ܗܘ ܘܠܒܫܗ
ܕܡܠܐ ܗܘ ܕܡܢ ܠܡܠܬܐ. ܘܡܢ

ܐܦ

Ex Maronitis itaque accedat primo loco Ioannes Maro, qui intra ſextum, & ſeptimum viuebat ſæculum, vt ſupra notauimus. Hic. cap. 12. Commentarij in Liturgiam D. Iacobi inquirit, an panis, quem Chriſtus Dominus benedixit in poſtrema cœna, ſit idem corpus, quod aſſumpſit ex Virgine, vel aliud, concluditq́; eſſe illud idẽ. verba ipſa sũt.

ܙܳܕܶܩ ܕܢܶܒܥܶܐ ܕܠܰܚܡܳܐ ܗ̇ܘ ܕܫܩܰܠ
ܡܫܺܝܚܳܐ ܥܰܠ ܐܺܝܕܰܘܗ̱ܝ ܘܒܰܪܟܶܗ
ܘܩܨܳܗ̇ ܘܦܰܠܓܶܗ ܦܰܓܪܶܗ ܗ̱ܘ. ܗ̇ܘ
ܐܰܠܳܗܽܘܬܶܗ ܦܰܓܪܳܐ ܗ̇ܘ ܕܡܶܢ ܒܬܽܘܠܬܳܐ
ܐܰܘ ܐܚܪܺܢܳܐ ܗܳܫܳܐ ܡܫܰܠܡܺܝܢܰܢ.
ܘܐܡܰܪܝܢܰܢ ܕܗ̇ܘ ܐܰܠܳܗܽܘܬܶܗ ܦܰܓܪܶܗ
ܗ̇ܘ ܗ̣ܘ ܕܡܶܢ ܒܬܽܘܠܬܳܐ

Oportet, inquirere, an panis, quem accepit Chriſtus ſuper manus ſuas, & bene-

Religioni nuncium penitus remiſerunt, quæ liturgias à Chriſtiano cultu abſcindit, & abijcit.

Sed verò abs re quoque non erit, quid de realitate corporis, & ſanguinis Dominici ſentiant Chriſtiani Orientales paucis aperire, quia, omnes Liturgiæ eò collimant. Sciēdum igitur eſt, omnes Chriſtianos Orientales, quotquot ſunt, & cuiuſque perſuaſionis fixa, atque conſtāti fide credere, ac tamquam fidei præcipuum, ac primarium articulū tenere, panem, & vinum recitatis Chriſti verbis conuerti in ſubſtantiā Corporis & Sāguinis ipſius Chriſti, nihilque remanere niſi accidentia. Quod, vt planè conſtat Nouatoribus, & infidelibus (ſi fas eſt ita loqui) Sacramentarijs, breuiter id ſingulorum teſtimonijs oſtendere non pigebit.

illud eſt Sacrificium, ſiue Liturgia primitia, ac prima. Idem cap. 21. poſtquam retulit prima verba Liturgiæ Sancti Iacobi, hęc ſubdit:

ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܫܘܪܝܐ ܕܩܘܪܒܢܗ
ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܫܠܝܚܐ ܕܩܕܝܡ
ܠܟܠܗܘܢ ܩܘܪ̈ܒܐ ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܒܛܘܟܣܗ
ܛܟܣܘ ܗ̇ܠܝܢ ܕܩܘܪ̈ܒܝܗܘܢ ܠ

Nempe, *Hoc eſt principium* Liturgiæ *D. Iacobi Apoſtoli, quæ omnium Liturgiarum antiquiſſima eſt, ideoque iuxta illius ordinem ſuas inſtituerunt cęteri.* Eadem habet Dionyſius Epiſcopus Amed in Commentarijs Syriacis eiuſdem Liturgiæ D. Iacobi, & Dionyſio antiquior Iacobus Edeſſenus itidem Syrus in Epiſtola ad Thomam Presbyterum, & alij paſſim. Apage igitur doctrinam illam putidam, & infidelibus potius hominibus dignam, & qui Chriſtianæ Reli-

ܕܫܡܥܬ ܡܢ ܡܪܢ. ܘܠܐ
[illegible]
[illegible]

Ideſt, *Dicimus quoque iuxta veram Patrum noſtrorum traditionem, quæ deducta eſt per manus ab ipſis ſanctis Apoſtolis vſque hodiernum diem, quòd Dominica Pentecoſtes venit Spiritus Sanctus ſuper Apoſtolos, & ſanctificauit eos; ipſi verò feria ſecunda conſecrarunt Chriſma, tertia autem conſecrarunt Tabulam ſiue Altare, quarta demum feria obtulit Iacobus frater Domini oblationem* (celebrauit Sacrificium Miſſæ iuxta illius Liturgiam) *quæ incipit:* Deus omnium & Dominus &c. *Et cùm interrogatus eſſet, vnde illam accepiſſet, reſpondit: Viuit Dominus, quòd non addidi, neque diminuì quicquam ex eo, quod audiui à Domino noſtro. Propterea*

illud

lum, in Commentarijs Liturgiæ ipſiuſmet S. Iacobi c. 1. hiſce verbis

ܬܘܒ ܐܦܪܝܡ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܫܪܝܪܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܢ ܕܐܬܡܫܠܡܬ܆
ܐܝܕܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܡܢ ܫܠܝ̈ܚܘ
ܦܫ̈ܝܛܐ ܘܟܕ ܗܘܟܢܐ. ܕܟܗ̈ܢܝ
ܒܥܠܡܐ ܕܦܬܓܡܣܘܣܗܘ ܐܬܐ ܪܘܚܐ
ܦܫܝܛܐ ܠܐ ܥ̈ܠܡܐ ܘܦܫܝܩ ܐܟܘܪ.
ܘܟܗ̈ܢܝܢ ܒܥܠܡܐ ܦܫܝܩ ܡܘܪܘܢ.
ܘܟܗܢܐ ܒܥܠܡܐ ܦܫܝܛܘ ܠܬܫܡܫܬܐ
ܐܦ ܗܢܐ ܡܕܒܚܐ. ܘܒܗܘܢ ܐܪܒܥܐ
ܒܥܠܡܐ ܦܢܝ ܠܟܗܘܢ ܐܝܘܢ
ܕܡܫܢܐ ܠܟܘܪܝܐ ܕܦܫܡܐܝܢ ܕܥܒܘ.
ܠܗܘܐ ܕܠܐ ܘܡܫܢܐ ܘܥܡ̈ܢ. ܘܡܢ
ܐܦܫܐܠܐ ܕܡܢ ܐܝܟܐ ܠܗܢܐ ܟܕ.
ܦܫܝ. ܕܡܢ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܫܘܚܦ
ܟܕ ܘܠܐ ܦܫܝܩܐ ܠܡ ܡܢ ܗܘ
ܕܦܫܩܬܐ

Patriarchæ Antiocheni, alterius Ioannis Patriarchæ Antiocheni, Euſtathij item Patriarchæ Antiocheni, Moſis Barcephæ, Iacobi Edeſſeni, Philoxeni, Eleazari Epiſcopi Babylonis, Marutæ Epiſcopi Tagritenſis, Thomæ Giarmachitæ, Matthæi Paſtoris, Ioannis Barſuſan, Neſtorij, Theodoreti, Diodori, Narſis, Barſomæ.

Liturgiarum autem originem referunt ad ipſos Apoſtolos ex Chriſti Domini mandato, quorum omnium primus ſuam confecit Liturgiam S. Iacobus frater Domini, ac omnium primus Sacroſanctum, ac incruentum Corporis Domini obtulit Sacrificium, ad cuius exemplũ, & normam cæteræ inſtitutæ ſunt. Huius rei teſtem habemus grauiſſimum Ioannem Maronem, qui intra ſextum, & ſeptimum viuebat ſæculum, drino in illius Eccleſiæ originibus ad corroborandã Symmyſtæ Claudij Salmaſij molitionẽ, breui, Deo ſoſpitante, conſtabit orbi Chriſtiano, qua fide, quibuſue fundamentis id in vulgus iactatum ſit.

Pag. 33. *Eius prolixa* Liturgia. Supra quinquaginta numerantur apud Orientis Chriſtianas gentes Liturgiæ partim communes, partim ſingularum gentium propriæ. Ex his autem triginta & vna nobis extant, nimirùm vna S. Iacobi, duæ duodecim Apoſtolorum nomine, maior ſcilicet, ac minor, duæ Sancti Petri, vna S. Ioannis Euangeliſtæ, vna S. Marci, præterea S. Dionyſij Areopagitæ, S. Sixti Papæ, Iulij Romani Pontificis, S. Ioannis Chriſoſtomi, S. Baſilij, S. Cirilli Alexandrini, S. Iacobi Niſibenſis, S. Gregorij Theologi, D. Ioannis Maronis

Patriar-

Pag. 29. *Extat eius liber de Sacramentis*. De Sacramentorum numero, auctore, & neceſſitate apud nationes Orientales hactenus dubitauit nemo; & ſi quis extitit, ſtatim vt hæreticus & habitus eſt, & damnatus. Quod notandum in hoc noſtro catalogo paſſim eſt. Imò & eius auctor Hebedieſu integrum de Sacramentis edidit Tractatum. Quæ omnia & Georgij Calixti, & aliorũ Hæreticorum conuincunt inanem garrulitatem, & peruicaciam.

Pag. item 29. *Ac tomus vnus de Sacerdotio*. Sacerdotium, eiuſque varios ordines tam diſtinctè agnouerunt Orientales omnes, & quidem ex Diuino inſtituto, vt Hæreticorũ albo adſcribendus ſit, quiſquis apud eorum poſteros id reuocet in dubiũ. Quod autem refert Ioannes Seldenus Anglus ex Eutychio Alexan-

Orientales omnes, nec eum eſſe Areopagitæ dubitant. Huius habeo penes me vetuſtiſſimum Syriacum Exemplar in pergameno cum eruditiſſimis Commentarijs Ioannis Epiſcopi Darenſis Syri, qui quarto viuebat ſæculo. Quando autem noſtrũ hoc Exemplar cõſcriptum fuit, nobis non conſtat; ſed illud emptũ fuiſſe ab Abbate quodam Syro in Meſopotamia cum alijs 250. voluminibus pro Bibliotheca ſui Monaſterij an. Alexandri 1243. qui eſt Chriſti 932. nempe ante annos 721 plus minus, apparet ex nota eidem codici præfixa. Dicitur Dionyſius *Philoſophus cæleſtis*, quia de cœleſti Hierarchia philoſophari cœpit. Nomine autem, *Liber*, non vnum intelligit librum, vt communiter loquimur, ſed omnium, quæ conſcripſit, ſummam.

telligit Hiſtoriam Suſannæ, eamq; Danielis partem, quam Hebræos non agnoſcere vt ſacram, ſcribit D. Hieronymus in præfatione ad librum Danielis. Hebræis lubenter conniuent noſtri temporis Nouatores. At Eccleſiarum vtriuſque orbis conſenſus admirabilis temeritatis eos coarguit, & venerandæ antiquitatis Patrum conuincunt teſtimonia. Quandoquidem S. Hipolitus martyr, & ſcriptor vetuſtiſſimus Danielem hunc minorem, & Suſannæ Hiſtoriam commentatus olim eſt, vti videre licet apud noſtrum Hebedieſu pag. 17. quod & multi alij præſtiterunt.

Pag. 15. *Liber Dionyſij Philoſophi cæleſtis*. Liber iſte, quem quidam eſſe Dionyſij Areopagitæ, quidam verò non item, ſed alterius Dionyſij, maximæ auctoritatis eſt apud mus, notabimuſque quædam pauca tantummodò, quæ vel ad eruditionem aliquam peregrinam, vel ad inſignem controuerſiam, vel ad obſcurum aliquid elucidandũ faciunt. Hoc tamen vnũ ſilentio haud prætereundum eſt; rara ſcilicet eſſe Exemplaria apud Orientales, quæ omnes complectũtur ſacros Libros, quia hic partem hanc, ille iſtam pro ſtudiorum, & animi propenſione, vel temporis, otij, & expenſarum commoditate ſibi deſcribit, vel deſcribere curat. Quamobrem ex varijs Exemplaribus haud varij contexendi ſunt catalogi ſiue quoad numerum librorum, ſiue quoad ordinem. Quod notandum duximus, ne inde cauillandi Scripturarum hoſtes arripiant anſam.

Pag. 5. *Daniel minor*. Nomine Danielis minoris, ſiue iunioris, intelligit

ABRAHAMI ECCHELLENSIS MARONITAE

Notæ.

MVLTA hic nobis notanda eſſent, optime Lector, de Sacrorum Librorum catalogo, & auctoritate apud Orientales gentes ad Hæreticorum Occidentalium reprimendam impudentiam, nimiamq; audaciam, qui modò hanc, modò illam Scripturarum partẽ è medio auferre conantur, & auctoritatem diminuere pro animi ſui libidine. Sed cùm hæc aliud exigant otium, & locum, & præter inſtitutum præſens videantur, ea nunc miſſa faci-

NOTAE.

gumenti, ſolutiones demum quæſtionum difficilium, ænigmatum, capitum, & Parabolarum.

Hæc quemadmodum inuenimus, propoſuimus, recenſuimus, & correximus, & portam meditandi amatoribus ſcientiæ nos quoque aperuimus.

Finis.

LAVS DEO.

ܫܡ̈ܝܐ ܫܡ̈ܝܢ. ܘܡܪܝ ܫܡ̈ܘܐܠܠ
ܒܫܡ̈ܝܐ. ܘܐܘܪ̈ܚܬܐ. ܘܝܡ̈ܡܐ. ܘܟ̈ܘܟܒܐ.
ܗܠܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܒܪܝܘ ܗܘܝ
ܘܡܕܒܪܢ ܘܐܚܝܕܢ ܘܐܦܝܢ
ܕܘܪ̈ܫܐ ܐܚܝܕܢ
ܠܥ̈ܠܡܝ ܘܠܥܠܡܐ
ܦܣܝܩ

ܫܒܚܘ ܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ

voluptatis, Epitome Canonum Synodorum, liber *Bahmarurid*, Arabicè كروته *Locatio illius*, liber Margaritarum de confirmatione, & veritate fidei, liber abditorum Arcanorum Philoſophiæ Græcorum, liber Scholaſticorum, in quo refelluntur omnes Hereſes, liber diſpoſitionis Iudiciorum, & ſtatutorum Eccleſiaſticorum, & ille, in quo ſunt duodecim Orationes, continentes omnes ſcientias, nec non Gloſſæ, Epiſtolæ conſolatoriæ, Orationes de varijs rebus, Explicatio Epiſtolæ magni, & admirabilis Ariſtotelis, quam ſcripſit ad Alexandrum de magna Arte, Epiſtolæ varij, ac multiplicis argumenti,

ܘܒܘܠܚܐ ܦܫܝܫܬܐ ܕܡܥܘ̈ܪܐ
ܡܘܠܗܘ̈ܢܣܘ. ܘܗܫܐ ܕܒܘܡܪܘܦܝ.
ܕܐܪܒܥܡܗ ܒܙܘܐܘ. ܘܗܫܐ
ܕܡܢ ܟܬܒܐ ܕܠܐ ܒܫܪܪܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܗܫܐ ܕܐܬ̈ܪܐ ܕܢ̈ܬܐ
ܕܦܝܠܣܘܦܘܣ ܕܡܬ̈ܠܬܐ. ܘܗܫܐ
ܐܣܟܘܠܝ̈ܩܘܣ ܕܗܪܡܐ ܕܟܠܐ
ܗܪܡܝܣ. ܘܗܫܐ ܕܦܘܠܘܣ
ܕܡ̈ܫܚܐ. ܘܠܩ̈ܘܒܠܐ ܕܚܒܝܫ̈ܐ. ܘܗܘ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܪ̈ܒܥܢ ܡܐܡܪ̈ܝܢ
ܣܘ̈ܬܚܐ ܕܟܠ ܡܘܠܩܝܢ.
ܘܐܘ̈ܣܝܡܐ ܒܗܡ ܒܢܘ̈ܢܐ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ
ܕܠܐ ܡܕܡ ܡܕܡ. ܘܦܘܢܫܫ
ܠܡܢܘܗܝ ܕܪܟܐ ܐܪܣܛܛܠܝܣ
ܐܓܪܬܐ. ܗܝ ܕܟܬܒ ܠܐܠܟܣܢܕܪܘܣ
ܠܐ ܐܘܡܢܝܘܬܐ ܪܚܡܐ. ܘܠܫ̈ܘܬܐ
ܡܫ̈ܬܟܠܢܐ ܕܠܐ ܢܫ̈ܝܐ
ܡܫ̈ܬܝܐ

Ieſuiab Barmalcun Sobenſis extant quæſtiones, inſtitutiones Grammaticales, orationes, epiſtolæ, & Hymni ſimul.

Ioannes Zuhbi congeſſit Grammaticales Inſtitutiones, & in vnum compegit volumen; nec non Sermones oratione ligata.

Salomon Chalatia Baſſorenſis confecit librum inſcriptum *Apis*, ac alium de figura Cœli, & Terræ, Oratiunculas, & Preces.

Libri autem, quos compoſui ego Hebed eſu imbecillis Sobæ, ſunt liber Expſitionis, ſeu Commentariorum Sacræ Scripturæ Veteris, & Noui Teſtamenti, liber Chatholicus de admirabili regimine, liber Carminum inſcriptus *Paradiſus*

ܡܫܒܚܝܢܘܢ ܠܟ ܡܠܟܘܢ
ܕܙܘܟܝܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘ̈ܒܚܐ
ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܣܪ̈ܦܐ.
ܘܡܫ̈ܒܚܢܘܬܐ ܚܝܠ

ܡܘܫܐ ܕܐܘܟܠܣ ܕܒܝܬ ܫܡ̈ܫܐ
ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܠܒܝܫ ܘܟܒܝܫ
ܡܢ ܐܬܘܪܐ. ܐܦ ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܗܘܢ
ܕܡܫ̈ܒܚܬܐ

ܥܠܡܘܢ ܕܠܗܐ ܕܒܪܐ ܟܠܒܝ
ܕܗܒܐ ܕܒܩܘܦܝܬܐ. ܘܗܘ ܕܪܘܚܐ ܫܡܝܐ
ܘܐܪ̈ܟܐ. ܘܡܠܐܟ̈ܘܬܐ. ܘܪܒ̈ܘܬܐ

ܘܟܬܒ̈ܐ ܕܦܫܝܛܐ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ
ܡܢ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܥܘܠܐ. ܗܟܢܐ
ܘܝܘܣܦ ܥܘܙܐ ܕܟܬܒ ܕܟܬܒܝܬܐ
ܐܦ ܕܡܢ ܝܐܐ. ܘܟܬܒܐ ܡܬܘܕܝܘܣ
ܕܠܐ ܡܬܒܙܒܘܬܐ ܠܡܣܬܘܬܐ. ܘܟܬܒܐ
ܗܘ ܕܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ ܕܦܠܚ ܬܪ ܦܪܕܝܣܐ

ܕܥܕܢ

Georgij Metropolitanorũ Aſſyriæ; nec nõ duo tomi, quos cõgeſſit Gabriel Metropolita Baſſoræ, atq; alia (Synodus) Eliæ Catholici antiquioris, ac quatuor Eliæ Sobenſis cognomento Barſania.

Extant etiam nobis libri Anonymi, vt liber Dilucidationis, liber de Vnione, ac Hiſtoriæ pluſquam ducentæ, præter eas, quæ ſunt contentæ duobus libris Paradiſi.

Elias tertius plures edidit Gloſſas, & Epiſtolas, diſpoſuit & confecit Orationes deciſionum iudiciorum, & matutini.

ܘܓܡܘܪܗܢ ܡܢܗ܆ ܫ̈ܘܒܚܬܐ
ܕܐܬܘܪ. ܘܐܬܬܡܢ ܦ̈ܓܥܘܢ ܕܟܘܢܫܐ
ܕܓܒܪܐ ܡܠܐ ܡܣܟܢ ܕܢܪܐ ܘܐܡܢܘܬܐ
ܕܓܫܡܐ ܡܗܘܕܡܐ ܡܕܡܫܐ.
ܘܐܪܟܒ ܕܓܫܡܐ ܕܢܘܟܡܐ ܕܦܫܝܛܒ
ܒܪܢܫܐ

ܐܝܟ ܟܢ ܡܬ̈ܟܐ ܕܠܐ ܟܒܝܫܢ
ܒܗܘܢ ܚܫ̈ܒܐ ܕܫ̈ܬܘܡܢܘܢ. ܟܠܗ
ܕܡܫܬܘܕܥܘܬܐ. ܘܟܠܗ ܕܠܐ ܡܝܬܘܬܐ.
ܘܐܝܟ ܟܢ ܐܘܟ ܐܫ̈ܬܟܚܬܐ ܕܢܩ̈ܦܢ
ܡܬܪ ܡܢ ܡܬܐܡܢ. ܫܓܪ ܡܢ
ܘܟܢ ܕܡܬܒܟܢ ܟܡܬ̈ܟܐ
ܐܦܝ ܕܦܪܕܝܫܐ

ܓܡܐ ܐܟܡܡܐ ܒܟܒ
ܐܘܩ̈ܓܡܐ. ܘܐܓ̈ܬܘܬܐ. ܘܐܪܝ ܘܟܒ
ܢܬ̈ܘܬܐ ܕܦܫܝܫ ܡܘܐܬ̈ܟܐ.
ܘܕܢܫܪܐ

confecit Quæſtiones, Documenta, Diſputationes, Gloſſas, & Epiſtolas conſolatorias.

Synodi Occidentalium, Apoſtolorum, Nicæna, Byzantina, Gangrenſis, Epheſina, Chalcedonenſis, & Antiochena.

Iudicia, ſeu ſtatuta Imperatorum Græcorum Conſtantini, Leonis, & Theodoſij magni.

Synodi Orientalium, nempe Iſaaci, Barſòmæ, Marabæ, Ezechielis, Ioſephi, & Ieſuiab; nec non Synodus Timothei, Ioſue Barnun, & Ioannis.

Conſtitutiones quoque Simeonis, & Ieſu Buchat Metropolitanorum Perſidis, & Hebedieſu, &

ܕܒܝܢ ܚ̈ܝܠܐ. ܘܡܕܦ̈ܝܢܘܬܐ
ܘܪ̈ܝܫܐ. ܘܐܘܩ̈ܝܡܐ. ܐܦ ܟ̈ܘܡܪܐ
ܫ̈ܩܠܘܪܘܣ ܕܫ̈ܟܘܟܝܐ. ܘܫ̈ܟܝܢܐ
ܘܠܚܡܐ. ܘܡܘܐܠܗܐ. ܘܕܟ̈ܝܢܐ.
ܘܐܦ̈ܣܩܘܣ. ܘܕܟܣܝܘܬܐ.
ܘܐܠ ܛܡܘܡܝ.
ܘܕܡ̈ܢܐ ܕܡܢ̈ܟܢܐ ܡܘ̈ܢܟܐ ܕܫܡܕܘ
ܡܘܫܛܢܟܘܬܗ. ܘܠܠܝ
ܘܐܠ ܕܫܡܫ ܗܘ ܦܪܐ
ܫܘ̈ܟܢܝܘܬܐ ܘܕܡ̈ܝܢܐ. ܗܘܝ
ܕܐܣܝܣ. ܘܕܒܢܝܘܡܐ. ܘܕܡܢܝ ܐܢܐ.
ܡܢܘܡܐ ܠܐ. ܘܕܡܘܫܦ. ܘܗܘܝ
ܕܡܫܘܟܢ. ܘܗܘܝ ܐܘܫ
ܕܛܡܡܐܐܫ. ܘܕܡܫܘܫ ܟܢܠܘܢ.
ܘܡܘܡܝܢ. ܘܕ̈ܟܠܐ ܕܫܡܡܟܘܢ ܘܕܡܫܘܫ
ܟܘܟ ܐ ܡܕܛ̈ܘܦܟܛ ܠܠ
ܘܦܪܫ. ܘܕܟ ܒ ܫ ܘܐ
ܘܫܩܐܪܫ

Sobæ conſcripſit Annales, Orationes, Grammaticales inſtitutiones, ac quatuor libros continentes Deciſiones Iudiciorum Eccleſiaſticorum, & Epiſtolas omnis generis argumenti, Syriacè, & Arabicè.

Behieſu Camulia compoſuit librum de ſtatu Monachali.

Moyſes Carachia compoſuit librum de ſuo nuncupatum nomine.

Ioannes Hermes edidit Tractatus Ligata oratione.

Emanuel Doctor confecit librum de Opere ſex dierum menſurato carmine, Documenta, & Gloſſas.

Gabriel Epiſcopus Dasbuchiſt

ܕܪܘܒܐ ܚܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ
ܘܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܣܪ̈ܦܐ ܘܫܡܫܐ.
ܘܐܪܒܥܐ ܚܝ̈ܘܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܩܕܫ ܕܡܬܐ ܒܫܡ̈ܝܐ. ܘܐܠܦܝ̈ܢ
ܕܠܐ ܫܠܐ ܠܩܕܝܫ ܡܫܬܒܚܝܢ
ܘܐܪܐܠܡܬ
ܒܘܡܫܘܗ ܟܡܘܟܠܐ ܚܕ
ܟܠܗܐ ܕܠܐ ܕܫܘܪܝܐ
ܡܘܗܒܐ ܢܒܝܐ ܚܕ ܗܘܐ ܟܡܟܠܐ
ܘܟܗܡܘ ܡܢܗܡܘ
ܡܘܫܐ ܗܘ ܪܡܐ ܟܦܗ ܡܠܐܟܐ
ܟܗܢܐ ܕܟܗ̈ܢܘܬܐ
ܒܫܘܠܡܐ ܡܟܦܢܐ ܒܟܢ
ܟܗܢܐ ܕܗܡܐ ܗܘ̈ܢܐ ܟܡܠܐܟ̈ܐ
ܐܬܪ̈ܝ ܟܡܘ̈ܗܡܬܐ. ܘܡܠܟ̈ܘܬܐ.
ܘܫ̈ܘܢܐ
ܟܟܙܐܠܐ ܐܗܡܡܘ ܕܗܟܘܟܘܗܡ
ܟܕ

cognomento Barſaraſui extant quæſtiones in Scripturas, vocabularia, & Gloſſæ.

Abzud Scholiaſtes edidit demóſtrationes de varijs rebus diſpoſitas ordine Alphabetico ad amicum quendam nomine Curtam.

Elias Barcnus confecit benedictiones, & orationes, diſſeruitque de vſu Pſalmorum, & de Sacramentis Eccleſiæ.

Elias Antiquus ordinauit & confecit deciſiones iudiciorum, & quæſtiones Eccleſiaſticas, inſtitutioneſq; Grammaticales.

Ioannes Barcaldun compoſuit ingens illud volumen inſcriptum *Buſania*, nec non illud aliud nuncupatum *Pulchritudo Pulchritudinum*, demum Mercaturam Monachatus.

Elias Barſciania Metropolita

ܕܦܛܪܝܪܟܐ ܕܝܢ ܡܪ̈ܘܢܝܐ ܐܝܬ ܠܗ
ܫܘ̈ܐܠܐ ܕܪܘܦܐ. ܘܡܫ̈ܡܫܢܬܐ ܐܝܟ
ܐܘܩ̈ܣܕܐ

ܐܟܚܕ ܐܦܣܩܘܦܐ ܡܒܪܟ ܠܡܫ̈ܚܬܐ
ܕܟܠ ܩܫ̈ܝܫܝܢ ܘܡܫ̈ܡܫܢܝܢ ܟܠ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܟܠܗܝܢ ܗܘܦܪܟܝܐ ܐܦ
ܡܫܟܚܘ

ܐܠܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܢܣܒ ܒܘܪ̈ܟܬܐ.
ܘܡܐܡܬ̈ܪܐ. ܘܡܟܠ ܟܠ ܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܡܐܡܟ̈ܪܐ. ܘܟܠ ܐܪ̈ܙܐ ܕܥܕ̈ܬܐ

ܐܠܐ ܡܢ ܡܟܝܠ ܛܟܣ
ܘܟܢ ܦܫܛ ܕܫܢ̈ܝܐ. ܘܟܘ̈ܠܠܐ
ܕܒ̈ܝܬܐ. ܘܡܐܡܬ̈ܪܐ ܒܡܫܡ̈ܫܢܘܬܐ

ܘܡܫܚ ܕܝܢ ܕܟܝܪܘ ܡܢ ܟܬܒܐ
ܪܒܐ ܕܒܘܢܝܐ. ܘܗܘ ܐܝܬ ܕܫܦܝܪ̈ܐ
ܫܘܫ̈ܐ. ܘܐܬ ܕܘܪܫܐ ܕܕܡܫ̈ܡܠܐ

ܐܠܐ ܦ̈ܫܝܛܐ ܡܬܦܪ̈ܫܢܬܐ
ܕܪܘܚܐ

Dauid Bethraban confecit tractatus de metiendis Climatibus, & de variatione dierum, & noctium.

Ioannes Eſtunoio cōfecit Grammaticam.

Ioannes quoque Barchamis Epiſcopus Tamnun ſimilem (confecit.)

Barbahlul compoſuit Lexicon ex multis congeſtum libris, & ex Ieſu Barali Medico, Maruazita, & Gabriele.

Elias Danbar compoſuit tres tomos Carminum, Epiſtolas conſolatorias, Apologiam, & Gloſſas.

Hananieſu Epiſcopi Hirtenſis cogno-

ܡܪܢ ܕܐܘܣܝ ܗܘ ܕܒܫܡܬ ܪܒܝܢ
ܚܟܝܡ ܡܬܐܡܪܬܐ ܠܐ ܡܘܩܕܫܬܐ
ܕܡܬܕܡܝܐ. ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܐ ܕܐܝܟܢܐ
ܘܡܬܬܡܠܠܐ

ܝܘܣܦ ܐܣܛܘܢܝܐ ܚܒܝܒ ܐܦ ܗܘ
ܕܪ ܡܡܛܝܬܐ

ܐܦ ܝܘܚܢܢ ܒܪ ܫܘܫܢ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܡܝܕ

ܒܪ ܕܘܠܐ ܚܒܝܒ ܠܘܩܒܠܗܘܢ
ܡܐܡܪܐ ܡܢ ܕܟܬܒ ܣܘܓܐܐ
ܘܡܘܚܕܪ ܗܠܝܢ ܐܡܝܢ. ܘܡܕܪܫܐ.
ܘܓܪܐܬܠܐ

ܠܟܠܐ ܕܐܒܝܢ ܪܦܫ ܐܟܘܬܗ
ܦܫܝܛܬܐ ܒܡܫܘܚܬܐ. ܘܒܩܘܫܝܐ
ܒܡ ܐܓܪ̈ܬܐ. ܘܡܦܩ ܒܪܘܚܐ.
ܘܐܘ̈ܓܡܐ

ܡܪܘܬܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܡܝܦܪܩܛ
ܕܠܐ ܡܪܐ

inſcriptum de Scarabæis, nec non & librum, quem compoſuerat Phakur.

Bardukſin conſcripſit aduerſùs Chaldæos duos tomos in vnum congeſtos librum, & alium contrà Phaphronem Hæreticum.

Daniel Barmariam edidit Eccleſiaſticam Hiſtoriam quatuor comprehenſam tomis, & librum expoſitionis Chronici.

Zachæus Supania compoſuit admirabilem demonſtrationem de Mundo.

Bardaknana ſcripſit orationes ligata oratione ad mœſtos.

Ioannes Barabgore compoſuit Canones, Admonitiones, & quæſtiones Eccleſiaſticas, nec non iudicia, & de hereditatum diuiſione.

ܕܦܛܝܪܐ ܡܫܩܘܝܬܐ . ܘܩܛܠܐ
ܕܡܫܒܚܘ ܦܨܘܪ

ܟܕ ܕܗܘܫܥܢ ܫܡ ܗܘܐ ܠܡܘܡܚܠܐ
ܕܥܒܪ̈ܝܐ ܐܬܦܨܝ ܦܓ̈ܪܝܗܘܢ ܡܢ ܩܛܠܐ.
ܘܐܡܪܝܢ ܕܠܘܩܒܠܐ ܦܩ̈ܪܘܗܝ
ܗ̈ܪܬܝܩܐ

ܘܒܠܝܠܝܐ ܕܝܢ ܡܢܗܪ ܫܡ
ܐܠܗܘܬܐ ܕܦܨܚܐ ܠܐܘ̈ܪܚܐ
ܦܓ̈ܪܘܗܝ. ܘܩܛܠܐ ܕܦܘܩܕܢܐ
ܕܒܘܟ̈ܪܝܗܘܢ

ܐܝܟ ܙܘܦܩܕܐ ܪܒܟ ܐܡܘܡܬܐ
ܐܡܘܢܬܐ ܕܫܠܡܐ

ܟܕ ܕܡܠܟܐ ܫܡ ܡܢ ܐܡ̈ܗܬܐ
ܕܡ̈ܬܩܢܝܬܐ ܠܟܘܠ ܡܠ̈ܟܐ

ܘܩܡ ܕܝܢ ܐܦ̈ܝܬܐ ܫܡ ܡܩ̈ܪܒܐ.
ܘܐܬܗ̈ܪܐ. ܘܡܩ̈ܠܐ ܕܒܐ̈ܬܢܐ. ܘܢ̈ܦܠܐ.
ܘܦܘܠܚܢ ܡܢ̈ܝܐܬܐ

Gregorius Suſaſtra compoſuit librum aduerſùs omnes falſas religiones, demonſtrationes geometricas, Epiſtolas conſolatorias, Gloſſas, Hiſtoriam Abrahami Suſaſtræ, Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ librum vnum, de cauſis feſtorum, & Cantica, quæ incipiunt: *Parati eſtote operibus veſtris*.

Barſohde Carcaia compoſuit Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ librum vnum, & librum alium contra Magos ſequaces doctrinæ Zoroaſtri.

Iacobus Edeſſenus ſcripſit Annales, & Chronicon.

Simeon Barachia confecit quoq; Annales.

Ara cómpoſuit librum contra Magos, & contra Bardaiſanẽ alium,

inſcrip-

ܠܢܛܘܪ ܕܡܘܡܬ̈ܐ ܡܢ ܟܬܒܐ
ܕܢܘܡܘܣܐ ܟܠܗܘܢ ܕܚ̈ܛܬܐ.
ܘܐܫ̈ܘܡܬܐ ܕܟܕܒܐ. ܘܟܘ̈ܡܪܐ ܟܢ
ܠܘ̈ܠܡܝܐ. ܘܐܡܕܡܬ ܐܟܘܪܘܢ
ܕܡܘܡܬ̈ܐ. ܘܣܝܒ ܟܬܒܝܠ
ܐܡܠܫ̈ܘܡܐ. ܘܡ̈ܠܠܐ ܕܒ̈ܪܝܐ.
ܗ̈ܠܠ. ܕܐܬܝܗܒܘ ܒܟܬ̈ܒܝܗܘܢ
ܟܕ ܡܫ̈ܘܕܐ ܟܪܘܙܐ ܡܢ ܟܬ̈ܒܐ
ܕܐܡܠܫ̈ܘܡܐ. ܘܟܬܒܐ ܕܩܘܡܠܐ
ܥܒ̈ܕܐ ܟܕܝ̈ܢ ܡܠܟܝܢܘ
ܕܐܪ̈ܕܘܦܬ

ܡܟܡܘܟ ܐܘܪܘܡܐ ܐܟܬܟ ܠܐ
ܐܟܬ̈ܒܐ. ܘܟܪܘܙܘܬܗܘܢ
ܫܡܥܘܢ ܟܪܘܙܐ ܐܦ ܗܘ ܟܬܒ
ܡܬܟܬܒܘܬܐ ܕܐܟ̈ܬܒܐ
ܐܪܐ ܡܢ ܠܘܡܟܠܐ ܡܫ̈ܘܠܚܐ
ܟܬܒܐ. ܘܠܘܡܟܠܐ ܟܪܘܙܘܬܗ
ܕܫܠܝܚ̈ܐ

Manichæos, Canathæos, Mandaræos; ad hæc elucidationem in Dauidem.

Eliſæus Barſabita commentatus eſt Dauidem, (ſcripſitque) de varijs opinionibus, nec non Aenigmata, & Parabolas.

Abrahamus Gatina ſcripſit de opinionibus, varijſque quæſtionibus.

Simeon Curdlahnia compoſuit Orationes ſimul, & Gloſſas.

Abbatis Iazidad extat liber inſcriptus *Excerpta*.

Barſahac compoſuit vnum librum.

Damnis extant quædam Orationes.

Suſai Sciuſciania diſpoſuit librũ de gratiarum actionibus.

Abrahami Sabæ extat variarum quæſtionum liber.

ܘܟܗ̈ܢܐ ، ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ . ܘܟܠܗܘܢ:
ܕܥܡܝ

ܘܠܟܠܗ ܒ̈ܢܝ ܫܡܫܬܐ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܥܡܝ ܫܡܫ . ܘܟܗ̈ܢܐ .
ܡܩ̈ܪܒܢܐ . ܘܩ̈ܠܠܐ : ܘܐܘ̈ܚܕܐ
ܐܟܪܘܙ ܡܫܝܚܐ ܫܡܫ ܕܡ̈ܫܡܫܢܐ
ܐܦ ܫܡ̈ܝܐ .

ܫܡܫܘܗܝ ܡܘܕܝܢܐ ܫܡܫ ܡܠܐܟ̈ܐ
ܐܚܝܕܐ . ܘܠܐܦ̈ܝܗܘܢ

ܐܟܐ ܡܫܝܚ ܐܝܬ ܠܗ ܟܗܢܐ
ܕܦܬܓܡܐ ܕܠܘܩ̈ܒܠܗ .

ܒܪܫܘܬܐ ܐܝܬ ܠܗ ܪ̈ܚܡܝ ܟܗܢܐ
ܘܡܫܝܚ ܐܝܬ ܠܗ ܡܠܐܟ̈ܐ
ܫܘܫܢ ܫܘܫܢܐ ܕܫܡܫ ܡܝ
ܟܗܢܐ ܕܡܘܠܕܢܘܬܐ

ܐܟܪܘܙ ܫܡܫܐ ܐܝܬ ܠܗ ܟܗܢܐ
ܕܩ̈ܘܠܐ ܡܩܫܬܐ

ܬܘܪܓܡܐ

id genus.

Bud Peridiotæ extant orationes de fide, nec non aduerſùs Manichæos, & aduerſùs Marcioniſtas; præterea quæſtiones Græcas nuncupatas *Alpha Mighin*. Interpretatus etiam eſt ex Indico idiomate, librum Calaileg, & Damneg.

Daniel Reſaina edidit tractatus contra Marcioniſtas, Manichæos, Hæreticos, & Chaldæos.

Abrahamus Barcadadhe compoſuit Gloſſas, Epiſtolas conſolatorias, Orationes, & Documenta, item Epiſtolam contra Scisban.

Natanaël confecit diſceptationẽ aduerſùs Surianos, ſeu Iacobitas,

ܒܫܡ̈ܝܐ ܘܒܐܪܥܐ

ܒܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝ̈ܚܐ
ܕܠܐ ܗܘܦܟܐ. ܘܕܠܐ ܫܘܚܠܦܐ
ܡܫܬ̈ܚܠܦܢܐ. ܘܕܠܐ ܡܬܬܚܡܢܘܬܐ
ܡܬܗܦܟܢܘܬܐ. ܐܦ ܫ̈ܡܝܐ ܘܡܘ̈ܬܒܐ
ܕܩܕܡܘܗܝ ܠܗ ܡܫܡܫܝܢ.
ܘܗܘ̇ ܢܚܬ ܡܢ ܥܘܒܐ ܕܐܒܐ
ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܫܝܚ

ܕܐܝܠܐ ܕܪܫ ܚܣܝܐ ܚܟܝܡ
ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܠܐܠܗܐ ܟܠܗ ܡܬܩܪܐ.
ܘܕܠܐܠܗܐ ܡܫܬܡܗܐ. ܘܡܫܬܘܕܥܐ.
ܘܩܕܝܫܐ

ܐܬܒܪܝ ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ.
ܘܩܒܠ ܘܡܫܬܡܥ ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܘܬܐ.
ܘܐܬܪܐ ܕܠܐܠܗܐ ܫܡܥܢ

ܡܬܐܡܪ ܠܐܠܗܐ ܟܕ ܟܪܝܗܐ
ܗܘ ܕܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ. ܘܡܫܒܚܬܐ
ܘܡܫܒܚܬܐ

tarium admirabilem in Danielem; libros verò Regum, & Eccleſiaſticum tribus tomis commentatus eſt.

Cyriacus confecit expoſitionem Fidei, ſeu Symboli, Sacramentorum, nec non cauſam Natiuitatis, & Epiphaniæ, commentatuſque eſt Apoſtolum.

Simeon Bartabohe confecit Eccleſiaſticam Hiſtoriam.

Meſſias Zacha conſcripſit item exactiſſimam Eccleſiaſticam Hiſtoriam.

Maratchen Monachus confecit diſputationem *Fratris ſapientis*, plureſque Epiſtolas de regimine, alijſque.

Georgius Naſraia edidit librum de obedientia.

Enos quoque Pairuz Sabor (edidit) Orationes conſolatorias, &

ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܠܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܠܫܡܥܐ܀
ܡܠܟ̈ܐ. ܘܡܢ ܐܣܝܐ ܕܫܠܡ
ܦܠܓ̈ܘܗܝ ܦܫܛ ܗܘܐ

ܡܘܪܩܝܘܣ ܕܟܝ ܦܘܠܛܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܕܐܪ̈ܙܐ. ܘܫܠܠܐ ܕܡܠܝܐ
ܘܕܕܝܢܐ. ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܕܦܘܠܘܣ

ܫܡܥܘܢ ܒܪ ܨܒ̈ܥܐ ܪܝܫ
ܪܫܐ ܕܐܦܝܣܩ̈ܘܦܐ.

ܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܢܨܝܒܬܐ

ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܦܢܐ ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ
ܕܐܝܬ ܡܥܡܕܢܐ. ܘܐܝܟ̈ ܪ̈ܥܝܐܐ
ܫܪ ܠܠܐ ܕܡܢܐ ܘܫܒ̈ܝܪ

ܝܘܚܢܢ ܢܨܝܒܝܢܐ ܫܒܝ
ܕܗܝܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ

ܐܝܟ ܬܘ̈ܕܝܬܐ ܕܦܢܝܪܐ ܡܫܘܕܥ ܐܬܪ̈ܐ
ܕܟܘܠܐ

Salomon Epiſcopus Hadatæ , quæ eſt ad latus vrbis Mauſal, conſecit Hiſtorias, & de pœnitentia Monachali.

Ieſudad Diladructa dilucidauit nouum Teſtamentum , & libros de iudicijs compendioſo ſermone.

Abunuh eodem quoque tempore confecit refutationem Alcorani, & diſputationem illam aduerſùs Hæreticos , aliaſque elucubrationes perutiles.

Candius confecit ingens volumen diſputationum, & profeſſionem Fidei.

Ioannis Niniuitæ extat vnus tomus diſputationum.

Dodieſu compoſuit commen-

ܡܪܝ ܡܠܦܢܘܢ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܕܡܫܒܚܬܐ ܕܠܐ ܓܙܝܚ ܡܘܢ ܠܐ
ܠܡܫ̈ܟܢܬܐ ܡܫ̈ܒܚܝܢ ܠܗ. ܘܠܐ
ܬܘܘܢܐ ܕܬܕܡܘܪܬܐ

ܡܫܒܚܝܢ ܕܡܠܟܘ ܕܪܘܒܬܐ ܫܒܝܢ
ܠܗܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܕܩ̈ܠܐ ܠܗܘܢ
ܕܒܝܬ ܡܫ̈ܝܚܐ ܒܩ̈ܠܠܐ
ܕܫ̈ܘܒܚܬܐ

ܐܒܘܟܘܢ ܣܘܡܐ ܕܢܚܙܐ
ܝܘܡܝ ܒܚܕܘ. ܘܗܘ ܘܕܪܫܐ
ܗܘ ܕܒܫܠܡܘܬ̈ܗ ܐܠܗܐ. ܘܡܫ̈ܒܚܐ
ܐܣ̈ܝܬܐ ܡܘܠܝܬܐ

ܚܒܝܢ ܚܒܝܒ ܡܟܠܐ ܦܐܪ̈ܐ
ܕܪܘܚܐ. ܘܗܝܡܢܘܬܐ.

ܡܘܫܝ ܕܢܒ̈ܝܐ ܐܝܟ ܠܗ
ܦܓܘܬܐ ܡܢܐ ܕܪܘܚܐ
ܕܡܫܘܠ ܒܒܝܬ ܠܒܠܒܐ
ܡܫܡܠܝܘܬܐ

Eccleſiaſticam, Documenta, & Epiſtolas conſolatorias.

Hebedieſu Baraçre confecit gloſſas, ſcripſitque de Cauſis.

Andreas compoſuit gloſſas, nec non librum de ratione punctandi.

Gabriel Baſrenſis omnium Synodorum Canones in duos congeſſit tomos addita ipſius inueſtigatione.

Ioannes Giarmachita compoſuit capita de lectione ſcientiarum, nec non de inſtitutione Tyronum, breue Chronicum, Hiſtoriam D. Cudæ Houoi cum eius oratione, & colloquijs.

Abrahamus Bethale diſputationem (edidit) aduerſùs Mahometanos.

ܐܦ ܐܦܝܣܩܘ̈ܦܐ. ܘܡܦܩ̈ܢܘܬܐ.
ܘܒܥܘ̈ܬܐ

ܟܬܒ ܫܡܥܘܢ ܒܪܩܝܬܐ ܟܬܒ
ܬܫܥ̈ܝܬܐ ܐܦ ܕܬܟ̈ܠܬܐ

ܐܝܟ ܕܐܘܣ ܗܘ ܬܫܥ̈ܝܬܐ. ܘܕܟܬܐ
ܕܦܘܣܩ ܫ̈ܠܝܚܐ

ܕܥܕܬܐ ܕܒܪܐ ܒܟܢ ܠܥܢ̈ܘܢܐ
ܫܘܠܦܘܕܝܘܗܝ ܕܟܠܗܘܢ ܟܬܒܢܝ̈ܢ
ܦܠܛ̈ܣܗ ܕܐܘܣܦ ܒܘܫܟܐ
ܕܟܠܗ

ܡܘܫܠܡܢܘܬܐ ܗܘ ܩ̈ܢܝܐ
ܕܦܢܩ̈ܝܬܐ ܕܚܒܐ. ܘܐܡܪ ܟܠܗ
ܬܘܕܝܬܐ ܩܢܘܢܐ. ܘܟܬܒܘܢܐ
ܕܟܬ̈ܒܐ. ܘܐܦ ܬܫܥܝܬܐ ܕܡܕܝܢ ܒܗܘܢ
ܘܫܘܪ ܟܠܗ ܡܠܦܢܘ ܐܢܘ ܘܡܕ̈ܒܪܢܐ.
ܘܐܟܪܘܙ ܕܡܢ ܟܬܒܐ ܕܬܠܡ̈ܝܕܐ ܕܬܚܘܬ
ܕܬܘܟܠܢܐ ܕܝܘܚ̈ܢܢ

ܡܕܪ

Ieſus Dnahliabbeſra compoſuit tomos tres de Hiſtoria Eccleſiaſtica, Expoſitionem in Dialecticam, Epiſtolas conſolatorias, Gloſſas; Sermones metricos, librum de caſtitate, in quo hiſtorias congeſſit omnium Sanctorum, & fundatorum.

Abrahamus Barliphe confecit expoſitionem officiorum, ſeu miniſteriorum Eccleſiaſticorum.

Alexander compoſuit librum ſolutionis erroris Iuliani.

Publius duos ſcripſit libros de ſacrificio Miſſæ, & commemoratione.

Hebedmeſſia Hirtenſis edidit librum omni eruditione refertiſſimum.

Theodorus Barchuni confecit librum ſcholiorum, Hiſtoriam

ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܕܢܚ ܠܒܘܟ
ܕܒܨܪܐ ܒܝܬ ܐܠܗ ܦܘܠ̈ܚܢܐ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܦܘܫܩܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܒܥ̈ܘܬܐ ܠܟܡ ܐܘ̈ܪܚܬܐ.
ܘܐܦ ܠܗ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܘܬܒ̈ܐ.
ܘܟܬܒܐ ܗܘ ܕܒܥܘܬܐ ܕܒܥܐ ܠܗ
ܠܟ̈ܕܘ ܕܠܐ ܡܬܝ̈ܒܐ ܠܟܪ̈ܝܗܐ
ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܠܝܦܐ ܟܬܒ܆
ܦܘܫܩܐ ܕܬܫܡ̈ܫܬܐ
ܠܟܬܒܐ ܗܒܪ ܫܘ̈ܪܝܐ ܠܒܗܒܝܐ
ܕܫܪܝ ܦܝܡܘ ܕܡܘܠܒܢܘܗ
ܦܘܩܠܘܗ ܗܒܪ ܐܘܚܢ ܟܬܒܐ
ܕܦܘܩܕܢܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ.
ܟܬܒ ܡܫܝܚ ܐܠܝܫܥ ܗܒ
ܟܬܒܐ ܕܦܪܫ ܗܘ̈ܦܟܐ
ܟܬܒ ܒܪܚܘܠܝܢ ܣܘܪܘܕܘܢܬܐ
ܟܬܒܐ ܕܐܣܘܠܢܘܗܝ. ܘܐܦ ܠܗ

ܐܦ

Perſonarum, Orationes duas, an voluntas poteſtatem habeat in naturam, librum vnum de Anima, & homine Microcoſmo, demum varia documenta elegantiſſimo & concinno ſtilo

Abrahamus Bardaſcenadad compoſuit librum Adhortationis, Expoſitionem Abbatis Marci, diſputationes aduerſùs Iudæos, librum de via regia, Orationes de pœnitentia, & Epiſtolas varias de diuerſis rebus.

Ieſus Buchat edidit librum, qui nuncupatur, *De hoc omni*, & illum, qui eſt de iudicijs Eccleſiaſticis, ac Tractatus de dignoſcendis Aërum qualitatibus.

ܡܫܘ̈ܚܬܐ. ܘܗܘ ܕܐܦ ܗܠܝܢ ܟܬܒܐ
ܠܐ ܚܫܝܫܐ ܟܬܒ̈ܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ.
ܘܒܗܒܐ ܚܝ ܕܠܐ ܢܦܫܐ. ܘܒܪܢܫܐ
ܫܠܡܐ ܐܬܢܘܪܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܐܦ
ܡܠܦ̈ܢܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܫܘܚܠܦ̈ܐ
ܡܪ̈ܟܒܬܐ

ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܕܫܢܕܕ ܚܓܝܪܐ
ܟܬܒܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܦܘܫܩܐ
ܕܐܓܪ̈ܬܐ ܡܢܗܘܢ. ܘܕܪ̈ܫܐ ܕܥܠ
ܡܘܕܝ̈ܬܐ. ܘܟܬܒܐ ܕܐܘܪܚ ܡܠܟܐ.
ܘܐܦ ܡܟܬ̈ܒܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܟܢܫܢܐ.
ܘܐܦ̈ܝܐ ܡܫܬ̈ܟܚܬܐ ܕܠܐ ܫܘ̈ܬܦܝܢ
ܗܝ̈ܟܠܝܢ ܫܦܝܪ

ܡܪܩܘܣ ܟܬܒ ܗܦܟܐ ܟܬܒܐ
ܕܦܘܫܩܐ ܕܠܐ ܥܠܬ ܟܠ. ܘܗܘ ܕܦܘ̈ܫܩܐ
ܚܘܠܩܐ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ ܕܣܘܢܗܕܘܣ
ܕܝ̈ܠܗ.

ܐܡܪ

las, & quem compoſuit contra falſos cultus, & quem de ſeptem oculis Domini, de cingulis, & de perfectione, extatque eius liber de quæſtionibus.

Abrahamus Natpharia varias edidit compoſitiones.

Gregorius Monachus vnum compoſuit librum, nec non Epiſtolas.

Akebſcema edidit adhortationes, Epiſtolas conſolatorias, Gloſſas, capita, Aenigmata, & Prouerbia, modo, ſeu ſtilo problematico.

Ahuemeh compoſuit librũ vnum aduerſùs Philoſophos, & librum aduerſùs Magos, præterea deffinitiones variarum rerum, librũ de Dialectica, Orationem de compoſitione

ܘܐܓܪ̈ܬܐ. ܘܗܘ ܕܗܫܡ ܠܘܩܒܠ
ܕܡܢ̈ܬܠܐ. ܘܗܘ ܕܗܒܠ ܟܬ̈ܒܘܗܝ
ܕܡܬܪܡܐ. ܕܐܣ̈ܝܘܬܐ. ܘܕܗܘܡܟܢܐ.
ܘܐܦ ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܫܘ̈ܐܠܐ
ܐܒܪܗܡ ܗܘ ܠܡܦܪܫܢܐ ܐܦ ܠܗ
ܦܢ̈ܩܝܬܐ ܡܫܡ̈ܫܢܝܬܐ
ܒܫܒܐ ܕܡܪܩܝܘܢ ܦܘܪܫܢ̈ܐ
ܫܡ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ
ܟܬܒ ܫܒܝܐ ܡܪܓܢܝܬܐ ܫܡ.
ܘܟܢ̈ܫܐ. ܘܐܘ̈ܓܢܐ. ܘܬ̈ܫܒܚܬܐ.
ܘܐܣ̈ܘܪܐ. ܘܡܫܒ̈ܚܬܐ ܒܟܘܢܫܐ
ܦܠܐܝ̈ܠܐ
ܐܝܘܢ ܕܐܡܪ ܫܡ ܒܫܒܐ ܫܢܝ
ܠܗܡܟܠ ܦܫܘܩ̈ܐ. ܘܦܫܟܐ
ܕܠܗܡܟܠ ܡܦܩ̈ܢܐ. ܘܐܫܘ̈ܡܐ
ܐܘܟ ܕܠܐ ܟܢܘܢ. ܘܟܫܟܠ
ܕܡܬܟܬܒܐ. ܘܡܬܐܡܪ̈ܢܐ ܕܠܐ ܦܘܪܟ
ܟܪ̈ܘܡܐ

centenariorum, nec non librum de Philoſopho Spirituali, Orationes, Gloſſas, Epiſtolas conſolatorias, & dulcia cantica ordine Alphaberico.

Babai doctor Maarienſium (edidit) librum de diſcrimine præceptorum.

Interpres Turcarum compoſuit librum de Horto voluptatum.

Sciubha Lmoran Saluchita edidit librum de partibus, item de determinatis ſcientiarum principijs, & Epiſtolas magnæ vtilitatis.

Ioannes Barfrangoie ſeptem compoſuit tomos, vnum de erudiendis pueris, exercitationes, ſeu progymnaſmata in vocabula, Epiſtolas,

ܦܘܫܩܗ ܡܬ̈ܠܐ. ܘܐܦ ܗܘ
ܕܦܝܠܘܣܘܦܘܣ ܕܪܘܚ. ܘܐܡܛܐ ܠܗ
ܡܠܐܟ̈ܘܬܐ. ܘܥܘܢ̈ܝܬܐ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ
ܒܝܬ ܟܬ̈ܒܐ. ܐܦ ܐܬܒ̈ܝܢܐ
ܡܕܢ̈ܚܐ ܕܥܠ ܥܠܡܐ ܟܢܫܐ
ܡܬܟܬܫܢ

ܟܬܒ ܣܦܪܐ ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ ܘܗܟܢܐ
ܕܦܘܪܫ ܦܬ̈ܓܡܐ

ܡܐܬܝܢ ܘܚܡܫܐ ܐܓܪ̈ܬܐ ܣܡ
ܘܗܟܢܐ ܕܝܢ ܟܬܒܐ

ܡܪܝ ܝܘܚܢܢ ܠܒܪ ܕܣܠܩ
ܣܡ ܟܬܒܐ ܕܡܕܒܪ̈ܢܘܬܐ. ܘܬܫܥܝܬܐ
ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܕܒܪܐ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ
ܡܬܘܪ̈ܓܡܢܐ

ܘܐܦ ܕܝܢ ܦܬ̈ܓܡܐ ܣܟܠ
ܥܢܝ̈ܢܐ ܬܟܬܒ ܗܘܐ. ܗܘ
ܘܡܦܩܢܘܬܐ ܕܬܘ̈ܟܠܐ. ܘܦܘܪܫ ܡܠ̈ܐ.
ܘܐܓ̈ܪܬܐ

nes, Epiſtolas, Cantica, Hiſtorias, adhortationes, ac de bonis moribus.

Simeonis Taibutæ extat liber vnus de Regimine, alius de Medicina, & explicatio Arcanorum Cellæ.

Ioannes Azrac Hirtenſis edidit librum adhortationum, librum directionis, & ducentas octoginta Epiſtolas.

Ioannes Dilumita confecit nouem Orationes.

Mariab conſcripſit vnam Epiſtolam, quam commentatus eſt Aphnimoran.

Ieſuphana Cataria confecit Orationes adhortatorias, explicationes

ܟܘ ܡܐܡܪ̈ܐ ܘܐܘܢܝ̈ܬܐ. ܘܬܟܫ̈ܦܬܐ.
ܘܬܫܒ̈ܚܬܐ. ܘܡܥܢܝ̈ܬܐ.
[illegible]

ܫܡܥܘܢ ܕܦܣܝܩܬܐ ܐܝܟ ܕܠܗ
ܟܬܒܐ ܚܕ ܕܟܠ ܕܘܒܪܐ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ
ܕܟܠ ܐܣܝܘܬܐ. ܘܦܘܫܩܐ ܠܐܪ̈ܙܐ
ܕܥܕܬܐ

ܝܘܚܢܢ [illegible] [illegible] [illegible]
ܟܬܒܐ ܕܡܫܐܠܬܐ. ܗ̇ܘ ܬܘܒ
[illegible]. [illegible]
[illegible] [illegible]

ܚܒܝܒ ܕܝܪܝܐ ܥܒܕ
ܡܐܡܪ̈ܐ [illegible] ܟܘ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
ܘܠܐ [illegible] ܦܘܫܩܐ

[illegible] [illegible] [illegible]
ܡܐܡܪ̈ܐ [illegible] ܘܐܦ [illegible]
ܦܘܫܩܐ

Preces, Canones, atq; de cauſis. Eiuſdem ſunt capita, quæ metro decantantur ad portam Cancellorum, nec non capita ſoluta Oratione, & expoſitio duorum Hymnorum.

Babai Perſa Epiſcopus Riuardſcir compoſuit librum, in quo ſunt ſolutiones variarum quæſtionum.

Sciahduſet Tirhan compoſuit Orationem de Synodis, nec non Epiſtolas, Canones, Oratiunculas, & gloſſas.

Habib Monachus compoſuit meditationes de regimine, (ſcripſit) de principijs ſcientiarum, nec non de componendis Hymnis, & Canticis.

Babai Niſibenſis edidit Oratio-

ܘܪ̈ܟܘܬܐ. ܘܡܢ̈ܘܬܐ ܕܥܡ ܥܠ̈ܠܬܐ.
ܘܐܦ ܟܠܗ ܦܘ̈ܫܩܐ ܕܦܩܐ ܐܩܢܘܡ
ܠܠܐܬܪ ܡ̈ܠܟܐ ܟܬܘܒ̈ܬܐ. ܘܐܦ
ܕܫܡܐ ܕܠܐ ܡܬܦܫܩܢܐ. ܘܫܘܡܫ
ܐܬ̈ܐܠܝܢ ܟܘܬ̈ܒܐ

ܟܠܝ ܩܪܝܒܐ ܕܗܘܐ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܕܩܛܪ ܒܡܫܝܢ ܫܡ ܟܬܒܐ ܕܐܬܐ
ܟܠܗ ܥܒܪܝܐ ܕܡܘܫܐ ܘܕܢܒܝܡ
ܡܕܡ

ܒܘܘܫܗܐ ܕܐܬܟܢܫ ܫܒܩ
ܡܡܠܠܐ ܡܘܠܕܘܬܐ. ܘܐܦ ܟܬܒܐ
ܟܡ ܡܢܝܢܐ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ ܐܟܘܬܐ
ܘܐܘܟܣܝܐ

ܢܟܣܟ ܣܟܝܘܡܐ ܫܡ ܕܘܟܐ
ܘܡܒ ܕܪܘܐܐ. ܘܦ̈ܣܩܐ ܕܝܒܟܐ.
ܘܟܠܠ ܕܟܘܬ̈ܒܐ ܘܫܘܟ̈ܐ
ܟܟܟܘ ܕܡ ܟܪ ܠܝ ܡܟܬ̈ܒܐ ܐܦ

ܟܘ

cationes principiorum ſcientiæ.

Abrahamus Metropolita Baſſoræ compoſuit Epiſtolas, & librum de explicatione verborum obſcuriorum Theodori Commentatoris.

Ahub Catarita edidit elucidationes totius Noui Teſtamenti, nec non Pentateuchi, & omnium Prophetarum præter elucidationem Iudicum.

Denha edidit elucidationem omnium Pſalmorum Dauidis, conſolatorias, aliaſque elucubrationes de iudicijs Eccleſiaſticis. Dilucidauit prætereà duos tomos Gregorij. Explicauit etiam Dialecticam magni Ariſtotelis.

Salita Epiſcopus Riſainæ compoſuit gloſſas, Epiſtolas conſolatorias,

ܘܦܘܣܩ ܕ̈ܝܢܐ ܕܝܘܪ̈ܬܢܐ
ܐܒܪܗܡ ܡܟܗ̈ܝ ܕܒܨܪܐ ܥܒܕ
ܠܡܡܠܠ ܕܦܘܣܩ ܘܟܬܒܐ. ܐ̈ܢܫܐ
ܐܘܟܡܠܐ ܕܐܢܬܪܘܦܘܣ ܡܦܫܩܢܐ
ܐܝܟ ܡܦܩ̈ܕܢܐ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܢܘܗܪܐ ܕܟܬܒ̈ ܩܕܝܫܐ. ܘܕܐܘܪ̈ܝܬܐ.
ܘܟܬܒܘܗܝ ܠܢܒ̈ܝܐ. ܗܦܟ ܡܢ
ܢܘܗܪ ܟܬܒ ܡܩ̈ܕܫܐ
ܕܝܠܗ ܗܝܡܢܘܬܐ ܢܘܗܪܐ ܕܡܫܡܫ̈ܢܐ
ܕܟܠܗ ܕܘܡܝܪ. ܘܟܬ̈ܒܐ ܘܡܣ̈ܟܢܐ
ܐܡ̈ܬܢܝܐ ܕܗܠܝܢ ܕܡܬܢ̈ܝܐ ܒܬ̈ܪܝܢܐ.
ܘܐܦ ܟܠܗ ܢܘܗܪܐ ܕܦܫ̈ܝܩܬܐ
ܡܠ̈ܐ ܕܡܬܪܓܡܢܘܬܐ. ܘܦܘܫܩܐ
ܘܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܐܣܛܛܝܟܘܣ
ܪ̈ܒܐ
ܡܟܬܒܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܪܝܫ
ܒܥܠܐ ܗܘܝ ܠܐܘܩ̈ܢܡܐ. ܘܟܬ̈ܝܒܐ.
ܘܪ̈ܘܚܢܝܬܐ

Barſoma Charcha edidit librum Nuncupatum de Regimine, nec non gratiarum actiones quamplures, conſolatorias Epiſtolas, & gloſſas varias.

Hebedieſu Barbahriz Metropolita Aſſyriæ ordinauit diuiſiones hereditatum, atque diſtinctiones officiorum.

Daniel Tobonita Epiſcopus Talah compoſuit librum Florum, Epiſtolas conſolatorias, interpretationes, ſolutiones quæſtionum Sacræ Scripturæ, nec non ænigmatum varijs de rebus. Extant etiam illius gratiarum actiones, & Orationes ligata Oratione. Ipſius quoque ſunt ſolutiones quæſtionum quinti voluminis Theologiæ D. Iſaaci Niniuitæ, & explicationes

ܡܦܪܫܘܬܐ ܕܣܦܪܐ ܐܝܬ ܠܗ ܦܘܫܩܐ
ܡܢ ܕܢܚܡܝܐ ܘܕܥܙܪܐ. ܘܡܘܒܠ
ܬܫܥ̈ܝܬܐ ܗܘܓܝܐ. ܘܒܘܝܐ̈ܐ ܒܝܢ
ܬܘܪ̈ܓܡܐ.

ܒܪܘܦܢܐ ܒܪ ܗ̇ܘ ܥܠ ܕܫܒܘܥܐ
ܡܫܪ̈ܝܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܓܪ̈ܬܐ
ܦܘܠܚܢ ܡܓܘܫ̈ܐ. ܘܦܘܪܫܢܐ
ܕܐܦܣ̈ܩܐ.

ܒ̇ܠܐ ܓ ܕܬܘܟܠܢܐ ܪ̇ܘ
ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܒܡܚܘܙܐ
ܕܟܠܗ. ܘܒܘܝܐ̈ܐ ܒܝܢ ܬܘܪ̈ܓܡܐ.
ܘܥܠܬܐ ܕܥ̈ܐܕܐ. ܘܕܐܢܫܝܢ̈ܐ
ܕܝܘܡ ܥܡܡ. ܘܐܦ ܠܗ ܗܘܓܠ
ܬܟܘܢܐ. ܘܥܠܝܢܐ ܗܫܩ̈ܝܢ
ܕܡܘܬܒܐ. ܘܐܦ ܠܗ ܫܪܒܐ
ܕܫܘܠܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܠܓܘܢܐ
ܕܡܢܫ ܕܡܪܢ ܐܢܫܝ ܕܒܪܢܫܐ.

ܘܦܘܫܩ

miam diſpoſuit, & confecit, nec non in Ezechielem, & Danielem iuxta traditionem antiquorum.

Maris Perſæ extant Commentarij in Danielem, expoſitiones in Epiſtolas Acac, nec non (tractatus) contra Magos Niſibenſes.

Abrahamus Mahuzita edidit Epiſtolas conſolatorias, atque de cauſis omnium Feſtorum, nec non de ratione interpretandi.

Gabriel Cataria edidit orationē vnam de Vnione, & ſolutiones quæſtionum ſpectantium ad res fidei.

Iacobus Cletia confecit Commentarium in prouerbia, exercitationes Diodoritarum, & de fide Eccleſiæ.

ܘܕܝܣܪܐܝܠ ܘܕܢܝܐܝܠ ܐܡܝܢ
ܡܘܟܠܠ ܕܡܦ̈ܩܕܢܐ

ܡܥܢܐ ܦܪܣܝܐ ܐܦ ܗܘ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܕܢܝܐܝܠ. ܘܦܘܫܩ
ܟܬ̈ܒܐ ܕܐܝܟ. ܘܟܘܡܟܠܐ
ܡܫܘ̈ܚܬܐ ܕܥܒܕ ܡܫܝܚ

ܐܒܪܗܡ ܕܡܢ ܡܫܬ̈ܘܐ ܥܒܕ
ܥܘ̈ܢܝܬܐ ܕܐܝ̈ܬܐ. ܘܟܬ̈ܠܠܐ ܕܟܬ̈ܐܪܐ
ܥܠܝܗܘܢ. ܘܡܟܝܟܘܬܐ
ܕܐܘܪ̈ܚܐ

ܓܒܪܐܝܠ ܩܛܪܝܐ ܥܒܕ ܡܐܡܪ̈ܐ
ܚܕ ܕܠܐ ܚܕܝܘܬܐ. ܘܩܛܪܝܐ ܬܘܒ
ܕܩ̈ܠܠܐ ܕܠܐ ܩܪܝܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ

ܡܟܘܟ ܡܟܣܝܐ ܐܦ ܗܘ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܩ̈ܠܠܐ. ܘܡܕܪ̈ܫܐ
ܕܥܠ ܕܡܘܕܪܘܫ. ܘܥܠ ܡܣܟܢܘܬܐ
ܕܥܕܬܐ

ܥܪ

non de cauſa Diodori, Commentatus eſt Marcum Euangeliſtam, & Dauidem.

Michæas Doctor conſecit quinque cauſas Iudiciorum, & orationem de Cantropos, ac de Sbarieſu Dalſum, Commentarioſque in libros Regum filiorum Iſraël.

Cyri extant cauſæ, gloſſæ, & expoſitiones.

Paulinus compoſuit colloquia, & diſputationes aduerſùs pertinaces, diſputationes contra Marcionem, & de fide, ac fidelibus.

Sergius Commentarios in Ieremiam

ܘܡܠܬܐ ܕܒܝܬ ܕܝܘܕܘܪܘܣ
ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ
ܐܘ [illegible] ، [illegible]

[illegible] ܡܠܦܢܐ ܚܒܝܒ ܗܘܐ
ܡ̈ܠܠܐ [illegible] [illegible] . ܘܡܬܐܡܪܐ
ܗ̇ܘ ܕܠܐ [illegible] . ܘܠܐ
[illegible] [illegible] ܕܠܗܘܢ .
ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܫܦܝܪ ܡܠ̈ܦܢܐ
[illegible] [illegible] .

[illegible] ܡ̈ܠܠܐ ܐܝܟ ܠܘ . ܘܦܘܩ̈ܕܢܐ .
ܐܦ [illegible]

[illegible] ܗܘܢ [illegible] ܘܡ̈ܠܠܐ
ܕܠܘܩܒܠ [illegible] . [illegible]
ܕܠܘܩܒܠ ܡܢܗܘܢ . ܘܠܐ [illegible]
ܘܗܝܡܢܘܬܐ

[illegible] ܡܫܠܡܢܘܬܐ
[illegible] [illegible] [illegible] :
[illegible]

ſit etiam de diſtinctione, & diſcrimine officiorum, nec non interpretationes, & de virtute Hymnorum.

Eliſæus Commentator confecit Commentarios in Iobum, & in Epiſtolas ad Corinthios, & tres ſequentes. Item (ſcripſit) de cauſa iudiciorum & teſtium, nec non gratiarum actiones, ac orationes.

Simeon Giarmachita commentatus eſt Chronicon Euſebij.

Surin Commentator ſcripſit de ſolutione opinionum Hæreticorum tam collatione Græci ſermonis, quã demoſtrationibus inueſtigatis.

Barhadbſciaba Harabita conſcripſit librum Theſaurorum tribus tomis, & diſputationes de omnibus falſis Religionibus, ac de illarum deſtructione, Eccleſiaſticam præterea (ſcripſit) Hiſtoriam, nec

non

ܘܚܢܢ ܦܘܪܫܐ ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܘܠܘܬ̈ ܓܡܐ.
ܘܡܠܐ ܒܘܟ̈ܝܬܐ

ܠܐ ܫܡܥܢ ܡܨܥܝܐ ܡܫܝܚ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܐܡܘܟ ܘܕܠ̈ܝܬܐ
ܕܡܘܬ̈ܠܡܐ. ܘܐܚ̈ܝܕ ܠ ܠ̈ܚܬܐ
ܕܒܦ̈ܘܪܣܢ. ܘܡܠܟܐ ܕܡܠ̈ܟܐ.
ܘܫ̈ܪܒܐ. ܘܡܟܬܒܢܘܬ ܙܒ̈ܢܘܬܐ.
ܘܡܐܡܪ̈ܐ

ܦܫܝܩ ܡܫܡܠܝܐ ܕܒܝܬ ܥܡܡܘܗܝ
ܠܟܪ̈ܘܢܝܩܘܢ ܕܐܘܣܒܝܣ
ܗܘܝܢ ܡܦܩܢܐ ܐܝܟ ܣܒܪܝ
ܪܒܝܢ ܘܬ̈ܠܡܝܕܘܗ ܒܡܘܬܪ
ܡܡܠܠ ܡܘܠܕܐ. ܘܐܬܝܡܐ ܕܒܡܘܬܐ
ܒܪ̈ܝܫ ܒܫܒܬܐ ܒܪܝܟܬܐ
ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܫܪ̈ܝܪܐ ܡܡܠܠ
ܦܠܓܘܗܝ ܘܕܘܟܐ ܕܚܡ ܠܠܐ ܕܒ̈ܬܟܠ
ܘܦܘܪܫܢ. ܘܐܬܟܢܫܐ.
ܘܡܠܬܐ

Extant eiuſdem Epiſtolæ circiter ducentæ duobus tomis diſtinctæ, ac quæſtiones vno digeſtæ volumine, & diſputationes aduerſùs Hæreticum.

Ephrem Hilamita compoſuit librum de re Fidei.

Turis Monachus compoſuit librum vnum in duos tributum tomos.

Honain filius Iſaaci medici conſcripſit librum de timore Dei, nec non Grammaticam, & compendioſum Lexicon.

Ioſue Barnun ſcripſit librum, qui *Theologia* nuncupatur, ad hæc quæſtiones in totâ Scripturâ, quas duobus digeſſit tomis, item deciſiones iudiciorum, & cauſarum, conſolationes, & Epiſtolas. Scrip-

ſit

ܘܐܡܗ ܠܗܘ ܐܝܟ ܡܐܡܪܝܢ ܐܠܐ ܠܫܠ̈ܝܚܐ
ܕܫܠ̈ܝܚܝܢ ܦܩ̈ܕܢܝܢ ܡܬܦ̈ܩܣܝܢ.
ܘܫ̈ܘܐܠܐ ܕܟܢܫܝ ܒܥܕܬܐ. ܘܦܘܪܫܐ
ܕܚܡ ܫܪܫܐ

ܐܦܪܝܡ ܕܒܟܠܗ ܗܘ ܕܥܕܬܐ
ܠܐ ܫܪܒܐ ܕܦܘܩܕܢܐ.

ܛܘܪܣ ܣܝܡܐ ܗܘ ܕܥܕܬܐ ܣܝܒ
ܐܬܠܝܢ ܦܘ̈ܠܚܢܝ

ܫܘܠܛܢ ܒܪ ܐܫܬܐ ܐܫܟܚ
ܥܕܬܐ ܕܒܗ ܠܗܘܐ ܗܘ ܘܗܘ
ܕܪ̈ܡܫܝܢ. ܘܠܗܘܫܥܝܢ
ܘܦܩ̈ܕܢܐ.

ܫܒܘܥ ܒܪܝܢ ܗܘ ܕܥܕܬܐ
ܘܦܩ̈ܕܢܐ ܕܐܬܚܠܦܘܢܐ.
ܘܫ̈ܘܐܠܐ ܕܟܒܪ ܘܐܬܐ. ܒܥܕ̈ܬܐ
ܦܠܚ̈ܘܬܐ ܫܒܘܥ. ܘܦܫܘܩ
ܕܝܬܐ ܘܫ̈ܠܠܬܐ. ܘܟ̈ܘܢܝܬܐ ܐܦ ܠܚܬ̈ܐ
ܘܩܕܡ

Orationes, gratiarum actiones, Hiſtoriam Sergij Dauadi, & de duabus cauſis intelligendi, ſeu ſignificationum, & elucidationem Analyticorum.

Abbatis Caſcariæ extant variæ explicationes, Epiſtolæ, & elucidatio in totam Dialecticam Ariſtotelis.

Hananieſu Catholicus compoſuit Epiſtolas, & conſolationes, item quinque volumina interpretationum, Orationes decem, & quæſtiones.

Abbas filius Brichſebioneh cõpoſuit Librum de Magiſtratibus, edidit prætereà elucidationes, ac interpretationes plenas eruditionis, ac variorum ſenſuum.

Timotheus confecit librum Planetarum, Diſputationem Mahdi, & illum (librum) de iudicijs Eccleſiaſticis, ac Epiſtolas Synodicas.

ܬܫ̈ܒܚܬܐ. ܘܐܫܒܟܚܬܐ ܕܫܪܓܡܫ
ܕܗܘܐ. ܘܐܩ̈ܠܐ ܩ̈ܠܠܢ ܕܫܘܩ̈ܠܐ.
ܘܠܗܘܢ ܐܟܘܬ̈ܗܘܢ

ܐܝܟ ܕܡܟܪ̈ܙܢܐ ܐܝܟ ܟܘ
ܦܘܩ̈ܕܢܐ ܟܢܡ ܓ̈ܝܘܬܐ. ܘܠܗܘܪ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠ ܝ̈ܘ ܕܐܢܛܝܘܟܘܣ
ܣܟܡܫܘܢ ܡܫܘܟܠܡܐ ܫܡ
ܓ̈ܝܘܬܐ. ܘܟܗ̈ܢܐ. ܘܣܒܗ ܦܩ̈ܝܢ
ܐܘܪ̈ܫܠܡܐ. ܘܡܟܐܡܟ̈ܬܐ ܟܫ̈ܝܐ.
ܩ̈ܫܘܠܠ

ܐܝܟ ܟܢܘܢ ܪ̈ܚܒܘܢ ܫܡ
ܡܚܟܐ ܕܐܫ̈ܬܒܚܢܐ. ܘܠܗܘ̈ܐ ܟܡ
ܐܘܪ̈ܫܠܡ ܠܒ̈ܢܝ ܫܘ̈ܩܠܠ
ܬܒܫ

ܬܡܣܡܐܘܫܟܒ ܡܚܟܐ ܕܟܘܟ̈ܟܐ.
ܘܪ̈ܫܐ ܕܡܫܘܕܝ. ܘܗ̇ܘ ܕܕܡ̈ܫܢܐ
ܟܕܐ̈ܢܐ. ܘܬ̈ܡܚܫܐ ܫܘܢ̈ܕܡܫܐ.

ܐܡܐ

Dauidem, Eccleſiaſten, Canticum Canticorum, Eccleſiaſticum, Iſaiam, Duodecim, in Epiſtolas Pauli, ac librum vnum exactiſſimæ Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ vno comprehenſum volumine.

Georgius Catholicus compoſuit Laudationes, Hymnos, & conciones de Litanijs, & quaſdam Orationes, & Canones.

Gabriel Aria affinis D. Iſaac Niniuitæ ſcripſit Commentarium in Sacram Scripturam, ſed non totam.

Hananieſu Haghira diſpoſuit, & compoſuit interpretationes, Epiſtolas, & alias conſolatorias, documenta, quæſtiones quamplures, &

[illegible]. [illegible]. [illegible] [illegible].
ܐܦ. [illegible]. [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible] ܘܐܓܪ̈ܬܐ [illegible]
ܦܢܩܝܬܐ [illegible] [illegible]. [illegible]
ܐܠܗܘܬܐ ܡܫܪܪܬܐ

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible].
[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

ܥܒܕ [illegible] [illegible]
ܘܬܟܫ̈ܦܬܐ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ. [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible] [illegible].
[illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Eugenij, & Græcorum; confecit Commentarium in Dauidem, aliosque Tractatus, nec non ſolutionem decem quæſtionum Sergij, ac librum varij argumenti, exigente Maraba Catholico.

Gabriel eius frater, qui ſuffectus eſt Epiſcopus Hormuzſcir, ſcripſit contra Manichæos, & alium librum contra Chaldæos, nec non documenta, & elucidationes variarum rerum ex Scripturis, quæ ſunt trecenta circiter capita iuxta recenſionem doctorum.

Elias Metropolita Maru edidit interpretationes, Epiſtolas conſolatorias, nec non de doctrina lectionum totius Euangelij, aliaſque Epiſtolas, de cauſa Iudiciorũ, Commentarios in Prouerbia, Geneſim,

ܐܘܓܝܢ ܘܕܡܘܬ̈ܢܐ. ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܕܕܘܡܝ. ܘܡܟܠܡܟ̈ܬܐ ܐܡܬ̈ܝܐ. ܘܚܪܡܐ
ܕܚܫ̈ܬܐ ܫܘ̈ܐܠܐ ܕܫܓܝܫܐ.
ܘܟܬܒܐ ܡܦܩܬܐ ܕܫܐܠܟܝܘ
·ܡܪܝ ܐܒܐ ܡܬܘܠܡܐ

ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܗܘܐ ܐܝܫܘܥ ܚܢܢܐܝܠ
ܕܗܘܪܡܙ ܕܫܪܝܢ ܫܡ ܠܘܩܒܠ
ܡܫܬܡܠ̈ܢܐ. ܘܐܣܪܝܢ ܠܘܩܒܠ
ܡܕܪ̈ܫܐ. ܘܡܥܢܝ̈ܢܘܬܐ ܘܩܘܠ̈ܐ
ܕܡܬܐܡܪ ܡܢ ܟܬܒ̈ܐ
ܕܗܘܡܢ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܢܩ̈ܫܐ
ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܐ ܕܢܘܗܪ̈ܐ

ܠܐ ܡܫܡܥ ܕܡܢܘ ܫܡ
ܠܘܓ̈ܡܕܐ. ܘܟܬ̈ܒܐ. ܘܡܕܠܩ̈ܢܘܬܐ
ܕܦܘܪܫܢܐ ܕܟܬܒܘ ܐܘܢܓܠܝܘܢ:
ܘܐܓܪ̈ܬܐ. ܘܡܠܐ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܚܙܠ. ܘܕܟܪܝܬܐ.

ܘܕܘܡܝ

manuum impoſitionis, ſeu Rituale.

Ieſuiab Hadibita librum compoſuit de conuerſione mentis, & cogitationum, edidit etiam & confecit adhortationem ad tyrones quoſdam, nec non ordinem Codicis circuli, (ſcripſit) de Baptiſmo, de Indulgentia, de conſecratione Eccleſiæ nouæ, de Impoſitione manuum ſingulorum ordinum; Hymnos quoque ordinauit & orationes, Epiſtolas, diſceptationes, conſolatorias Epiſtolas ſtilo pereleganti, demum diſputationes aduerſùs quoſdam -

Hananieſu ſcripſit de variatione, & diſtinctione lectionis.

Michaël confecit quæſtiones de figurata elocutione Sacræ Scripturæ tribus comprehenſas tomis.

Theodorus Archiepiſcopus Maru verſibus enarrauit res geſtas D.

ܕܡܫܝܚܐ.

ܘܫܠܝܡܘܢ ܚܝܪܬܝܐ ܟܬܒܐ
ܕܦܘܫܩܝܢ ܣܘܟ̈ܠܐ ܫܒܩ. ܘܟܬܒ̈
ܡܪܐܙܘܬܐ ܕܟܠܗ ܐܢܫ̈ܝܢ ܒܪ̈ܘܝܐ.
ܘܬܘܟܣ ܦܠܚܘܬܐ ܕܝܘܕܐ. ܘܟܬܒܐ
ܥܡ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܫܘܪܝܐ ܕܥܒܝܕܐ
ܚܕܬܐ. ܘܫܘܥ̈ܝܐ ܕܟܠ ܠܫܡ̈ܥܝܢ.
ܘܟܘܢ̈ܫܐ. ܘܫܐܠܬ̈ܐ ܕܚܫ.
ܘܠܒܬ̈ܐ ܥܡ ܡܫܬ̈ܟܚܐ. ܘܟܘܢ̈ܫܐ
ܕܥܠ ܣܦܣܝܪܐ. ܘܦܪܫܐ ܕܟܘܠܗ
ܐܢܫ̈ܝܢ.

ܟܬܒ̈ܘܗܝ ܫܒܩ ܦܘܫܩܐ
ܘܫܘܪܝܐ ܕܡܪܝܡܬܐ.

ܡܫܬܐܠ ܟܬܒ ܫܘܐܠܐ ܕܪܘܚܐ
ܥܠ ܟܠܗ ܦܫ̈ܩܝܢ.

ܬܐܘܕܘܪܐ ܡܦܫܩܢ ܕܡܢܘ ܟܬܒ̈
ܕܡܘܫܐ ܠܡܟܬܒܐ ܕܡܢ ܪܘ

ܐܬܦܢܝ

Iſaac Niniuita ſeptem compoſuit tomos de regimine Spiritus, de Diuinis myſterijs, de Iudicijs, & politia.

Ieſuiab Gadlita conſecit Commentarios in Dauidem, nec non Epiſtolas, Narrationes, & Orationes de rebus varijs.

Ieſuiab Arzunita ſcripſit contra Eunomium, nec non Diſputationem inſtituit contra Epiſcopum quendam Hæreticum, & quæſtiones viginti duas de Sacramentis Eccleſiæ, Apologiam, Epiſtolas, & Canones Synodales.

Cyprianus Niſibenſis expoſuit Theologiam Gregorij Magni, ſcripſit prętereà de Ordinibus

ܐܣܟܝܡ ܕܝܚܝܕܝܐ ܡܕܒܪ ܦ̈ܠܓܘܗܝ

ܗܝܟ ܥܠ ܕܘܒܪܐ ܕܪܘܡܐ. ܘܥܠ ܐܪ̈ܙܐ

ܥܠ ܩ̈ܘܡܐ. ܘܦ̈ܩܕܐ. ܘܡܦܫܩܢܘܬܐ.

ܟܬܒ ܕܓ̈ܠܝܢ ܡܫܘܚܕܘܬ

ܡܦܫܩܢܘܬܐ ܕܕܘܟܪܢܐ. ܘܓܙ̈ܐ.

ܘܐܥܬܡܗܐ. ܘܫܥ̈ܢܝܐ ܕܥܠ ܥܬ̈ܕܝܢ

ܥܬ̈ܕܝܢ.

ܡܫܘܚܕܘܬ ܐܪ̈ܙܐ ܗܝܟ

ܘܐܠ ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܐܘܠܨܢܐ.

ܘܦܘܫܩܐ ܐܝܟ ܐܣܟܡܐ.

ܘܢܦܫܐ ܟܬܒ ܕܩ̈ܠܐ. ܩ̈ܢܘܢܐ

ܟܬܒܝܢ ܘܐܪ̈ܙܐ ܥܠ ܐܬܪܐ ܟܬ̈ܒܐ.

ܘܦܟܗ ܟܬܘܒܐ. ܘܓ̈ܠܝܢܐ.

ܘܩ̈ܢܘܢܐ ܡܥܠ̈ܝܬܘܡܐ

ܗܘܦ̈ܪܟܐܘܗ ܕܕܪܝ ܡܟܡܢ

ܦܫܝܩܐ ܠܐܘܠܨܢܐ

ܕܓܠܝܘܢܐ ܗܦܢܐ. ܘܡܫܚ ܓܡܫܐ

ܕܡܫ̈ܝܚܐ

(liber) de preſtantia Ieiuniorum, de Theoria, & modo liber Theſaurarij, in quo ſoluuntur quæſtiones abditæ, (liber) de accidentibus, & defectionibus, expoſitio libri Mercatoris, liber Enarrationum Paradiſi Orientalium in duos tributus tomos, vnus liber Miſcellaneorum de Eccleſiaſtica Hiſtoria, expoſicione viſionis Ezechielis, de cauſis glorioſarum feſtiuitatum, Explicatione capitum ſcientiæ cum expoſitione Dionyſij. Extat præterea eius expoſitio in viſionem D. Gregorij, nec non Epiſtolæ de ſublimi regimine Monachatus.

Ioannes Dalita duos edidit libros, ac deuotas Epiſtolas de via religioſa.

Iſaac

ܕܓ ܐܠܟܪܐ ܕܐܡܬ ܟܕ ܗܪܡܐ ܕܫܘܐܠܐ
ܡܫܝܚܐ. ܘܡܠܐ ܕܓܠܝܬܐ ܘܡܠܐ ܡܬܘܕܝܬܐ.
ܘܦܘܫܩ ܟܬܒܐ ܕܐܓܪܐ. ܘܟܬܒܐ
ܕܐܣܟ̈ܝܡܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܐܬ̈ܐܢ ܦܠܓ̈ܘܬ ܡܢ ܟܬܒܐ.
ܕܡܠܟܝܣ ܟܝܘ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.
ܘܦܘܫܩ ܚܙܘܐ ܕܢܬܦܪܝܐ.
ܘܫܠܠܬܐ ܕܓܒܪܐ ܩܛܪܝܐ. ܘܦܘܫܩ
ܕܫܠܐ ܕܢܝܚܬܐ. ܟܠܗ ܦܘܫܩ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܐܬܐ ܟܠܗ ܦܘܫܩܐ
ܕܡܠܘܐ ܕܝܠܐ ܡܪܝ ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ.
ܘܠܓ̈ܒܬܐ ܕܠܐ ܕܟܬܪܐ ܡܠܠܬܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ

ܐܦܪܝܢ ܘܕܠܡܬܗ ܗܘ ܡܘܫܚ
ܟܬ̈ܒܐ ܐܦ ܗܘ ܫܠܝܚ. ܟܠܗ
ܠܓ̈ܘܢܝܐ ܡܬܓ̈ܢܝܬܐ ܕܠܐ ܐܘܪ̈ܝܢܐ
ܕܕܝܪ̈ܘܬܐ

ܐܫܬܠܡ

Dominę Marię, & Ioannis, ac reliquarum ſolemnitatum, & commemorationum. Extat etiam (eius liber) ad Tyrones, Epiſtolę ad Ioſephum videntem, Canones de Monachis, Expoſitio in omnes figuratas Scripturę elocutiones. Compoſuit quoque librum de cauſis, ac alium de Matthęo Meſcianiono, de Abrahamo Niſibenſi, ac de Gabriele Cataria.

Dodieſu explicauit Paradiſum Occidentalium, dilucidauit Abbatem Iſaiam; compoſuit quoque libros de regimine, ſeu moribus, & orationes de conſecratione cellę, ſermones lamentabiles oratione ligata, necnon Epiſtolas edidit, & quęſtiones de ſilentio, & regimine Spiritus.

Ioſeph Videns conſcripſit mille nongentos libros, ex quibus ſunt

ܕܡܢܘܬܗ ܡܢܣܝܡ ܘܕܡܘܡܝܢ. ܘܡܫܘܕܥܐ
ܕܟܬ̈ܒܐ ܘܕܘܟܬ̈ܒܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܟܠܗ
ܗܬ̈ܘܡܐ. ܘܐܬܬ̈ܝ ܕܗܘܦܟ ܚܝܘܗܝ.
ܘܡܬ̈ܘܒܐ ܕܥܠ ܕܬ̈ܘܡܐ. ܘܫܘܡܠܝܐ
ܕܫܟܝܪ ܘܫܠܐ. ܗܝܡ ܠܘܬ ܟܠܗ
ܕܬ̈ܠܡܝܕܐ. ܗܘ ܕܥܠ ܡܟܠܗ ܡܫܒܫܒܐ
ܘܥܠ ܐܟܪܘܡ ܢܝܡܟܫܐ. ܘܥܠ
ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܡܦܪܫܐ
ܕܕܝܡܘܣ ܦܫܝܛܐ ܦܪܘܣܐ
ܕܡܕܪ̈ܫܐ. ܘܢܘܗ ܠܟܠ ܐܟܚܕܐ.
ܘܫܡ ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܕܒܪܐ. ܘܟܠ ܡܐܡܪܐ
ܕܗܘܝܐ ܡܟܬܒܐ. ܘܟܠܡܐܡ̈ܪܐ ܣܬܝܪܐ
ܕܡܘܫܚܬܐ. ܘܐܦ ܠܓܢ̈ܐ. ܘܫܬ̈ܘܐܠܐ
ܗܘ ܕܥܠ ܫܟܠܐ ܘܕܒܪ ܪܘܚ
ܘܗܘܦܟ ܚܝܘܗܝ ܗܘܐ ܠܟܠܦ ܘܐܡܗ
ܡܟܝܠܐ ܕܫܡ̈ܗܐ. ܘܡܟܬܒܢܘܢ ܕܡܦܩܢܐ
ܡܘܬܒܐ. ܐܬܘܪܝܐ ܘܐܝܠܐ ܕܥܠ ܟܬܒܐ
ܕܐܬܟܬܒܐ

cauſa Natiuitatis, & Epiphaniæ, Epiſtolam de componendis hymnis, ſolutionem Aſtrologiæ, prolixas conſolatorias literas diſputationis aduerſùs Hęreſes.

Sergius Rashinius compoſuit Commentarios in Dialecticam.

Paulus Niſibenſis ſcripſit commentarios in ſacram Scripturam, diſputationem aduerſùs Cęſarem, & Epiſtolas varij generis.

Babai magnus compoſuit, & confecit triginta tres libros, ex quibus vnus eſt de cauſa Oſannarum, liber de vnione, expoſitio libri Centenariorum, ac libri Abbatis Marci, nec non Hiſtoria Diodoritarum, cauſa ſolemnitatis Crucis, item liber in quo ordine narrat triumphos circulares

Domi-

ܕܠܘܩܐ. ܘܕܝܘܚܢܢ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܕܦܘܠܘܣ
ܟ̈ܠܗܝܢ. ܘܫܘܐܠ̈ܐ ܘܦܘܪ̈ܫܢܐ. ܘܬܘ̈ܡܬܐ
ܕܥܘܢ̈ܝܬܐ ܘܕܘܪ̈ܫܐ ܕܥܡ ܗܪ̈ܣܝܣ.

ܡܪܝ ܐܒܐ ܩܬܘܠܝܩܐ ܦܫܩ
ܦܘܫܩܐ ܕܡܟܬܒܢܘܬܐ

ܦܘܠܘܣ ܕܒܝܬ ܠܦܛ
ܡܟܬܫܢܘܬܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܘܕܘܪܫܐ
ܕܠܘܩܒܠ ܗܪ̈ܛܝܩܐ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܕܐܦܝ̈ܣ
ܩܘ̈ܦܢ

ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܐܦ ܕܡܪܐܒܐ
ܣܡܘ ܟܬܒ̈ܐ ܦܘܫ̈ܩܐ
ܕܒܗܘܢ ܥܠ ܕܐܘܪ̈ܝܬܐ. ܘܥܠ
ܕܢܒܝ̈ܐ. ܘܦܘܫܩܐ ܥܠ
ܕܡܙܡܘ̈ܪܐ. ܘܥܠ ܕܐܝܘܒ ܡܢܗܘܢ.
ܘܩܘܗܠܬ ܥܠ ܕܫܘܪ̈ܝܢ. ܘܥܠ
ܕܫܠܝܚܐ ܕܝܘܚܢܢ. ܘܥܠ
ܗܘ ܕܐܬܚܫܒ ܠܗ ܕܝܫܘ̈ܥ ܡܫܝܚܐ
ܘܡܕܢܚܐ

Aphrahet ſapiens Perſarum compoſuit duos tomos, nec non orationes de literis Alphabeti.

Hibas, Cumi, & Pharuba ex Græco idiomate in Syriacum transtulerunt libros Commentatoris, atque Ariſtotelis ſcripta.

Ad hæc edidit Hibas interpres Commentarium in Prouerbia, nec non interpretationes, colloquia, & diſputationes contra Hæreticos.

Diſcipuli quoque Marabæ compoſuerunt libros, quos commemorabimus; librum Commentariorum in Danielem, nec non colloquia.

Thomas Edeſſenus ſcripſit de

ܐܦܪܗܛ ܗܘ ܚܟܝܡܐ
ܕܦܪ̈ܣܝܐ ܣܡ ܗܘܐ ܬܠܬܝܢ
ܦܠܓ̈ܘܠܐ ܒܟܢ ܡܠܡܫ̈ܬܐ ܕܟܠ
ܠܦ ܟܠܗ

ܡܢ ܘܦܪ̈ܘܕܐ ܘܟܘܡܕܝ ܗܡܟܐ
ܡܚܠܘܦܗ̈ܘܢ ܠܗܘܦܟܐ ܡܘܠܝܐ
ܘܡܟܡܟܡܟܢܐ . ܡܩܡܩܒܢܐ
ܕܐܦܣܩܘ

ܫܢܝܐ ܗܟܢ ܡܬܦܫܩܢܐ
ܡܫܚܠܦܬܐ ܕܡܬ̈ܠܐ . ܘܬܘܪ̈ܓܡܐ
ܟܣܡ ܡܕ̈ܪܫܐ . ܘܥܢܝ̈ܬܐ ܕܟܣܡ
ܣܘܓܝ̈ܬܐ

ܐܠܗܘܬܗ ܗܘܐ ܕܡܪܝܐ ܐܟܠܐ
ܗܡܚ ܗܘܘ ܒܩܠ̈ܐ ܕܟܘܪܣܝܐ .
ܒܥܠܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ . ܐܦ
ܡܕ̈ܪܫܐ

ܐܬܘܗܝ ܐܦܪܝܡ ܗܘܝܚ ܚܠܦܐ
ܘܫܒܐ

Dauidem; necnon eius Epiſtolæ Synodicæ de ordinandis rebus Eccleſiæ, item Canones de regimine, & Conſtitutiones Eccleſiaſticæ.

Hanana Hadiaboia hos compoſuit receptos libros; Commentarios in Dauidem, Geneſim, Iobum, Prouerbia, Eccleſiaſten, Canticum Canticorum, & duodecim Prophetas ſimul; Commentarios in Marcum, ac Epiſtolas Paúli Apoſtoli, expoſitionem in Symbolum fidei, & Sacramentorum, item varias quæſtiones, nec non de cauſa ſolemnitatis Oſannarum, & de cauſa ſextæ feriæ aureæ, de Litanijs, de inuentione (nempe Crucis) ac orationem de ſolemnitate Oſannarum. Plures adhuc edidit libros, ſed neglecti ſunt cauſa commentatoris.

ܕܘܡܝ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܩܬܘܠܝ̈ܩܝܣ ܕܟܠܠ
ܠܘܩܒܠ ܗܪ̈ܣܝܣ ܚܕܬܐ. ܘܡܫܘܠ̈ܐ
ܡܕܒܪ̈ܢܝܬܐ. ܘܠܡܫ̈ܘܕܐ ܚܕܬ̈ܠܐ

ܥܒܕܐ ܐܝܟ ܣܝܡܬܐ ܕܡܬ̈ܠܐ
ܡܦ̈ܩܕܢܐ ܘܟܬܒܐ ܗܝܡܢ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܕܘܡܝ. ܘܕܪ̈ܫܬܐ
ܘܕܐܡܘܢ. ܘܡܫ̈ܬܐܠܐ. ܘܡܘܗܘܬܐ. ܘܫܢܝܐ
ܫܘ̈ܡܢ. ܘܕܒ̈ܠܟܬܐ ܐܝܟܕܫܢ ܐܣܝܐ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܪܫܘܫ.
ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܕܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ.
ܘܦܘܫܩܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܐܪ̈ܙܐ.
ܘܕܩ̈ܘܠܠ. ܘܟܬܒܐ ܕܚܠܕܐ ܕܐܘܣܟ̈ܠܐ.
ܘܣܒܬܐ ܕܟܢܘܒܬܐ ܕܕܘܟܠ. ܘܕܟܘܠܬܐ.
ܘܕܡܫܝܚܬܐ. ܘܡܟܐܠܡܢܐ ܕܟܠܝܐ
ܕܐܘܡܟ̈ܢܝܐ. ܘܐܡܠܟ ܟܠܗ ܕܦܘ̈ܠܘܣ.
ܡܦܫܩܢܐ.

ܐܦܪ̈ܝܡ

diſputationes, ac demum Tractatus de componendis carminibus, & hymnis.

Maruta Epiſcopus Mipharechet, & Medicus peritiſſimus, edidit librum de Martyrijs, nec non hymnos, & Encomia Martyrum. Idem tranſtulit Canones Patrum trecentorum octodecim, & conſcripſit totam Hiſtoriam illius ſanctæ Synodi.

Maraba magnus interpretatus eſt, & expoſuit totum Vetus Teſtamentum ex idiomate Græco, in idioma hoc Syriacum. Ipſius etiam ſunt Commentarij in libros Geneſis, Pſalmorum, Prouerbiorum, duas ad Corinthios, & tres, quæ ſequuntur, nec non Epiſtolam ad Hebræos. Extant etiam eiuſdem variæ Orationes, Interpretationes, & Canones in totum

ܡܕܝ̈ܢܬܐ. ܘܪܘܡܒ ܩ̈ܠܐ ܘܡܫ̈ܒܚܬܐ
ܡܪ̈ܘܬܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܡܦܫܩ̈ܢܘܗܝ
ܘܐܣܛܐ ܕܟܗܢ̈ܐ. ܚܒܪ ܗܘܐ ܕܬܟܐ
ܕܫܪ̈ܝܪܐ. ܘܡܬܚܡܬܐ. ܘܫܠ̈ܠ ܕܫܪ̈ܝܪܐ.
ܗܘ ܡܕܠ ܐܦ ܡܫ̈ܝܚܐ ܕܐܠܗ
ܡܛܐ ܘܐܡܪ ܬܫܡܫ. ܘܐܬܓܒ
ܒܠܒܗ ܠܡܫܡܬܐ ܕܪܗ ܒܘܠܝܘܣ
ܦܪܝܣܬܐ
ܡܢܗ ܐܚܐ ܢܒܐ ܦܫܛ ܘܐܢܓܕ
ܕܡܘ̈ܬܠܐ ܠܠܐܢܫܐ ܗܘ ܗܦܟܢܐ. ܘܐܡܬ
ܠܗܘ ܡܫܠܡܢ̈ܘܬܐ ܕܥܕܬܐ.
ܘܡܕܢ̈ܚܝܐ. ܘܡܥܪ̈ܒܝܐ. ܘܕܪ̈ܗܘܡܝܐ.
ܘܕܐܬ̈ܘܪܝܢ ܕܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܕܐܠܗܐ
ܐܝܟ̈ ܕܫܘܬܦܘܬܐ. ܘܐܦ ܕܐܣܛܪܐ
ܕܟܘܪ̈ܗܢܐ. ܘܐܡܬ ܠܗܘ ܡܕܐܡܢ̈ܐ
ܘܐܬ̈ܝܗܐ. ܘܡܫ̈ܝܚܐ ܕܟܠܗܘ
ܕܘܟܝ

lumen Regum , Eccleſiaſtici , & Iſaiæ duobus tomis ; necnon duodecim , Danielis , Cantici Canticorum , ac de cauſa iudiciorum per determinata capita .

Ioannes item Bethraban compoſuit Commentarios in libros Exodi , Leuitici , Numerorum , Iobi , Ieremiæ , Ezechielis , & Prouerbiorum , nec non aduerſùs Magos , contra Iudæorum criminationes , item aduerſùs Hæreticos . Extant etiam eius Orationes de ratione precum , & oratio de morte Coſroæ , ac de peſte , quæ contigit Niſibæ , inſuper conſolatoriæ Epiſtolæ cuiuſq; ordinis . Extat quoque eius liber quęſtionum in Vetus , & Nouum Teſtamentum , prætereà hymni ,

ܡܟܬ̈ܒܐ. ܘܒܪܐܫܝܬܐ. ܘܕܐܣܟܡܐ
ܒܥܠ̈ܬܐ ܦܘܩܕܢ. ܘܕܐܦܘܕܝܣܝܣ.
ܘܕܒܝܬܐܠܐ. ܘܡܫܪܐ ܕܡܕܘ̈ܡܝ. ܐܦ
ܠܗܐ ܕܡܘܐܬ̈ܐ ܟܠܒ ܩ̈ܝܢܐ
ܡܫܩ̈ܝܬܐ

ܡܘܣܝ ܐܦ ܕܒܝܬ ܪܒܢ.
ܟܬܒܐ ܕܡܬܟܫܦܢܘܬܐ ܘܡܦܩܕܢܐ.
ܘܦܫܪ ܡ̈ܠܐ. ܘܡܕܢܚܢܐ. ܘܕܐܝܣܘܟ
ܫܒܩ. ܘܕܐܦܪܡܐ. ܕܚܡܠܐ.
ܘܩ̈ܒܠܬܐ. ܘܒܠܘܡܟܐ ܠܐ ܡܕܘ̈ܟܝܬܐ. ܘܐܝܬ̈ܠܗ
ܕܠܐ ܡܘܬܪܐ. ܘܒܠܘܡܟܐ ܠܐ ܘܬܝܗܐ.
ܘܐܝܬ ܠܗ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܟܬܒ̈ܘܬܐ.
ܘܡܐܡܪܐ ܕܠܐ ܡܘܬܘ ܕܦܘܫܩܐ.
ܘܠܐ ܡܘܬܐ ܕܟܪܝܗܝܢ.
ܕܟܘ̈ܬܐ ܕܠܐ ܦܠܐܬܟ̈ܫܝܢ. ܘܐܦ
ܠܗ ܟܬܒܐ ܕܦܢ̈ܘܬܐ ܕܟܬ̈ܒܬܐ
ܐܦ ܕܚܢܢܐ. ܘܐܘܟ̈ܬܐ ܟܬܒ
ܡܕ̈ܪܫܐ

merorum, Ioſue filij Nun, libri Iudicum, Eccleſiaſtis, Iſaiæ, duodecim, Ieremiæ, Ezechielis, ac in prophetiam Danielis; ad hæc duodecim tomos orationum, quæ ſunt trecentæ ſexaginta numero. Extant prætereà eiuſdem Liturgia de Sacrificio Miſſæ, expoſitiones Sacramentorum, Rituale baptiſmi, Epiſtolæ conſolatoriæ, gloſſæ variæ, hymni, conciones, adhortationes, demum liber aduerſùs turpitudinem morum.

Barſoma varias edidit conſolatorias Epiſtolas, gloſſas, & diſputationes, inſuper Liturgiam, Orationes, adhortationes, ac epiſtolas varias.

Abrahamus Bethraban confecit volumen Commentariorum in Ioſue filij Nun, Iudicum, vo-

ܘܕܟ̈ܗܢܐ. ܘܕܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܘܕܩܪ̈ܘܝܢ. ܘܕܗܘܦ
ܕ̈ܝܩܢܐ. ܘܥܡܘܡܠܐ. ܘܐܣܩܘܡܐ ܕܐܦ̈ܝܣܩܘܦܐ
ܘܐ̈ܣܝܐ. ܘܕܡܫܪ̈ܝܪܐ. ܘܕܡܗܝܡܢܐ
ܕܒܢ̈ܝ ܩܝܡܐ. ܘܐܒ̈ܗܝܢ ܦܘܫܩܢ
ܡܠܦ̈ܢܐ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܡܠܐ ܘܩܕܡܝܢ
ܒܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟ ܟܠܗ ܥܘܗܕܢ
ܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܘܦܘܩܕܢ ܐܒ̈ܐ. ܘܒܢ̈ܝܐ.
ܘܒܬ̈ܘܠܬܐ ܒܥܠ ܐܘܪ̈ܚܬܐ. ܘܐܚ̈ܝܢܐ.
ܘܕܡܪ̈ܐ. ܘܡܫܬܐܠܢ. ܘܡܗܝܡܢܐ
ܘܗܘ ܕܟܠ ܡܫܬܡܗܢ ܕܘܟ̈ܝܐ

ܒܙܘܡܪܐ ܡܢ ܒܬܘ̈ܠܬܐ. ܐܦ
ܠܘܬܟܝ ܡܪܝܡ. ܘܐܝܟ ܒܗ
ܡܫܝܚܐ. ܘܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ.
ܘܐܚ̈ܝܐ

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ
ܫܡܟ ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ ܢܗܘܐ
ܨܒܝܢܟ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ

ܡܕ̈ܝܢܬܐ

edidit Commentarios in libros Geneſeos, Exodi, Sacerdotum, ſeu Leuitici, Ioſue filij Nun, Iudicum, Samuelis, libros Regum, Dauidis, Iſaiæ, duodecim, & Ieremiæ, Ezechielis, & beati Danielis. Extant etiam eius libri, & Epiſtolæ de fide Eccleſiæ, atque eiuſdem Orationes metricæ, adhortationes, Cantica, Officia defunctorum omnia, Appoſitiones Alphabeti, Diſputationes cum Iudæis, nec non aduerſùs Manicheum, Bardaiſanem, Marcionem, & Hophitas, demum Diſſolutio impietatis Iuliani.

v corr. Hypatium

Narſi confecit Commentarios Geneſeos Exodi, Leuitici, Nu-

ܕܣܘܪ̈ܝܝܐ ܦܠܓܗ ܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܕܣܦܪ̈ܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܘܕܡܦܩܢܐ.
ܘܕܟܗ̈ܢܐ. ܘܕܡܢܝܢܐ ܠܗ̈. ܘܕܬܢܝ̈ܢܐ.
ܐܦ ܕܫܡܘܐܝܠ. ܘܕܣܦܪ̈ܐ ܕܡ̈ܠܟܐ.
ܘܕܕܘܝܕ. ܘܐܫܥܝܐ. ܐܦ ܕܬܪܥܣܪ.
ܘܕܐܪܡܝܐ. ܘܕܚܙܩܝܐܝܠ. ܘܕܕܢܝܐܝܠ
ܩܘܒܠܐ. ܘܐܝܟ ܟܘܟ̈ܒܐ ܘܐܓܪ̈ܬܐ
ܕܠܐ ܡܬܡܢܝܢܘܬܐ ܕܟܝܢܝܬܐ. ܘܐܝܟ
ܟܠܗ ܡܐܡܪ̈ܐ ܕܡܬܚ̈ܫܚܬܐ. ܘܡܕܪ̈ܫܐ
ܥܠ ܐܘܪ̈ܚܬܐ. ܘܡ̈ܠܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܕܫ̈ܪܝܐ. ܘܣܦ̈ܪܐ ܕܠܐ ܐܦ ܒܗ.
ܘܪܫܐ ܕܒܗ ܡܗܘ̈ܝܢܐ. ܘܠܡܕܢܚܐ
ܡܕܐܝܢ ܘܟܪܝܟܝ. ܘܠܡܕܢܚܐ
ܡܢ ܫܡܘܢ ܘܡܦ̈ܟܗܘܢ. ܘܒܢܝܢ
ܪ̈ܡܐ ܕܡܠܟܘܬܗ

ܠܢܪܣܝ ܒܢ ܒܢܝ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܒܪܝܬܐ. ܘܕܡܦܩܢܐ.
ܘܕܟܗ̈ܢܐ

lum, & in Ieremiam compendioſo ſermone.

Nunc autem recenſitis Patrum Græcorum compoſitionibus, recenſere aggrediamur compoſitiones Patrum Syrorum.

Simeonis Barſabohe plures extant Epiſtolæ; item & D. Acac.

Miles etiam Epiſtolas; & Orationes compoſuit diuerſi generis.

Iabahui conſcripſit Epiſtolas ad Papam Orientis, cuius tempore ſcripta eſt Epiſtola Occidentalium, qua Patriarchalem dignitatem conceſſerunt huic Sedi orientali, & per Agapetum Hilamitam miſſa eſt cum honore.

Ephrem magnus, qui propheta Syrorum cognominatus eſt, edidit

ܐܦ ܕܐܪܣܢܝܐ ܥܒܕ ܡܠܐ
ܕܦܘܫ̈ܩܐ

ܡܩܪܐ ܕܝܢ ܕܡܨܪܝܢ ܦܢܩ̈ܝܬܐ
ܕܐܟ̈ܬܒܬܐ ܡܩ̈ܬܠܐ. ܢܣܛܐ ܟܬܒܣܘܪ
ܠܗܡܦ̈ܩܬܐ ܘܐܟ̈ܬܒܬܐ ܗܘ̈ܝܬܐ.
ܠܡܣܟܠܘ ܕܝܢ ܦ̈ܢܩܬܐ ܐܦ
ܠ̈ܬܐ : ܘܦܝܠܟܣܢܘܣ ܐܦ
ܡܣܟܘܠܘܕ ܗܘ ܠ̈ܬܐ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ
ܕܠܐ ܡܕܝܢ ܡܕܝܢ

ܡܬܘܣ ܐܣܛܘܣ ܠ̈ܬܐ
ܕܗܘ ܟܬܐ ܦܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ.
ܕܬ̈ܘܡܟܗܘ ܐܠܟܬܒܐ ܠ̈ܬܐ
ܘܡܕ̈ܢܟܬܐ ܕܟܬܒ ܡܘܟܘ
ܦܫ̈ܝܩܬܐ ܟܘܪܣܝܐ ܘܟܬܐ.
ܘܡܕܝܢܬܐ . ܘܟܬ̈ܒܝܢ ܠܟܗܬܐ
ܕܟܬܒܢ ܐܟܬܒ̈ܐ ܟܡ ܐܡܪ̈ܐ
ܐܦܪܝܡ ܪ̈ܟܐ ܕܐܬܟܢ ܢܟܬܐ
ܕܡܣ̈ܘܡܬܐ

Euagrius tres compoſuit tomos.

Abbas Iſaias vnum librum.

Ammonius plures Epiſtolas.

Alter Macarius Sermones varios.

Sixtus confecit librum variorum ſermonum, item illum de Amantibus Deum.

Nilus Monachus compoſuit duos tomos admirabiles.

Palladius, & Hieronymus conſcripſerunt librum Paradiſi, & Colloquium ſeniorum cum Regibus contentum tribus tomis.

Ioannes Apameenſis tres compoſuit tomos, nec non Epiſtolas de regimine ſpirituali, de paſſionibus, ſeu affectionibus, ac de perfectione.

Iacobus diſcipulus confecit Cōmētarium in Matthæum, in Apoſto-

lum,

ܐܘܓܪܝܣ ܣܡ ܟܬ̈ܒܐ ܦܢܩ̈ܝܢ
ܐܒܐ ܐܣܟܡܐ ܟܬܒܐ.

ܐܡܘܢܝܣ ܣܡ ܓܢ̈ܘܝܐ
ܘܡܡܪܣ ܐܚܪܢܐ ܡܠܐܡܬ̈ܐ
ܕܣܘܣܩ ܗܘ ܕܒܥ̈ܝ ܦܬܟܡܐ
ܕܡܐܡܪ̈ܐ . ܗܘ ܠܘܬ ܕܫ̈ܩܠܝ ܠܐܗܘܐ
ܠܚܠܘܗ ܕܣܪܐ ܣܓܝܐ ܐܬ̈ܐܡܝܢ
ܦܠܓ̈ܝܘܗܝ ܐܡ̈ܬܢܘܐܐ

ܦܠܕܝܣ ܘܐܝܪܘܢܡܘܣ ܐܟܬܒܘ
ܟܬܒܐ ܕܦܪܕܝܣܐ . ܘܡܫܟܠܠ ܕܩ̈ܕܝܫܐ
ܥܡ ܡܠܦ̈ܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ ܦܢܩ̈ܝܬܐ
ܚܪ̈ܝܒܝܢ

ܘܚܢܢ ܐܦܣܩܐ ܣܡ ܟܬܒ̈ܐ ܦܢܩ̈ܝܢ.
ܘܐܓ̈ܪܬܐ ܕܠܐ ܘܕܟܪܐ ܦܘܣܩܐ. ܘܠܐ ܡܫܩ̈ܐ.
ܘܠܐ ܓܡܪܘܬܐ

ܒܘܟܒܘܣ ܐܠܐ ܡܚܒܐ ܒܚܒ
ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܡܠܐ . ܘܕܚܒܠܐ .
ܐܦ

mones, variaſque interpretationes, ac Comentarium in Euangelium.

Epiphanius compoſuit librum de ortu Diuino, nec non de diſtinctione Hæreſum ab initio vſque ad ſua tempora.

Zanobius ſcripſit contra Marcionem, & Pamphilium, item Epiſtolam Iſidori, Lucij, Abrahami, & Iobi.

Euſebius Hemſenſis compoſuit librum aduerſùs Iudæos, quæſtiones Legis veteris, & orationem de D. Stephano.

Abbas Macarius ſcripſit de regimine tomos tres.

Marcus compoſuit librum de Arcanis.

Ioannes de Proſcriptionibus.

ܘܐܘ̈ܠܨܢܐ ܡܦܬ̈ܐ. ܘܦܘܒܫܣ
ܐܘܠܟܘܢ

ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܗܘܐ ܕܩܣܪܝܐ ܠܐ
ܕܝܢܐ ܠܐܠܗܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܦܘܪܫܐ
ܘܦ̈ܩܕܐ ܕܡܢ ܒܪܝܫܝܬ ܒܝܘܡܬܐ
ܒܟܬܒܘ

ܐܘܟܝܣ ܠܘܩܒܠ ܡܪܩܝܘܢ
ܗܘ. ܘܠܘܩܒܠ ܦܘܪܦܘܪܝܘܣ.
ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܕܐܣܛܘܪܐ. ܘܠܘܩܒܠܗܘܢ
ܘܐܚܪܝܢ. ܘܐܡܪ

ܐܘܣܒܝܣ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܒܪܐ
ܕܠܘܩܒܠ ܡܘܡܝܐ. ܐܦ ܐܠܗ̈ܘܬܐ
ܕܒܟܠܗ. ܘܠܐܡܪ ܕܠܐ ܐܣܛܘܟܣܘܣ
ܐܝܟ ܡܢ ܐܦܝ̈ ܠܐ ܕܒܪܐ
ܐܠܗܐ ܦ̈ܩܝܢ.

ܘܡܪܗܘܗ ܟܬܒܐ ܕܫܐ̈ܠܐ.
ܘܡܘܣܝ ܡܟܬܒܢܘܬܐ
ܐܪܝܘܣ

nes capitum Cyrilli, Tractatum contra Philoſophos, pluresque Epiſtolas multis refertas eruditionibus.

Socrates Eccleſiaſticam Hiſtoriam duobus tomis compoſuit; nec non Hiſtoriam Conſtantini, & Iouiniani Imperatorum.

Titus inſtituit diſputationem aduerſùs ſtultum illùm Manichæum. Arniaſtathæus aliam ſimilem edidit diſputationem.

Theophilus Perſa ſcripſit contra Doſitheum, aliumque compoſuit librum, quo ſoluit capita Cyrilli.

Eutherius edidit diſputationes aduerſùs Theopaſchitas, nec non ſer-

ܕܡܘܙ̈ܠܐ. ܘܗܘ ܕܠܘܩܒܠ ܦܝܠܣܘ̈ܦܐ.
ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ ܘܫܘܐ̈ܠܐ
ܣܬ̈ܝܡܐ ܢܟ̈ܝܦܝ

ܣܘܢܗܕܘܣ ܐܬܟܢ̈ܫ ܦܠܓ̈ܘܗܝ
ܕܐܠܟܣ̈ܢܕܪܝܐ ܡܒܪܘܐ. ܘܐܬܚܒܠܬ
ܕܢܘܣܛܘܪܝܘܣ. ܘܛܘܒܟܝܘܣ
ܡܟܬ̈ܒܐ

ܛܝܛܘܣ ܛܒܝܣ ܠܒܘܨܪܐ
ܕܠܘܩܒܠ ܡܐܢܝ ܗܘ ܪܫܝܥܐ
ܐܦܪܝܡ ܗܘ ܟܢܪܐ ܕܪܘܚܐ
ܐܡܝܪܐ ܐܟܘܬܗ

ܐܘܦܫܩܘܗ ܦܢܩܝܬܐ ܐܟܚܕ
ܠܘܩܒܠ ܕܘܪܝܓܢܘܣ. ܘܟܬܒܐ
ܐܡܝܪܐ ܛܒܝܒ. ܚܙܐ ܒܗ ܦܪ̈ܫܐ
ܕܦܘܪܫܢܘܗ

ܐܘܬܪܝܗ ܗܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܕܪ̈ܫܐ
ܠܘܩܒܠ ܡܪ̈ܝܐ ܐܠܗܐ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ.
ܘܡܕܪ̈ܫܐ

Cyrus Ionius edidit Tractatum de diſtinctione Numinum, nec non ſermones, & quæſtiones.

Irenæus Tyrius compoſuit Eccleſiaſticarum Hiſtoriarum libros quinque de eiectione Neſtorij, nec non de omnibus ijs, quæ in illis regionibus geſta ſunt.

Philothæus commentatus eſt Ezechielem duobus tomis; extat eiuſdem liber, qui nuncupatur, *Sanans ex ſua intelligentia*.

Theodoretus Cyri compoſuit librum Philothæi, & illum, qui eſt contra Originem, & alium etiam de Politia, & Commentarium in Danielem, & exactiſſimam Eccleſiaſticam Hiſtoriam, Apologiam pro patribus noſtris duobus tomis, Reſolutio-

ܩܘܪܐ ܡܘܣܟܐ ܐܡܬܠܝܘ ܦܘܪܣ
ܕܣ̈ܓܠܬܐ . ܘܡܐܡ̈ܪܐ
ܐܦܪܝܐܘܣ ܗܘ ܕܩܦܐ ܗܘ ܡܓܝܣ
ܐܡܬܝܢ̈ܣܛܐ ܠܐ ܪܘܦܣ
ܕܥܠ ܗܪܛܝܩܘ . ܘܥܠ ܕܐܝܟ ܡܢ ܟܘܪܐ
ܐܬܪܐ
ܬܐܕܘܪܐ ܬܫܡܫܬܗ ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ
ܟܬܒ̈ܐ ܦܠܓ̈ܝܢ . ܘܐܝܬ ܠܗ ܟܬܒܐ
ܕܦܘܫܩܐ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܣܘܟܠܗ
ܐܠܦܘܪܘܣ ܕܩܘܪܘܣ ܗܘ ܟܬܒܐ
ܕܦܘܫܩܐ . ܘܗܘ ܕܒܬܪ ܕܠܐ
ܐܝܣܛܘܪܝܐ ܕܐܘܪܥܠܝܡܘܢ ܕܫܐ
ܡܠܝܚܘܬܐ ܕܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܐܡܬܘܪܐ ܕܫܪܝܐ . ܘܡܬܬܒ
ܕܣܘܪܝܐ ܕܡܠܟܐ ܐܬ̈ܘܪܝܐ
ܟܬܒ̈ܐ ܦܠܓ̈ܝܢ . ܘܐܢܫ ܩܕ̈ܝܫܐ

ܕܣܘܪܝܐ

Heraclidis, & Epiſtola ad Coſmam, qui tranſlati ſunt tempore Pauli. Eius prolixa Liturgia, quam traduxerunt Thomas, & Maraba, & liber vnus Epiſtolarum, item ille alter variarum interpretationum, ac ſermonum.

Theodolus diſcipulus Theodori Commentatoris confecit Commentarium in Iſaiam Prophetam duobus tomis, congeſſit item tractatum de proprietatibus Pſalmorum Dauidis regis, & quo modo, quaue occaſione oportet ſingulos recitari.

Aquilinus confecit Commentarium in Matthæum, & Ioannem filium Zebedæi iuxta traditionem Antiquorum.

Baſilius compoſuit interpretationes, ac varia documenta.

ܕܐܘܢܘܡܝܘܣ. ܘܬܪ̈ܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܕܥܠ ܪܘܚܐ. ܘܚܕ ܠܘܬ ܕܝܪ̈ܝܐ
ܕܦܘܠܘܣ. ܗܘ ܕܒܗ ܐܬܟܬܒܬ ܐܐܘܡܐ
ܚܕ ܟܬܒܐ. ܐܠܐ ܘܡܕܝܢ ܐܦܩܗ
ܐܦ. ܡܕܡ ܕܬܘܕܪ̈ܐ. ܘܗܘ ܕܐܢܫ̈ܐ
ܕܐܡܬܐ

ܬܐܘܕܘܛܘܣ ܐܠܟܣܢܕܪܘ ܕܬܐܘܕܘܪܘܣ
ܟܬܒܐ ܚܕ ܦܘܩܕܢܐ ܠܡܫܡܫܢ̈ܐ
ܢܣܒ ܟܬ̈ܒܐ ܦܝܠܣܘܦܐ. ܘܦܘܫܩ
ܟܘܠܗ ܕܡܫܬܥܝܢܘܬܐ ܘܡܚܡܝܢܘܬܐ ܕܕܘܝܕ
ܡܠܟܐ ܕܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܐܬܪܐ ܗܢܐ
ܕܠܡܒ ܢܬܝܢ ܕܢܫܐܡܕ؛

ܐܘܟܠܟܠܐ ܗܣܡ ܕܟܬܒܐ
ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܡܟܠܐ. ܘܕܡܘܬܗ
ܕܐ ܐܟܬܒ ܐܢܫ ܡܕܡ ܕܗܒ̈ܝܬܐ
ܕܡܫܒܚܐ ܗܣܡ ܠܐܪ̈ܡܝܐ.
ܘܡܫܩ̈ܠܐ ܕܐܝܬܝ ܐܝܟܢ

ܗܘܐ

tomus vnus de Incarnatione, duo aduerſùs Eunomium, ac duo alij aduerſùs eos, qui aſſerunt, peccatum ſitum eſſe in natura, duo aduerſùs Magiam, vnus ad Monachos, vnus de obſcura locutione, vnus de perfectione regiminis. Compoſuit præterea tomos quinque contra Allegoricos, & vnum pro Baſilio, alium de aſſumente, & aſſumpto, item librum Margaritarum, qui eius continet Epiſtolas, demum Tractatum de Latione Legis, quo finem ſuis Elucubrationibus impoſuit.

Neſtorius compoſuit plures libros, qui autem remanſerunt ex illis, ſunt iſti: Liber Tragœdiæ, liber Hera-

ܘܦܝܣܩܬܐ ܕܦܓܪܢܘܬܐ. ܘܬܪ̈ܬܝܢ
ܕܠܘܩܒܠ ܐܘܢܘܡܝܣ. ܘܬܪ̈ܬܝܢ
ܠܘܩܒܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܕܒܟܝܢܐ
ܣܝܡ ܚܛܗܐ. ܘܬܪ̈ܝܢ ܕܠܘܩܒܠ
ܡܓܘܫܘܬܐ. ܘܚܕܐ [illegible] [illegible].
[illegible]
[illegible] ܘܕܒܪ̈ܐ. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. ܘܟܬܒܐ ܕܡܪ̈ܓܢܝܬܐ
[illegible] ܒܗ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ
ܕܠܐ [illegible] ܗܘ [illegible]
[illegible]

ܢܣܛܘܪܝܣ ܣܡ ܟܬ̈ܒܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ ܘܐܒܕܝܢ ܕܦܫܘ
ܡܢܗܘܢ ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ.
ܟܬܒܐ ܕܛܪܓܘܕܝܐ. ܘܟܬܒܐ
ܕܗܪܩܠܝܕܝܣ

tomis dilucidauit deprecante Theodoro.

Eſtratea proſecutus eſt expoſitionem quatuor Epiſtolarum, quas ſum commemoraturus, Epiſtolæ ad Galatas, ad Epheſios, ad Philippenſes, & Epiſtolæ ad Coloſſenſes. Duas ad Theſſalonicenſes Iacobo efflagitante expoſuit. Duas Epiſtolas ad Timotheum explicauit ad Petrum. Deprecante Cyrino expoſuit Epiſtolas ad Titum, & Philemonem. Item Epiſtolam ad Hebræos ad eandem hanc perſonam.. Quinque autem tomis finem impoſuit Commentarijs in totum Apoſtolum. Extat eius liber de Sacramentis, & alius etiam de Fide, ac tomus vnus de Sacerdotio, duo verò de Spiritu Sancto,

tomus

ܬܪ̈ܬܝܗܘܢ ܒܡܐܡܪ̈ܝܢ ܦܠܝ̈ܓܢ
ܢܘܗܪ ܘܥܒܕ ܦܘܫܩܐ ܒܦܢܩܝܬܐ
ܕܬܐܘܕܘܪܐ

ܐܦܣܩܘܦܐ ܬܒܥ ܦܘܫܩ ܐܪܒܥ
ܠܟܬ̈ܒܐ ܕܚܘܪܒ ܐܠܗܐ. ܘܠܥܒܪܝܐ
ܕܫܦ̈ܛܐ. ܘܠܥܒܪܝܐ ܕܐܦ̈ܣܩܐ. ܘܕܘܢ
ܕܦܪܠܝܦ̈ܘܡܢܐ. ܘܠܥܒܪܝܐ ܘܕܢܚܡ̈ܝܐ.
ܒܡܐ̈ܡܪܝܢ ܕܐܦܣܩ̈ܘܦܐ ܒܦܢܩܝܬܐ
ܕܡܟܘܒ ܦܫܩ. ܠܥܬ̈ܝܐ ܕܝܗܡܟܐ ܐܘܡ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܦܫܩ ܒܐܡܦܓܪܘܢ. ܘܒܦܢܩܝܬܐ
ܡܘܢܒܐ ܦܫܩ ܗܘܢ ܕܚܓܘܡ
ܘܕܦܫܩܗܘܢ. ܘܠܥܪܝܐܢܐ ܕܒܟܬ̈ܘܒܐ
ܒܢܘܡܘܣ ܕܝܘܒܐ ܦܪܘܩܐ. ܘܒܡܫܡܫ
ܦ̈ܩܡܢ ܫܒܥܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܦܠܘܣ
ܡܫܡܫܐ. ܘܐܡܕܘܟܡܐ ܕܠܐ ܐܬ̈ܐ. ܘܗܘܢ
ܬܐܟܕ ܠܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐ
ܡܘܠܕܐ. ܬܪ̈ܬܝܢ ܕܠܐ ܦܘܢܐ ܕܡܘܕܝܬܐ.

ܘܡܫܡܫܢܐ

expoſuit duobus tomis ad Turim. Samuelem vno commentatus eſt tomo ad Mamrinum. Iobum duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. Eccleſiaſten vno libro expoſuit deprecante Porphyrio. Iſaiam, Ezechielem, Ieremiam, & Danielem ſingulos ſingulis tomis commentatus eſt, quibus finem impoſuit ſuis Elucubrationibus in vetus Teſtamentum. Matthæum vno tomo explicauit ad Iulium. Lucam, & Ioannem duobus tomis ad Euſebium. Acta Apoſtolorum ad Baſilium vno commentatus eſt tomo. Epiſtolam quoque ad Romanos explicauit ad Euſebium. Duas Epiſtolas ad Corinthios duobus

ܦܩܕ ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܦܠܓ̈ܘܬܢ ܠܟܢܘܫܐ
ܠܘܩܒܠ. ܡܗܝܡܢܘܬܐ ܕܡܝܐ ܦܣܝܬܐ
ܗܡܝܢܘ ܠܘܬ ܡܥܪ̈ܝܬܐ. ܠܐܝܟ
ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܦܠܓ̈ܘܬܐ ܠܘܬ ܗܘܪܬܐ
ܡܚܕܐ. ܠܡܘܬܗ ܦܩܕܘ ܒܢܝ
ܗܟܠ ܒܦܪܨܐ ܕܦܪܘܦܘܢܛܘܣ.
ܘܠܝܬܡܐ ܘܠܚܣܝܢܐ ܘܠܐܪܡܠܬܐ
ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܚܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܦܩܕ ܗܘܐ ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ. ܘܟܕ ܡܛܐ
ܐܡܪ ܘܫܕܪ ܠܗ ܠܐܬܪܐ ܕܒܬܪܗ
ܡܢܗ ܚܕ ܦܠܓܘܬܐ ܦܩܕܗ ܗܘܐ
ܠܗ ܠܘܬܗ. ܘܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܗܕܡ̈ܝܢ ܠܐܣܟܝܡܗ.
ܦܪܫܗ ܠܘܬ ܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܚܕ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܦܩܕܗ. ܠܐܬܪܐ
ܠܘܬ ܕܩܘܪܒܢܐ ܠܗ ܐܣܟܝܡܗ
ܗܕܡܘܗܝ. ܘܠܐܬܪܐ ܕܩܘܪܒܢܐ.

ܬܬܐܘܡܝ

libros numero ſexaginta , quos combuſſerunt Ariani, remanſerunt verò ex illis, quos ſum commemoraturus. Liber Politicorum, liber deſtructionis Aſtrologiæ, & quem compoſuit contra Eunomianos , item illum alium aduerſùs contentioſum, & quem compoſuit aduerſùs Iudęos, & quem aduerſùs Manichæos,& aduerſùs Apollinariũ, & expoſitionem in partem Matthæi.

Theodorus Commentator compoſuit quadraginta & vnum tomum, qui ſunt centum quinquaginta Prophetæ, in ſingulos Prophetas capita triginta. Item Commentarium in librum Geneſeos tribus compoſuit tomis ad magnum Alphæam , ingenti concinnatum, methodo & labore; Dauidem quinq; libris explicauit ad Cedronem & fratrem ejus. Duodecim Prophetas

ܣܡ ܟܬ̈ܒܐ ܫܬܝܢ ܕܡܫܟܚܢܐ.
ܘܐܘܩ̈ܕܘ ܐܪ̈ܝܢܐ ܐܢܘܢ. ܘܫܪܟܗܘܢ
ܕܡܫܬܟܚ ܐܝܬ. ܟܬܒܐ ܕܡܦܪܢܣܢܘܬܐ.
ܘܗ̇ܘ ܕܣܘܦ̈ܝ ܟܠܕ̈ܝܘܬܐ. ܘܕܠܘܩܒܠ
ܐܘܢܘܡ̈ܝܐ. ܘܐܦܢܝܢ ܕܠܘܩܒܠ ܡܪܘܣܐ.
ܘܗ̇ܘ ܕܥܡ ܠܘܩܒܠ ܡܢܝ̈ܚܝܐ. ܘܗ̇ܘ
ܕܠܘܩܒܠ ܡܫܝ̈ܚܝܐ. ܘܠܘܩܒܠ
ܐܦܘܠܝܢܪܝܣ. ܘܦܘܫܩܐ ܕܟܬܒ̈ܐ ܐܦܝܢ
ܡܕܡ

ܬܐܘܕܘܪܘܣ ܡܦܫܩܢܐ ܣܡ ܡܐܐ
ܡܠܐ ܕܦ̈ܘܫܩܢ ܦܠܓ̈ܘܬܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ
ܘܡܦܫܩܢ ܠܟܬ̈ܒܝܢ. ܟܠ ܠܒܝܬ ܢܒܝ̈ܐ
ܠܬܠܬܝܢ. ܦܘܫ̈ܩܐ ܕܟܪܘܙܘܬܐ.
ܫܡܥܘ ܟܬܒ̈ܐ ܡܢܩ̈ܬܐ ܟܠܐ ܙܟܐ
ܠܠܦ ܐܦܘܠܣ ܟܪܝܐ ܘܐܟܬܒ. ܘܡܘܫܒ
ܟܡܫܡܫ ܦܬܡܠܬܐ ܦܬܦ ܟܠܐ
ܡܪܬܝ ܘܐܣܘܡܘ. ܘܠܠܦܟܦܝ ܠܟܢܝ̈ܡ
ܦܫ̈ܦ

de Tragœdia, ac liber, quem compoſuit aduerſùs Theopaſchitas.

Ioannis Chryſoſtomi extat Commentarius in Matthæum, nec non expoſitio etiam in Ioannem, ſinguli duobus tomis; expoſitio quoque in Apoſtolum, liber de Sacerdotio, ille etiam, qui eſt de Baptiſmo, Tractatus contra Iudęos, & qui eſt de Monachis Aegypti, liber quoque Conſolationum, Epiſtola de pœnitentia, & illa, quæ eſt ad Iuſtinianum, & ad Methodium Epiſcopum, item ille (liber) qui eſt de traductione generationum, & plures aliæ Epiſtolæ varijs de rebus compoſitæ.

Diodorus Tarſenſis compoſuit

ܕܐܬܒܪܢܫܘܕܡܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܐܘܦ ܗ̇ܘ
ܕܫܡܥܘ ܠܘܩܒܠ ܐܬܐܘܦܩ̈ܣܘ
ܡܘܐܠܝܣ ܒܪܘܣܘܩܘܡܘܣ
ܐܝܟ ܟܠܗ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܫܝܚܐ.
ܘܦܘܩܕܢܐ ܐܘܦ ܕܡܘܫܐ ܟܠܚܕ
ܟܬ̈ܒܐܝܢ ܦܠ̈ܓܘܬܐ. ܘܦܘܩܕܢܐ
ܐܘܦ ܕܒܟܝܢܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܠܐ
ܦܘܠܓܘܬܐ. ܘܗ̇ܘ ܐܘܦ ܕܠܐ
ܡܫܬܘܕܝܬܐ. ܘܡܠܡܬܙܐ ܕܠܘܩܒܠ
ܡܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܕܠܐ ܕܡܬ̈ܚܠܦ ܕܡܬܦܪܫ.
ܘܡܫܝܚܐ ܐܘܦ ܕܒܟ̈ܝܢܐ. ܘܐܢܫܘܬܐ
ܕܠܐ ܐܝܟܢܘܬܐ. ܘܗ̇ܘ ܕܟܝܢܐ
ܡܫܬܚܠܦܘܬܐ ܘܕܡܫܚܠܦܘܬܐ
ܐܣܛܘܟܣܐ. ܘܗ̇ܘ ܕܡܘܟܠܠ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܘܐܢܫ̈ܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܚ̈ܫܢ
ܡ̈ܚܫܢ.

ܕܬܐܘܕܘܪܘܣ ܗ̇ܘ ܕܐܢܫܝܫܘܣ

ܡܢ

librum ſex dierum, ſeu *Examerον*, item Quæſtiones varias, Tractatus, ac Epiſtolas quamplures.

Gregorij Nyſſeni quamplures extant quęſtiones, item expoſitio *Pater noſter*, & Beatitudinum, de quibus in Euangelio, ac magnus liber ſermonum, nec non de Reſurrectione, Ad ſororem, De Conditione hominis, De imbecillitate quoque Naturalium, liber aduerſùs Ethnicos; & qui eſt Commentarius in Canticum Canticorum, quem in duos tribuit tomos, & ille qui eſt de Anima.

Gregorij illius magni Epiſcopi Nazianzeni quinque extant Tomi, & qui iambico verſu, nec non quęſtiones ad Cæſarem, & ille qui eſt

ܕܡܟܬܐ ܡܘ̈ܦܟܐ. ܘܩ̈ܢܘܢܐ ܡܫ̈ܡܫܢ.
ܘܡܐܡܪ̈ܐ. ܘܐܓܪ̈ܬܐ ܕܐܪ̈ܡܠܬܐ

ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܗܘ ܕܢܘܣܐ ܐܝܬ
ܠܗ ܗܘܓ̈ܝܐ ܕܡܫܡܠܐ. ܘܦܘܫܩ
ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܦܘܫܩܐ
ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܦܫܝܛܐ ܘܡܐܡܪ̈ܐ.
ܘܕܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܕܟܠ ܡܠܬܗ. ܘܕܠܐ
ܦܘܫܩܐ ܕܟܬ̈ܒܐ. ܘܗܘ ܠܘܬ
ܕܦ̈ܘܡܐ ܕܬܘܪ̈ܓܡܐ. ܘܟܬܒܐ
ܕܫܘܟܠܠ ܡܢܝܢܐ. ܘܗܘ ܠܘܬ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܟܗܢܐ ܫܒܝܚܝܢ ܗܘ
ܕܫܡܥܘܢ ܟܐܦܐ ܦܓ̈ܪܝܗܘܢ. ܘܗܘ
ܕܢܦܫܐ

ܓܪܝܓܘܪܝܘܣ ܗܘ ܦܟܐ
ܐܬܢܣܝܘܣ ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܝܬ ܠܗ
ܐܓܪ̈ܬܐ ܡܢ̈ܝܢܐ. ܘܕܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ. ܘܬܫܥܝܬܐ ܕܐܢܛܘܢܝܘܣ. ܐܦ ܗܘ
ܕܓܪܓ

uino, Chronicon, librum reſolutionum contrariorum, quæ ſunt in Euangelijs cum eorum Canonibus, librum de figura Mundi, Hiſtoriam Conſtantini, & Martyrum Occidentalium, eorumque Panegyrica, ſermonem de Defectu pluuiæ, & librum Apologeticum pro homine quodam Originiſta, qui exponebat (Scripturas) per Allegorias, & coarguebatur (hoc nomine) à Theodoro.

Athanaſij magni Archiepiſcopi Alexandriæ extant Epiſtolæ, ac Tractatus de Orthodoxa fide, nec non Apologia pro ſua fuga, Hiſtoria D. Antonij, & liber inſcriptus ad Epitectum.

Baſilius ille magnus compoſuit

ܘܒܪܘܠܡܘܢ. ܘܟܬܒܐ ܕܫܡܥܘܢ
ܕܩܘܪ̈ܢܬܝܐ ܘܕܫܡܫܢܐ ܒܝܢ
ܡܩܘ̈ܕܢܝܘ. ܘܟܬܒܐ ܕܪܘܚܐ ܥܠܡܐ.
ܘܐܓܪܬܐ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ.
ܘܕܨܘ̈ܡܐ ܡܒܪ̈ܟܬܐ. ܘܡܐܡܪܐ ܕܥܠ
ܗܘܟܫ̈ܝܢܘܗܝ. ܘܡܐܡܪܐ ܕܥܠ
ܫܒܪܘܬܐ ܡܫܬܪܪܐ. ܘܟܬܒܐ ܕܡܦ̈ܩܩ
ܟܪܘܙܐ ܕܢܟܦ ܐܝܟ ܐܘܦܝܢܝܘܣ
ܗܘ ܕܦܫܦܫ ܒܩܠܠܐܐ ܘܡܚܝܠܐ
ܡܢ ܬܐܘܕܘܪܘܣ

ܐܬܐܢܣܝܘܣ ܪܒܐ ܦܛܪܝܪܟܐ
ܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܐܦܘܠܘܓܝ̈ܐ. ܘܡܐܡܪ̈ܐ
ܕܥܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܬܪܝܨܬܐ. ܘܡܦܩ
ܟܪܘܙܐ ܕܥܠ ܟܪܘܙܘܬܗ. ܘܐܓܪܬܐ
ܕܡܪܢ ܐܦܘܠܝܣ. ܘܟܬܒܐ ܗ̇ܘ
ܕܦܫܩ ܠܗ ܕܟܠܐ ܐܦܝܣܩܘܦܘܣ
ܕܫܠܡܘܢ ܗ̇ܘ ܕܒܠ ܚܙܪ ܟܬܒܐ
ܕܫܬܐ

D. Hipolitus Martyr & Epiſcopus compoſuit librum de Regimine, expoſitionem in Danielem minorem, & Suſannam, nec non capita aduerſùs Caium, & Apologiam pro Apocalypſi, & prædicatione, ſeu Euangelio Ioannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ.

Damaſus Epiſcopus Romanus loquutus eſt de re Fidei, & canonibus:

Et Ignatius ſimiliter.

Symmachi, cuius Commentator (*nempe Theodorus*) mentionem facit in expoſitione Dauidis, extant libri, quorum vnus nuncupatur, de Diſtinctione præceptorum.

Euſebius Cæſarienſis compoſuit librum Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ duobus tomis, librum de Ortu di-

ܡܪܝ ܐܦܘܩܠܘܦܣܝܣ ܗܝܘܕܐ

ܘܐܦܣܘܩܣܐ ܣܝܬܟܠܐ ܕܠܐ

ܦܪܟܣܝܬܐ. ܘܦܘܣܣܐ ܕܝܐܝܡܠܐ

ܐܓܘܪܐ. ܘܣܘܣܝ. ܘܪ̈ܫܝܐ ܕܟܘܡܟܠܐ

ܠܐܝܘܣ. ܘܡܦܣܐ ܟܪܘܚ ܕܠܐ

ܠܟܡܟܐ. ܘܦܪܘܐܘܬܐ ܕܝܘܣܦܝ ܣܟܡܣܐ

ܘܐܘܠܦ ܟܡܫܐ

ܕܡܣܘܣ ܐܦܣܘܦܠ ܕܘܬ̈ܘܡܟܢܐ

ܡܕܠܠܠܐ ܣܪܟܐ ܕܘܡܟܣܘܬܐ. ܘܡܬ̈ܘܠܐ.

ܘܐܠܟܣܘܣ ܐܦܠܝܘ

ܣܘܡܟܘܣ ܕܡܦܣܦܢܐ ܟܦܘܣܣ

ܕܟܬ̈ܟܠ ܟܘ ܐܠܗ ܟܘ ܢܟܘܕ ܕܘܢ

ܕܦܛܪܘܣ ܬܫܥܝܬܐ ܡܢܘܢ ܕܡܢ

ܦܘܩ̈ܝܠ

ܐܘܣܒܝܣ ܕܩܣܪܝܐ ܥܡ ܟܬܒܐ

ܕܐܦܣܩܘܦ̈ܐ ܟܬܐܠܡܝ

ܦܬ̈ܘܝ. ܘܟܬܒܐ ܕܠܐ ܕܝܠܐ ܠܟܘܐ

ܘܦܪܘܠܘܢ

ta eſt in Italia, & per manus Timothei filij ſpiritualis miſſa eſt.

Reuelatio Ioannis Grecè ſcripta eſt in inſula Patmi.

Extat autem Euangelium, quod compilauit vir quidam Alexandrinus Ammonius, qui eſt Titianus, quod vocauit Diataſſeron.

Ex libris porrò, quorum Auctores ſunt diſcipuli Apoſtolorum, eſt liber Dionyſij Philoſophi cęleſtis.

Et Clementis vnius ex ſeptuaginta, (liber) & Hiſtoria Petri, Pauli, & Ioannis Apoſtolorum, ac eorum Canones cum Tractatibus alijs.

Beati Aphricani Epiſcopi Emaus extant Commentarij Noui Teſtamenti, & Chronicon.

ܒܐܝܩܪܐ. ܘܡܛܠ ܐܬܝܢ ܠܛܝܡܬܐܘܣ
ܒܪܐ ܦܘܫܩܐ ܐܫܬܘܕܥ܆
ܠܡܠܟܘ ܕܝܘܢܝܐ ܘܐܦ ܐܢܬ
ܐܡܬܝ ܟܪܙܐ ܕܛܝܡܬܐܘܣ
ܘܢܦܫܬܗ ܐܘܠܟܢܘܗܝ ܕܒܢܝܢ
ܒܚܙܐ ܠܠܫܢܐ ܦܪܣܝܐ. ܐܡܘܪܡܫ ܕܗܘ
ܠܫܡܫܘܣ. ܘܐܪܝܘܣ ܕܡܬܦܪܘ̈ܝ.
ܒܬܪܐ ܕܫܡܥܘܗܝ ܠܡܠܦܢܘ̈ܬܗܘܝ
ܕܬܠܡܝܐ. ܒܬܪܐ ܕܕܝܘܢܘܣܝܘܣ.
ܦܝܠܣܘܦܐ ܫܡܝܥܐ
ܘܡܠܦܢܘܬܗ ܚܕ ܡܢ ܫܡܝܥܝܢ.
ܘܐܣܛܐ ܕܦܝܬܓܘܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ
ܘܕܘܝܕ ܘܕܬܠܡܝܐ. ܘܫܘܠܡܐ ܗܘܝ
ܟܕ ܡܬܐܡܪ̈ܐ
ܐܦܪܫܬܗ ܠܡܘܠܟܢܐ
ܐܦܣܘܦܐ ܕܫܡܥܘܗ ܐܡܬ ܠܗ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܚܕܬܐ ܘܦܪܘܫܘܗܝ
ܡܪܝ

ſcripta Laodicææ Piſidiæ, & venit cum Timotheo.

Epiſtola autem Timothei prima ex Laodicęa vrbe Piſidiæ ſcripta eſt, & per manus Lucę miſſa.

Timothei verò altera ex vrbe Roma ſcripta eſt, & miſſa per manus Lucę Medici, & Euangeliſtæ.

Et Epiſtola ad Titum ſcripta eſt Nicopoli, & miſſa, atque delata per manus Apophroditi.

Philemonis autem ſcripta eſt ex vrbe Roma, atque miſſa per manus Anſimi ſerui ipſius Philemonis.

Epiſtola verò Hebręorum ſcrip-

ܐܬܟܬܒܬ ܒܠܕܝܩܝܐ ܕܦܩܛܝܢܐ
ܘܐܬܬ ܥܡ ܛܝܡܬܐܘܣ
ܘܐܓܪܬܐ ܕܛܝܡܬܐܘܣ ܩܕܡܝܬܐ
ܡܢ ܠܕܝܩܝܐ ܕܦܩܛܝܢܐ
ܐܬܟܬܒܬ ܘܐܫܬܕܪܬ ܒܐܝܕ ܐܦܣܩܘܦܐ
ܘܕܛܝܡܬܐܘܣ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܦ
ܡܢ ܪܗܘܡܐ ܐܬܟܬܒܬ ܘܐܫܬܕܪܬ
ܒܐܝܕ ܐܘܢܝܣܝܦܘܪܘܣ
ܘܐܓܪܬܐ ܕܠܘܬ ܛܝܛܘܣ
ܐܬܟܬܒܬ ܒܢܝܩܘܦܘܠܝܣ
ܘܐܫܬܕܪܬ ܐܦ ܐܬܟܬܒܬ ܒܐܝܕ
ܐܦܪܘܕܝܛܘܣ
ܘܕܦܝܠܝܡܘܢ ܕܐܬܟܬܒܬ ܡܢ
ܪܗܘܡܐ ܐܦ ܐܫܬܕܪܬ ܒܐܝܕ
ܐܢܣܝܡܘܣ ܥܒܕܐ ܕܝܠܗ
ܕܦܝܠܝܡܘܢ
ܘܐܓܪܬܐ ܗܝ ܕܥܒܪ̈ܝܐ ܕܐܬܟܬܒܬ
ܒܐܝܛܠܝܐ

manus Titi vaſis electi & probati eam miſit.

Epiſtola autem Epheſiorum ex vrbe Roma ſcripta eſt, & per manus Tuchici miſſa ab ipſo Paulo.

Ad Philippenſes autem etiam Romæ conſcripta eſt, & per manus Apophroditi fratris dilecti miſſa.

Et quæ ad Coloſſenſes eſt, Romæ quoque ſcripta fuit, & per manus diſcipuli veritatis Tuchici miſſa.

Prima ad Theſſalonicenſes Athenis ſcripta eſt, & miſſa per manus Timothei.

Theſſalonicenſium verò ſecunda

ſcripta

1 ܦܘܠܘܣ ܘܐܠܩ̈ܝܢ ܛܝܡܬܐܘܣ ܚܒ̈ܪܘܗܝ

2 ܘܗܘ ܐ̄ܡܪܐ ܠܟܠܡ ܘܟܡܡܙܐ

3 ܘܠܟܢܙܐ ܕܐܦܩ̈ܫܐ . ܗܘ ܕܡܢ

4 ܕܪܗܘܡܐ ܠܐܟܠܥܕ̈ܐ ܘܟܠ ܐܬ̈ܝܢܐ

5 ܕܛܘܒܣܘܣ ܐܒܥܕ̈ܪܐ ܡܢܢܘ

6 ܕܦܘܠܘܣ

7 ܘܕܒܘܐ ܦܠܩ̈ܫܐ ܕܐܦ ܗܘ

8 ܒܪܗܘܡܐ ܠܐܟܠܥܕ̈ܐ ܘܐܠܬ̈ܝܢ

9 ܐܦܪܘܕܛܘܣ ܐܝܠ ܦܡܡܐ

10 ܠܐܒܥܕ̈ܪܐ

11 ܕܟܘܐ ܡܩ̈ܠܫܐ ܕܟܢܘ ܦܗܘܡܐ

12 ܠܐܟܠܥܕ̈ܐ ܘܟܠ ܐܬ̈ܝܢ ܠܟܡܢ

13 ܡܘܣܐ ܛܘܒܣܘܣ ܐܒܥܕ̈ܪܐ ܗܘܐ

14 ܗܘ ܕܐܫܠܘܬ̈ܫܐ ܡܘܡ̇ܣܐ

15 ܡܢ ܐ̄ܠܐܘܣ ܠܐܟܠܥܕ̈ܐ ܐܦ

16 ܐܒܥܕ̈ܪܐ ܟܠ ܐܬ̈ܝ ܛܡܥܐܘܣ

17 ܘܕܐܫܠܘܬ̈ܫܐ ܠܦܡܡܐ

18. ܐܟܠܥܕ

Acta quoque Apoſtolorum Lucas inſcripſit Theophilo.

Epiſtolæ conſignatæ ab Apoſtolis omni charactere, & lingua, nempe Iacobo, Petro, Ioanne, & Iuda, & ideò Catholicæ vocantur.

Apoſtoli autem Pauli magni quatuordecim Epiſtolæ. Epiſtola ad Romanos, quæ ex vrbe Corintho ſcripta eſt.

Epiſtola ad Corinthios prima Epheſi ſcripta eſt, ac miſſa per manus Timothei.

Ad Corinthios verò ſecunda ſcripta eſt Philippis; quæ eſt in magna Macedonia, & miſſa eſt per manus Titi.

Et Epiſtolam ad Galatas ex vrbe Roma ſcripſit ipſe Paulus, & per

ܘܦܪܢܣܗ ܗܘܐ ܕܡܫܝ̈ܚܝܐ ܕܥܡܗ ܐܚܝܕ ܒܐܘܪܫܠܡ ܘܐܬܪ̈ܘܬܐ ܕܫܡܪܝܢ ܕܓܠܝ̈ܠܝܐ ܟܕ ܠܐ ܫܦܪ ܘܠܟܝܢ ܕܡܟܬܒ ܕܦܛܪܘܣ ܕܗܘܡܣܟ ܕܝܗܘܕܐ ܘܡܬܠܡܝܕܘܗܝ ܫܠܝ̈ܚܝܢ ܕܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ ܪܒܐ ܐܟܪܙ ܒܫܢ̈ܝܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܐܟܪܙ ܗܘ ܕܩܘܡ̈ܝܐ. ܘܡܢ ܗܘܦܪܟܘܣ ܐܬܟܬܒ܀ ܠܘܢܐ ܕܡܬܩ̈ܪܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܢ ܐܦܣܘܣ ܐܬܟܬܒ܇ ܐܦ ܐܠܟܣܢܕܪܐ܇ ܠܘܬ ܐܝܡ̈ܝ ܛܝܡܬܐܘܣ ܘܕܩܘܡܬܐ ܕܐܒ̈ܗܝܢ ܕܐܬܟܬܒ܇ ܡܢ ܦܘܠܘܣ ܕܡܣܒܪܢܘܬܐ ܪܒܐ ܘܐܬܟܪܙ ܒܐܝ̈ܕܝ ܠܘܬ ܛܝܛܘܣ ܘܠܐܢܫܐ ܕܐܬܬܠܡܕܘ ܦܘܣܩܢܐ ܒܬܪ ܦܘܠܘܣ

num ſeniorum :

Ioſephi autem ſcribæ extant Prouerbia, Hiſtoria filiorum Ammonis, Hiſtoria Herodis regis, & liber poſtremæ deuaſtationis Ieruſalem per manus Titi, ac liber Aſiat (Aſnæ) vxoris Ioſephi iuſti filij Iacob.

Abſoluta iam Veteri, aggrediamur nunc Nouam, cuius caput eſt Matthæus, qui Hebraicè in Palęſtina conſcripſit.

Poſt illum autem Marcus Romanè loquutus eſt in celeberrima vrbe Roma.

Lucas verò Alexandriæ Græcè locutus eſt, & ſcripſit.

Ioannes autem Epheſi Græcè conſcripſit Euangelium.

ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ ܡܫܝ̈ܚܝܐ.
ܝܘܣܦܘܣ ܡܟܬܒܢܐ ܐܡܬܠ ܥܠܘ.
ܡ̈ܠܐ. ܘܐܫܟܚܬ ܒܬ̈ܪܝܢ ܟܬܘܒܝܢ.
ܘܐܫܟܚܬ ܗܪܘܕܣ ܡܠܟܐ. ܘܒܬܟܐ
ܕܡܘܪܒܘ ܐܣܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܒܬ̈ܐܝܘܢ
ܗܝܟܠܗ. ܘܒܬܟܐ ܕܐܫܡܬ ܐܢܬ
ܩܘܣ ܒܐܝܠ ܒܪ ܡܟܣܘܒ
ܗܘܐ ܕܡܠܟܘܬ ܒܡܕܝܢܬܐ ܠܫܪܐ
ܡܟܝܠ ܟܡܝܗܐ ܕܐܣܝܪܘ ܡܢܗ
ܕܒܒܪܐܬ ܒܡܠܟܘܬܢܝܢ
ܐܚܪܝܢ ܗܘܐ
ܘܒܬܪܗ ܡܪܩܘܣ ܕܗܘܐ ܡܠܝܟܐ
ܡܟܝܠ ܒܪܗܘܡܐ ܡܟܬܒܢܘܬܐ.
ܘܟܘܡܐ ܕܐܬܟܬܒܝܦܐ ܡܘܠܕܗ
ܡܟܝܠ ܘܐܚܪܝܢ
ܘܡܘܣܛܘ ܕܐܬܚܫܘܒ ܒܡܘܬܐ
ܕܒܪ ܡܘܣܛܘܪ
ܘܦܪܕܣܝܣ

ac liber Deuteronomij . Dein autem liber Ioſue filij Nun , Iudicum , Ruth, , Samuelis , libri Regum , Paralipomenon , Iob , liber Pſalmorum , Prouerbia Salomonis , Eccleſiaſtes , Canticum Canticorum , Sapientia magna , Baraſira , ſeu Eccleſiaſticus , Iſaias , Ieremias , Epiſtola Baruch , Ezechiel , Daniel , Oſee , Ioel , Amos , Abdias , Ionas , Micheas , Nahum , Habacuch , Sophonias , Aggaeus , Zacharias , Malachias , Hezra , Liber Tobiæ , & Tobith iuſtorum Iſraelitarum , Iudith , Eſther , Daniel minor , libri demum Machabæorum.

Ex libris autem antiquorum Hebræorum eſt liber Traditio-

1. ܘܡܫܪܐ ܕܐܠܗܐ ܠܡܘܫܐ. ܘܡܢ ܟܬܒܐ
2. ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ. ܫܦ̈ܛܐ. ܪܥܘܬ.
3. ܫܡܘܐܝܠ ܣܦܪ̈ܐ ܘܡܠܟ̈ܐ.
4. ܕܒܪ̈ܝܡܝܢ. ܐܝܘܒ. ܒܛܒܐ
5. ܘܡܙܡܘܪ̈ܐ. ܡܬܠܘܗܝ ܕܫܠܝܡܘܢ.
6. ܩܘܗܠܬ. ܫܝܪ ܫܝܪ̈ܝܢ. ܚܟܡܬܐ.
7. ܪܘܥܬܐ. ܒܪ ܐܣܝܪܐ. ܐܫܥܝܐ.
8. ܐܪܡܝܐ. ܐܓܪܬܐ ܕܒܪܘܟ. ܚܙܩܝܐܝܠ.
9. ܕܢܝܐܝܠ. ܗܘܫܥ. ܝܘܐܝܠ.
10. ܥܡܘܣ. ܥܘܒܕܝܐ. ܝܘܢܢ. ܡܝܟܐ.
11. ܢܚܘܡ. ܚܒܩܘܩ. ܨܦܢܝܐ. ܚܓܝ.
12. ܙܟܪܝܐ. ܡܠܐܟܝ. ܥܙܪܐ. ܛܘܒܝܐ.
13. ܕܡܩܒ̈ܝܐ ܘܝܗܘܕܝܬ ܘܛܘܒܝܐ
14. ܐܣܬܝܪ. ܫܘܫܢ. ܐܣܩܘܠܝܐ.
15. ܕܒܝܬ ܡܠܠܐ ܐܕܡܘܪܐ. ܘܟܬ̈ܒܐ ܐܘܕ
16. ܘܡܩ̈ܒܝܐ.
17. ܘܡܢ ܟܬܒ̈ܐ ܕܕܝܬ̈ܝܩܐ ܐܘܢܓܠܝܘܢ
18. ܘܕܫܠܝܚܘܬܐ

* * *

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITVS SANCTI, VNIVS DEI.

OPE memoriæ tuæ Deus, & precibus omnis iuſti inſignis, ac Matris Excellæ denominationis, ſcribere aggredior Tractatum admirabilem, continentem Libros Diuinos; omneſq; compoſitiones Eccleſiaſticas omnium priorum, & poſteriorum proponam Lectoribus. Nomen ſcriptoris proponam, & quæ conſcripſit, & quo modo. In Deo autem confidens à Moyſe ecce incipio.

Lex, ſeu Pentateuchus, quinque libri, Geneſis, liber Exodi, liber Sacerdotum, Numerorum,

ahMar
eno.
Adom
corvie
7
ſcem
mecat=
bono
ſodar
eno
udaa
ilen.
8
Ctabu=
vbaino
qno.
vdhal
Aloho
mil
et 9
eno.
men
muſce
ho
mſceve
eno.
10
vrito
ham=
ſcio
ſephre
brito.
ſfar
11
maſ=
cano, ſfar cohne
maiano. 12 vſephor

ܒܫܡ ܐܒܐ ܘܒܪܐ bscem abo vabro
ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ urùho dcudso
ܚܕ ܐܠܗܐ had aloho.

1 ܒܚܝܠ ܒܥܘܕܪܢܟ ܐܠܗܐ. ܘܒܪܟܬܐ bhil
2 ܟܠ ܟܬܒܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܡܬܐ ܕܡܥܒ hobd=
ànoc
3 ܣܘܡܟܐ ܡܥܒܕܐ ܐܝܬ ܡܬܐܡܪܐ aloho
ubaq
4 ܐܬܩܢܐ ܕܒܗ ܡܟܬܒܐ ܠܟܬܒܐ. ܘܟܠ barkm=
2
5 ܥܬܝܩܬܐ ܒܐܬܪܘܬܐ ܕܟܠ ܡܬܬܟܢ cul
chins
6 ܘܐܫܬܡܠܝܐ ܫܦܝܪ ܐܝܬ ܗܘܝܘ ܡܬܩܢܐ. mlei=
anibo
7 ܗܘ ܡܬܩܢܢܐ ܫܦܝܪ ܐܝܬ ܘܐܬܟܢܢ ven
komal
8 ܡܬܩܢ ܘܒܐܡܪܬܐ. ܘܕܠܐܠܗܐ ܐܬܒܠ
scim
9 ܐܝܬ. ܡܢ ܡܬܩܢܐ ܗܘ ܫܦܝܪܐ ܐܝܬ. maho
10 ܐܘܪܝܬܐ ܫܡܝܬܐ ܫܦܝܪܐ ܟܢܝܬܐ. ܫܦܝܪ cateb
eno
11 ܡܫܡܫܢܐ. ܫܦܝܪ ܒܟܬܒܐ. ܡܟܢܫܐ. ma=
mea
12 ܘܫܦܝܪ 4. tmiho dbeh ctobe
alohoie, veul 5 sciome hitoraie,
dculladmoieh 6 vahroie sodar eno

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſs. P. M. S Pal. Apoſt.

A. Riualdus Viceſg.

Imprimatur.

Fr. Vincentius Cipolla ſacræ Theolog. Mag. ac Socius Reuerendiſs. P. Fr. Vincentij Candidi S. Pal. Apoſt. Mag. Ord. Præd.

dire Bibliothecas, variaq. euoluere volumina. Tu ergo, optime Lector, hoc qualicunque fruere interea Opere, & æqui, bonique conſule, dum vberiorem Bibliothecam Orientalem tibi paramus, & reſponſio ad Ioannem Seldenum, qua Eutychius Alexandrinus vindicatur, & ſuis reſtituitur Orientalibus, ſub prælo ſudat. Vale.

ſunt, refellimus, tandemque quicquid ſcitu dignum iudicamus, noſtro exhibemus Lectori. Vt autem unà prodiret noſtra hæc Bibliotheca cum præſenti Opere tamquàm Appendix, multi adhortati ſunt amici, & Mœcenates, præſertim doctiſſimus, atque eruditiſſimus Leo Allatius vir de omni literarum genere optime meritus, itemque doctiſſimus Ioannes Baptiſta Marus S. Angeli in foro piſcium Canonicus, quod & nos decreueramus. At re melius perpenſa, editionem tantiſper differre viſum eſt, vt copioſius prodeat opus, & limatius; diuturni enim laboris eſt, & operæ varias

adire

refert, opera omnia recenſet. Quamobrem in ſtudioſorum gratiam, breui, Deo fauente, ſequetur noſtra Orientalis Bibliotheca, quæ ad vmbilicum vſque iam perducta eſt, vbi non ſolùm Chaldæi, Syrique percenſentur Scriptores, ſed ingenti quoque numero Arabes: nec Eccleſiaſtici tantùm, ſed & profani. Nec ita ieiunè agimus de noſtris Scriptoribus, vt de ſuis egit Hebedieſu; verùm ſingulorum, quantum datur, deſcribimus Chronologiam, patriam indicamus, referimus Apophtegmata, proferimus peculiares opiniones, & ſectas, & quæ nonnullis eorum impoſita

ſunt

Crucis vnico digito non quidem ad vnam deſignandam Perſonam in Diuinis; ſed ad proteſtandum in Chriſto domino vnam eſſe naturam, vt ex eorum Catecheſi, & Dauid Barphaulos in Controuersijs liquet, quæ Iacobitarum præcipua hæreſis eſt.

Ad reliquum autem quod attinet, Hebedieſu is Tractatus, quem ex Bibliotheca S. Crucis in Ieruſalem nobis benigniſſimè commodauit literatorum decus, ornamentum, & optimus Mœcenas Reuerendiſſimus Abbas D. Hilarion Rancatus, nec omnes continet Chaldæos Scriptores, nec etiam eorum, quorum nomina *rum cruciantur; & an viuentium ſuffragijs iuuari poſſint, vt indè liberentur, ſtatim didiciſſet, ita eſſe, & ab omnibus Orientalibus credi. Si autem vlterius quæſiuiſſet de nomine,* Infernum *vocari, reſponſum illi eſſet. Sic ille alius videns Iacobitas ſignum Crucis vnico depingere digito, exiſtimauit, eos id facere ad deſignandam vnam Perſonam in Diuinis, cùm nihil tam longè abſit ab eorum perſuaſione, quàm hoc pronunciatum. Et vtinam tàm benè, ac rectè ſentiant de Myſterio Incarnationis, vti de Myſterio Sanctiſſimæ Trinitatis. Depingunt autem ſignum* *vti de Purgatorio, de Perſonarum Trinitate, & eiuſmodi. Quod quidem ex linguarum, peculiarium controuerſiarum, & artium, ac ſcientiarum terminorũ imperitia, & ignorantia prouenire haud dubitandum eſt. Nam ſi quis percontabitur a quocunque Orientali:* Quid ſit Purgatorium? *certè ſe ignorare reſpondebit, niſi in Orientalium, & Occidentalium controuerſijs verſatus ſit, quod admodùm rarò euenit. Ex ſimili reſponſo homines illius ſectæ* Purgatorium *negare colligunt oſcitantes illi. Sed verò ſi ſciſcitatus eſſet, an ſit locus aliquis, in quo Animæ defunctorum* aut eſſe poſſint cõmunia figmenta? Certè niſi hæretico liuore inſanire omninò velint, id cõſtantiſſimè negabunt, & Chriſtum eorum fuiſſe auctorem, & Apoſtolos ipſos illa tradidiſſe ſucceſſoribus affirmabunt. Non diſſentaneum igitur illud eſt, nec ſolùm probabile, ſed demonſtratiuum. Quod autem ita ſe res habeat, non modò ex relatis in Tractatu noſtri Hebedieſu Auctoribus facilè diſcere poterunt Aduerſarij, ſi veritatem ſincerè indagantur; ſed nos peculiari opere, Deo fauente, breui oſtendemus, Refellemus etiam eos Catholicos Scriptores, qui multa oſcitanter de Orientalibus ſcripſerunt, *cha. Is ſeculo ſeptimo edidit libellum, in quo oſtendere conabatur pani Euchariſtico ſalem, oleumq; addendum eſſe. Vix viderat Opuſculum lucem, cùm omnium ſectarum eius æui Scriptores illud ſuis cenſuris obruerint quodammodò, & iugularint, & quotidie hactenus exagitant poſteri. Multò autem minus id coniuncta omnium opera præſtari poterat, vt ſenſatus quiſque, & prudens cognoſcere, atque iudicare poteſt. Velim, dicant Aduerſarij in ſimili penitùs argumento ſuam ſententiam; an ſcilicet ea dogmata, in quibus ipſis cum Eccleſia Romana conuenit, ſint,*

aut

ma, atque incredibilia tam inter ſeſe, quàm cum Eccleſia Romana exerceant odia ob ea diſcrimina, quæ inter illos controuertuntur de Myſterio Incarnationis Verbi diuini (de hoc enim omnium Chriſtianorum Orientalium, tàm inter ſe, quàm cum Eccleſia Romana diſcordia verſatur) nequaquàm fieri poteſt, vt ea dogmata, vel ſeorſim, vel coniuncta opera confingere potuerint. Etenim ab ijs, quæ vna comminiſcitur ſecta, non modò maximè abhorrent aliæ; ſed acriter ſtatim, ac cenſorio inſectantur ſtylo Exẽplo nobis eſto nunc vnus Ioannes Barſuſan Iacobitarum Patriarſæ, de Eccleſijs, de Altaribus, de Ceremonijs, de Sanctorum Reliquijs, Imaginibus, Interceſſione, de Hierarchia Eccleſiaſtica, de Suffragijs pro Defunctornm animabus, de Purgatorio, de Traditionibus, de Monachatu, de bonis Operibus, ſexcentiſque alijs eiuſmodi articulis, quos noſtri Nouatores in controuerſiam reuocant, & Eccleſiæ Romanæ eſſe figmenta blatrant.

Verùm enim verò cùm Nationes iſtæ longiſſimis terratum diſſitæ ſint ſpatijs, varijs imbutæ moribus, diuerſis vtantur linguis; & quod caput eſt, inueterata, inti-

Catholicam fidem conuerſionem.

Scriptores autem ab eo relati nō omnes ſunt Neſtoriani, etſi ante ſuam ſcripſerit conuerſionem; ſed quidam Catholici, quidam Monophyſitæ, quidam Monothelitæ, atq. ex ſectis alijs. Hinc maximi profectò faciendus eſt is Tractatus tùm à Catholicis, tùm a Nouatoribus, ſi verè, ac ingenuè trahuntur iſti ſtudio veritatis. Ex his enim facilè diſcent Aduerſarij, quid Orientales Chriſtiani, cuiuſque ſectæ, ſentiunt de ſacramentorum numero, de ſacrificio Miſſæ, de tranſubſtantiatione panis, & vini in corpus, et ſanguinem Chriſti, de ſacrificio Miſ-

ni, inter Cardinales, cæteroſq; Prælatos Alexandro III. aſſiſtentes Imperatorē Fridericum pœnitentem Venetijs recipienti. Plurimum quidem profecit Abdieſu, multoſque ex Neſtorianis ad Eccleſiam Catholicam conuertit, acceptamq. ab Apoſtolica Sede auctoritatem valdè propagauit. *Loquitur hìc Miræus de ſecunda noſtri auctoris Romam profectione ſub Pio IV. ille verò ad calcem ſuorum Poëmatum de prima ſub Iulio III. Et ſanè talem fuiſſe Hebedieſu, eius docent Opera, quorũ Catalogum ad Opuſculi huius de ſcriptoribus calcem ipſemet contexuit ante ſuam ad* *neſic Aubertus Miræus* lib. 2. *de Politia Eccleſiaſtica* cap 5. *de Natione Chaldæorum:* Sulacha deinde à Turcis, aduerſariorum opera, vt fertur, è viuis ſublato, ſufficitur in eius locum Abdieſu (*ſcribitur hìc & profertur nomen hoc more Arabum, non Chaldæorum*) eiuſdem ordinis monachus, vir mirificæ eruditionis, linguarum varietate, & ſacrarum literarum notitia inſignis, de quo in vita Pij IV. pręclara fit mentio, cuius Pontificatu Romam venit pro confirmatione, qui & Tridentino Concilio interfuit. Eius autem effigies depicta conſpicitur in aula Regia palatij Vaticani *infirmat dogmata; in altero verò ſtrenuè Catholica cõfirmat. Eiuſdem etiam eſt Poëma illud de laudibus Romani Põtificis inſcriptũ,*

ܐܘܡܢܐ ܕܦܘܦܐ ܪܗܘܡܝܐ

Præfatio ante Euangelium, *quod ſuo operi nuncupato*, Synodalia Chaldæorum *inſeruit Petrus Stroza. Is ſufficitur Patriarcha in locum Simonis Sulachæ, qui ſub eodem Iulio cum ingenti Chaldæorum numero deteſtata Neſtoriana Hæreſi in communionem venerat Catholicæ Eccleſiæ, & ab eodem Pontifice Patriarcha Aſſyriorum Oriẽtalium ordinatus eſt.*

De noſtri Hebedieſu eruditione

Margaritarum, quem Deuſdedit Patriarchæ Babylonis nuncupauit, alijſq; illius lucubrationibus liquet. Multa ſcripſit Opera ad Neſtorianam ſtabiliendam, confirmandamq; Hæreſim; at diuina tandem affulgente gratia, ad meliorem redijt mentem, Romamq. iam ſenex profectus eſt ſub Iulio III. Summo Pontifice, vbi Neſtorianis abiuratis erroribus Catholicam profeſſus eſt fidem. De qua autem re bina reliquit elegantiſsima poëmata in Bibliotheca Vaticana Chaldaicè eius exarata manu, in quorum primo ſuæ reddit conuerſionis rationes, & firmiſſimis argumentis Neſtoriana

-infir

PRAEFATIO
AD LECTOREM

H*EBEDIESV Opuſculi huius auctor genere fuit Chaldæus, perſuaſione Neſtorianus, dignitate Epiſcopus, vt ex libro*

Mar-

animi facilitate, qua ſoles, patere, vt hoc obſeruantiæ meæ monumentum ita in luce tui nominis exeat, vt liceat mihi quoque in tuam clientelam admiſſo de tanto patrocinio gloriari. Ego autem intereà tuorum in me beneficiorum memor Deum Opt. Max. nunquam ſollicitare precibus deſinam, vt diutiſſimè te ſanum, incolumem, ac felicem Eccleſiæ Catholicæ, ac literariæ ſeruet Reipublicæ.

Eminentiæ tuæ Reuerendiſsimæ

Humillimus, & obſequentiſſimus ſeruus.

Abrahamus Ecchellenſis.

PRAEgas, quanta abigas fortitudine; quo animi ardore errantes oues ad Chriſti ouile reducas; qua denique cura omne vigilantiſſimi Paſtoris officium impleas. Omitto inſigne illud, quo nihil maius in honoribus Eccleſiaſticis habet Gallia; omitto, inquam, inſigne illud Magni Franciæ Eleemoſynarij Munus, quod Eminentiæ tuæ a Chriſtianiſſimo, & Maximo Regum Adeodato collatum eſt ea totius Regni approbatione, vt tunc accepiſſe beneficium videretur, cùm conferebat. Tu igitur, *Eminentiſsime Princeps*, hoc meæ tenuitatis qualecumq. tributum a tuis ſtudijs non abhorrens ſerena fronte ſuſcipe; & ea prouocent iſti, velintq. aliquando ad hoc certamen nobiſcum venire. Diſcent profectò, diſcent, Orientales Scriptores, cuiuſcunque ſectæ, multò acriùs Catholicæ fidei firmamenta propugnare, quàm ipſi tentent conuellere, eoſq. potiſſimum experientur aduerſarios, quos errorũ ſuorum fautores eſſe contendunt. Quæ cùm ita ſint, *Princeps Eminentiſſime*, facilè adducor, vt credam, hoc Opuſculum tibi gratum fore etiam priuatis nominibus. Teſtis enim eſt vniuerſa Gallia, ſincera virtutum tuarum admiratrix, quanta ſollicitudine Pictauienſem Eccleſiam regas; quanta vigilantia luporum inſidias detegas tús extirpent,omninò prætereãt, neq;de illis vllam prorsùs audeant facere mentionem. Sic ſuum adhibuit Eutychium Alexandrinũ Ioannes Seldenus; ſic ſuos Auctores Ioannes Henricus Hottingerus in hiſtoria Orientali; ſic Georgius Calixtus; ſic Ludouicus de Dieu; ſic Cõſtãtinus l'Empereur; ſic Claudius Salmaſius; ſic alij. Quaſi eadem facilitate, qua peregrinam eruditionem inani oſtentatione apud ſuos ementiuntur; eadem poſſent cordatis hominibus imponere,& inuitos, ac reluctantes Orientales in ſuas pertrahere partes. Sed vtinam! *Princeps Eminentiſsime*, vtinam! ingenuè ad Orientales uatorum audaciam depromi poterunt argumenta. Illi enim cùm ſuam cauſam cadere videant, a Græcis, Latiniſque Patribus, & Scriptoribus ad Orietales, Syros, Arabes, alioſq; prouocant, inde ſibi quæritantes præſidium, vnde perniciem metuere debent. Quam enim ex illis attulerunt hactenus auctoritatem, niſi priùs eam penitùs corruperint, mutilarint, aut in alienum extorſerint ſenſum? Germanam verborum ſignificationem, vt plurimùm, non deprehendunt; ambigua, & obſcura pro certis, & luculentiſſimis ſtatuunt. Cùm interim ea, quæ in clariſſima luce verſantur, quòd ipſorum commenta radicignis offeruntur Principibus, non ex eorum dignitate; ſed ex voluntate offerentis æſtimari. Nulla profectò penderent è tholis anathemata, ſi quæcunque cœlitibus conſecrantur, cœlitum magnitudini ex æquo reſpondere deberent. Quamobrem ſic mihi perſuadeo, *Princeps Eminentiſsime*, Te, non ſolùm pro innata benignitate; ſed maximè pro eo ardore, quo flagras amplificandæ Religionis, haud grauatè eius Operis patrocinium eſſe ſuſcepturum, quod, qualecumque appareat, ingentem librorum Orientalium Scriptorum, tamquàm in exigua illa nuce, includit Iliadem, vndè non exilia ad retundendam Notum venio, *Princeps Eminentiſsime*. Cui enim potiùs inſcriberem Opuſculum in defenſionem Catholicæ Religionis elucubratum, quàm Præfecto Sacræ Congregationis de Propaganda Fide? & ei Præfecto in quo eminēt rationes illæ omnes, quas Scriptores in ſuis Mœcenatibus deſiderant, generis ſplendorem, Purpuram virtutibus illuſtriorem, quàm murice, Heroicam animi magnitudinem: quodq. apud iuſtos rerum æſtimatores maius momentum habiturum eſt, egregium earum virtutum, quæ ſummas Infulas decent, concentum. Excuſarem exilitatem tributi, niſi intelligerem, dona, quæ magnis

EMINENTISSIMO,
ATQVE REVERENDISSIMO
PRINCIPI
CARDINALI
ANTONIO
BARBERINO
S.R.E. CAMERARIO

Sacr. Cong. de Propag. Fide Præfecto, Magno Franciæ Eleemoſynario, & Pictauienſi Epiſcopo Optimo.

STVDIA melioris ætatis meæ longo aliarum rerum vſu, vel exculta, vel confirmata, tuo nomini conſecratum

ܒܚܝܠ ܣܝܥܬܗ ܕܡܪܢ
ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܪܝܢܢ ܠܡܟܬܒ ܡܐܡܪܐ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܡܢܝܢܐ ܕܟܬ̈ܒܐ. ܥܕ̈ܬܢܝܐ
ܘܥܠܡ̈ܝܐ ܕܣܝܡ ܠܥܒܕܝܫܘܥ
ܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܕܨܘܒܐ

Ope Domini Noſtri
IESV CHRISTI
Incipimus ſcribere Tractatum

Continentem Catalogum Librorum Chaldæorum, tam Eccleſiaſticorum, quàm Profanorum.

Auctore Hebedieſu Metropolita Sobenſi.

Latinitate donatum, & notis illuſtratum ab Abrahamo Ecchellenſi Syriacæ linguæ in Almo Vrbis Gymnaſio publico Lectore.

Ad Eminentiſs. Principem Cardinalem
ANTONIVM BARBERINVM.

ROMAE, Typis S.C. de Propag. Fide. 1653.

Superiorum Permiſſu.

413

ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܠܗܢ ܐܠܗܝܗܘܢ
ܘܒܥܠܕܒܒܝܢ ܕܝܢܝܢ

Non enim eſt Deus noſter vt Dij eorum: & inimici noſtri ſunt Iudices.

Deut. 32. *ver.* 31.

ܛܒܥ ܗܕܐ ܐܠܟܬܐܒ ܐܠܡܒܐܪܟ ܒܡܕܝ
ܐܠܡܣܝܚ ܪܘܡܝܗ ܐܠܡܥܠܘܡܗ
ܥܠܝ ܝܕ ܡܥܠܘܟܝܗ ܗܘܠܐ ܐܠܐܡܦܪܣܘܢ
ܦܝ ܫܗܪ ܐܝܪ ܣܢܗ

III. S. 1.

Bocc. 454.
m On 28.9.92.